

ജോർജ്ജ് കോള
1916.16.8

187506

JL
00211, NISAB
1916.16.8.
187506

“ஆனந்தபோதினி”

சந்தா விவரம்

வருடம் 1-கீத	{ இந்தியா, பர்மா, ஸிலோன் }	1—0—0
தபாற்கூலி	{ பிஹூ, ஸிங்கபூர், தென்ஆபிரிக்கா, பசரா, மெ }	1—8—0
யுன்பட	{ சிபோடோமியா முதலிய வெளி நாடுகளுக்கு }	
நடந்துகொண்டிருக்கிற வருடத்திய தனிச் சஞ்சிகை விலை		0—2—0
சென்ற வருடங்களின் தனிச் சஞ்சிகை விலை		0—3—0

ஒரு வருடத்திற்குக் குறைந்த சந்தா கிடையாது.

(1) சந்தாதாரராய்ச் சேருகிறவர்கள் பூணமாகப் பெயரை எழுதி யனுப்பவேண்டும்.

(2) சந்தாத் தொகையை முன்னாடிச் செலுத்தியாவது அல்லது வி. பி. யில் பணம் கட்டியாவது பத்திரிகை பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எப்போது சேர்ந்தாலும் அவ்வருட ஆடிமா முதல்தரன் கணக்கு வைக்கப்பட்டு ஆடி மாத சஞ்சிகை முதல், பத்திரிகை அனுப்பப்படும்.

(3) சஞ்சிகைபை வி. பி. யில் வரவழைப்போர் ரிஜிஸ்டர் சார்ஜ் 2—அண வோடு (18-4-1921 முதல் மணியார்டர் கமிஷன் 10—ரூபா வரை யில் 2—அண வாகையால்) அந்தக் கமிஷன் 2—அண, வி. பி. க்குத் தபால் சார்ஜ் 0-0-6. ஆக 0-4-6—அதாவது 5—அண சேர்த்து ரூபா 1-5-0 கட்டி வி. பி. யைப் பெறவேண்டும். மணியார்டர் அனுப்பினால் 1-2-0 மட்டுமே யாகும். ஆதலால் முன்னாடி மணியார்டர் அனுப்பிப் பத்திரிகை பெற்றுக் கொள்வதே நலம். இதைக் கவனிக்கவும்.

(4) யாருக்கேனும் சஞ்சிகை சேரவிட்டால் அவர்கள் அம்மாதம் 15—ம் தேதி வரையில் பார்த்து அதற்கு மேல் அதே தமிழ்நாடு நாடிவிற்துள் அவ்விவரத்தைத் தெரிவித்தால்தான் மறுபடி யனுப்பக்கூடும். பிறகு தெரி விப்போர் கிரைய மனுப்பிப் பெறவேண்டும்.

(5) இடம் மாறும் சந்தாதாரர்கள் அடுத்த சஞ்சிகை தங்களுக்குப் புது விலாசத்திற்கு வந்து சேரும் வண்ணம் தபாலாபீஸோடு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு நமக்குப் புது விலாசத்தை யறிவிக்கவேண்டும். இன்றேல் அடுத்த சஞ்சிகை பெரும்பாலும் பழைய விலாசத்திற்கே போய்விடும். அதற்கு நாம் பொறுப்பாளியல்ல.

(6) சந்தா நம்பரைக் குறிக்காமல் எழுதும் கடிதங்கள் கவனிக்கப்பட மாட்டா. அத்தகைய கடிதங்களால் நேரிடும் தவறுதல்களுக்கு நாம் பொறுப் பாளியல்ல. பதிவே விரும்புவோர் பிப்ளை கார்டாவது தபாற் பில்லையா வது அனுப்பினாலன்றி விடை யளிக்கப்பட மாட்டாது.

(7) வியாசங்களை எழுதுவோர் சத்தமாக இலக்கணப் பிழையின்றித் தங்கள் உண்மைப் பெயருடன், மத துஷணை, பிறர் துஷணை, துரைத்தன விரோதம் முதலியவையின்றியும், பொது ஜனங்கள் விரும்பக்கூடியனவாக வும் எழுதவேண்டும்.

Life Subscription	{ இந்தியா, பர்மா, சிலோன் ரூபா 15—0—0
ஜீவிய சந்தா	{ அன்னிய நாடுகளுக்கு ,, 20—0—0

Telephone No. 3005. Telegram:—“Ananda Bodhini,” Madras.

விலாசம்:—நா. முனிசாமி முதலியார், “ஆனந்தபோதினி”

6, லாயர் சின்னதம்பி முதலி தெரு, தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.



ஆனந்த போதினி

ANANDA BODHINI.

Vol. 16. பொருளடக்கம். No. 8.

	பக்கம்.
1. கடவுள் வணக்கம்	... 561
2. அரும்பொருள் விளக்கம்	... 562
3. ஜீவகாருண்யம்	... 563
4. ஆனந்த சந்திரோதயம்	... 571
5. ஆரியசித்தாந்தம்	... 575
6. கர்ணன் மாண்பு.	... 577
7. மேனாட்டு விழுச் சுவம்	... 582
8. கெளரி அல்லது கற்பின் மாண்பு	586
9. கனவின் பலன்	... 589
10. ஓர் வீரப் பெண்மணி சரிதை	... 591
11. வீரமா நகர்	... 593
12. காசினி எங்கும் குடியேற்றம்	... 597
13. மேனாட்டுத் தத்துவம்	... 601
14. உமர்கயாம்	... 604
15. சுத்தத்தின் தத்துவம்	... 607
16. பிரணவ சக்தி, குஷால்	612-614
17. வெற்றிலையின் பயன்	... 627
18. விசித்திர விநோதம்	... 629
19. பண்டித மோத்திலால் நேரு	... 633
20. காவல், பிரபஞ்ச விநோதம்	636-639
சாங்கம்	... 640

11 MAR 1931

(144)

ஆனந்த ஆங்கில பாஷா போதினி.

(மூன்றாம் பதிப்பு) விலை ரூபா 2-0-0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1-8-0

எம். ஏ., எல். டி. பட்டம் பெற்ற ஆங்கில போதகாசிரியராகிய கிருவாணர் எம். ஷண்முக சந்தா முதலியா ரவர்களால் இயற்றப்பெற்ற உயர்ந்த திருத்தங்களோடும், சிறக்க அமைப்புக்களோடும், நிறைந்த போதனைகளோடும் இப்பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது.

800-பக்கங்களுக்குமேல் திக்குகாதிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு சீமைகாலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது.

பற்பல கதைகளும், பாரதக்கதைகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சரித்திர சுருக்கமும் அடங்கியது. அவற்றிற்குப் பொருத்தமான அழகிய நெறத்த 16-ஆப்போன் படங்களுடன் கூடியது.

இக்காலத்தில் இங்கிலீஷ் இராஜ பாஷையாயிருப்பதால் அதை எல்லோரும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாக யிருக்கின்றது. அப்படிப் படிக்காத சிலர், பல சங்கடங்களை அடைகின்றனர். ஆதலின், அத்தனை னர் கற்றுக்கொள்வதற் குதவியாயிருக்கும்படி ஆங்கில பாஷையைத் தமிழ் மக்களுக்கு எளிதில் போதிக்கும் அரிய போதனமுறை நூலாகிய இது பலர் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வெளிப்படுத்தப் பெற்றிருக்கின்றது.

இதனைச் சிரத்தையுடன் படிப்பவர் பணச் செலவில்லாமலும், வேறெவ்விதக்கஷ்டமில்லாமலும் மிக எளிதில் இங்கிலீஷ் பேசவும் படிக்கவும் எழுதவும் கற்றுக்கொள்ளலாம். ஆயிரக்கணக்கான பணச்செலவு செய்து 10 வருஷம் படிப்பதனால் எவ்வளவு ஆங்கில தேர்ச்சி யுண்டாகுமோ அவ்வளவு தேர்ச்சியை ஒரு மாதம் அல்லது 40-நாளில் இப்புத்தகத்தின் உதவியைக்கொண்டு அடைந்து, ஆங்கிலத்தை அதி விரைவில் படித்துக்கொள்ளலாம். மனிதர் தாமே சுலபமாக இங்கிலீஷ் கற்றுக்கொள்ளத் தக்க மார்க்கங்களெல்லாம் இதில் விளக்கமாக அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

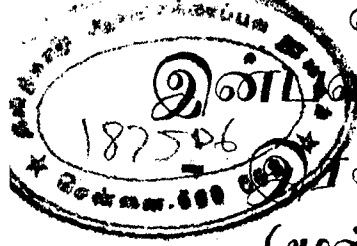
இதில் இதுவரை வெளிவராத நூதன பாடமுறைகளெல்லாம் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஒரு ரூபா முதல் 10 ஆயிரம் ரூபாவரை சம்பளப்பட்டிக் கணக்கு, வட்டிக்கணக்கு, ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஏற்படும் மணிவித்தியாசம், அன்னியதேச நாணயமதிப்பு முதலியனெல்லாம் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்படி தேவங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

விலாசம்:—ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி No. 167, மதுரை.

காதலருக்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்

அன்புநூல் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த ஆனந்த சாஸ்திரம்
வெளியாயிற்று!



இன்பவாழ்க்கையின்

இரகசியங்கள் -
(மூன்றாம் பதிப்பு)

அழகிய சீமை கலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டு கண்
ணைக் கவரத்தக்க அநேக ஆபீடோன் படங்களுடன்



400-பக்கங்களுக்குமேல் அழகிய பெத்ரவெயிட்
பேப்பரில் சுத்தமான எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாஸாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1-8-0

இது காதலர்க்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்; போகாணந்தத்தை விரும்பும் பூமான்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஆனந்த இரகசிய சாஸ்திரம்.

இது காதல் இன்பத்தை உள்ளவாறுணர்ந்து அனுபவித்து, இல்வாழ்க்கையை நல்வாழ்க்கையாக நடத்திப் பேராணந்தக் கடலில் மூழ்கி, நற்சந்ததிகளைப் பெற்று, மறுமைப் பயனையும் அடைதற் கேதுவாயிருக்கும்படி பற்பல இன்பமார்க்கங்கள் நிறைந்த இந்நூல் இப்போது இனிய தமிழகடையில் வெளி

விடப்பெற்றிருக்கிறது. இதில் நமது பூர்வீக கொக்கோக சாஸ்திரத்தின் சாரம் சங்கனம், அகப்பொருள் நூல்களின் கருத்துகளும், தேகத்தவ சாஸ்திரங்கள், வைத்திய சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டிருக்கும் பல அரிய விஷயங்களும், நாகரம், தெலுங்கு, கன்னடம், மராட்டி, ஆராபி, இந்தூஸ்தானி, பார்வீ, இங்கிலீஷ், பிரெஞ்சு முதலிய பாஷைகளிலுள்ள இன்பாச நூல்களின் கொள்கைகளும், இன்பவாழ்க்கையின் இரகசிய முறைகளும், அவற்றிற்குப் பொருத்தமான மனத்தையும் கண்ணையும் கவரும் ஆபீடோன் படங்களும், லயன்பிளாக்குகளும், இன்னும் இல்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதனவாகிய அநேகம் விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை வாங்கிப் படிப்போர் உண்மைக் காதல் என்பது இன்னதென்பதையும், இன்னவிதமானவர்களை மணம் புரிந்தால்தான் இன்பம் ஏற்படுமென்பதையும், இல்வாழ்க்கையில் இன்னவித மணக்கிரமங்களை அனுசரித்தால்தான் அனாவற்ற ஆனந்தமும் அழகிய சந்ததிகளைப் பெற்று ஜீவித்திருக்கலா மென்பதையும் உணர்ந்து இவ்வுலகத்தில் அடையவேண்டிய இன்பத்தையும், மறுமை யின்பத்தையும் அடைவார்கள். இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாசிக்கலாம்.

ஷே தேவனுக்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

இந்திராபாய் அல் இத்திரஜாலக்கள்ளன்

இதில் சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளியாகிய முஷ்டிக்கரம் என்ற கன்னன் கல்வி சாஸ்திர ஆராய்ச்சி, தந்திரம், சாமர்த்தியம் முதலிய யாவும் உடையவனாவதின், அவன் தன் கட இருக்கும் ஆட்களுக்குக்கூட தன் சுய உருவத்தைக் காட்டாமலே கேட்போர் நெஞ்சம் கலங்கும்படியாகச் செய்யும் பல கொலைகளவுகள் அரிசயமா, வைகளை. இந்திராபாய் பன் முறைகளில் அக் கன்னனிடம் சிக்கிக்கொண்டு சற்றும் எதிர்பாராத ஆச்சரியமான விதமாய்ப் பிராணபத்துக்களி லிருந்து தப்புவதும் அவனைக் காப்பாற்றவும், முஷ்டிக்கரத்தைக் கண்டு பிடிக்கவும் துப்பறியும் கிருஷ்ணராவ் செய்யும் அற்புத சாமர்த்தியங்களும் வாசிப்போர்க்கு மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும்.

இதன் விலை ரூபா 2-8-0

தமிழ் மெட்ரீயா மெடிக்கா

என்னும் அருமையான வைத்திய நூல்.

MATERIA MEDICA.

இவ்வரிப பெரிய வைத்திய புத்தகமானது ஆங்கில மருந்துக் கலப்பு விவர முறைகளைத் தமிழில் விளக்கமாக உங்ளங்கை ரெல்லிக்கனிபோல் கன்கு விளக்குவது. " இன்னின்ன ரோய்க்கு இன்னின்ன விதமாக மருந்துகளைச் சேர்த்து மிக்சர் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிடவேண்டுமென்பதை இந்நூல் நன்றாகக் கூறுகின்றமையால் இதை ஓர் 'ஆபத்துக் குதவும் தோழன்' என்று அனைவரும் நம்பலாம். இது வைத்திய அனுபவம் மிகப் பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தாங்களே கூடியவரையில் ரோய்க்களுக்குப் பரிசாரம் செய்து கொள்ளவும் இந்நூல் மிகவும் உபயோகப்படும். இதன் விலை ரூபா 3.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி, நே. 167, மதராஸ்.

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது ஸமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான தால். இதனை ஒருமுறை படிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ் விற்குரிய சாதனங்களை யுணர்ந்து மக்களாய்ப்பிறந்த தாம் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு பகவானுடைய திருவருட்குரியவ ராக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த கிரந்தம் துவட்டநிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலன நிமித்தம் உலகத்தில் ஸத்யவந்தனை விளங்கிய தசரத பூபதிக்கு ஸ்ரீராமனை அவதரித்த ஜகத் பிரபுவின் குணதிசயங்களைப்பற்றிப் பேசுவது.

ஸ்ரீ ராமாவதாரத் தின் உண்மை இதனை படிப்பவர்க்கு உள்ளங் கை நெல்லிக்கனி போல் விளங்கும். இத னைப்படித்தால் அநேக ஞான தூதர்களைப் படித்த பயனை ஒருங் கே யடைதல் கூடும். ஸ்ரீராம பூஜா விதி சளும் அர்ச்சனைகளும் இதன்கண் விவரிக்கப் பட்டுள்ளன. இது வரையில் வெளியான ராமாயணங்களை விட மும்மடங்கு மேலான 520 பக்கங்கள் கொண்டது. இங்கிலீஷ் கிலேஸ் காசித்தலில் டபுள்க்ரௌன் 4 பக்க அளவில் அச்சிடப்பட்டு முழுகாலகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது. இதன் விலை ரூபா 4—0—0.



தத்வ உபதேசங்கள் இதன் கண் காண லாம்.

உபந்யாசகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீராமசரி தையை வாசிப்பதே இக்பர நன்மை யளிக்கு மென்பர் பெரியோர். இதில் எண்ணிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

புஸ்தகம் சுமார்

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(மூன்றாம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் அப்டோன் படம் சேர்க்கப்பட்டது. மிக்க திருத்தங்களோடு கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

சோற்பிக் காப்பிகளே அச்சிடப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆதலின் புஸ்தகம் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக்கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புண்ணிய கதை யென்பது உலகறிந்த விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதாலுண்டாம் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பத்தி சிரத்தையுடன் படிப்பவர்க்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைக்கூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; கீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோகத்தை அடையும் மார்க்கம் ஏற்படும்; இலக்குமி கடாட்ச முண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

எமது சொந்தப் பிரசுரங்கள்.

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ஆன்மாக்கள், மாயையின்மீதும் விபட்டு மோகசாதனத்தை அடையும் பொருட்டுக் கருணாநிதியாகிய கடவுள் அருளிய வேதத்தின் உட்பொருள் கீர்த்தியைப் பல மகான்கள் பல தூல்களை இயற்றி யிருக்கின்றனர். அவற்றுள் தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றிய கைவல்ய நவநீதமும் ஒன்று. இது எவரும் எளிதில் வாசித்தனரும்படி வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் முத்தி மார்க்கத்தை எவரும் நன்குணரலாம். இதன் விலை ரூபா 1—8—0

இராஜாமணி

அல்லது ஓர் அபூர்வ மர்மம்.

கற்புக்கரசியாகிய ஓர் உத்தமியின் சரித்திரத்தை மெத்தத் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டக்கூடியது. இராஜாமணி யென்னும் பெண்மணி பெருந்திருட்டும் மிகுந்த கொலைத்தொழிலுமுடைய ஒருவனுக்கு மகளாயிருந்தும், அவனைப்போலவே பெரும் பாசகச் செடல்களையுடைய ஒரு முரடனுக்குச் சகோதரியாயிருந்தும் அவர்களிடம் அகப்பட்டுப் பெரிய ஆபத்திற் சிக்கிய பூபாலம் பிள்ளை யென்பவரைக் காப்பாற்றி அவருடன் தானும் டேளியேறி அவரை மணந்துகொள்வது, அதிசயம் பொருந்திய செயல்களாயுடைய படிப்போர் மனதைக் கவரக்கூடியதாயும் இருக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

ஞானசெல்வம்பாள் (5-பாகங்கள்)

9 10 0

நம்மிடம் இதுவரை வெளியாகியிருக்கும் அநேகம் நாவல்களில் இது தான் மிகப் பெரியது. “இரும்பைக் கார்தம் இழுக்கின்றவாறுபோல்” படிப்போர் மனத்தை இழுத்துக்கொள்ளத் தக்கது. கதை மிகப் பெரிடாயினும், வாசகர்களின் மனம் சிறிதும் ஆயர்ச்சியடையாமல் மேலும் ஆனந்தமாக முடிவுவரை யிருக்கும். சில பெண்கள் தங்களுக்கு மேலதிகாரிகளாய் நித்தங்கள் இஷ்டம்போல் எங்கு முலவிச் சகல ஆடவர்களுடன் பழகிக்கொண்டிருப்பதால் நேரும் துன்பங்கள் இத்தன்மையன வென்பது நன்குவிளங்கும்.

நான்கு பாகம் வரை ஒவ்வொன்றுக்கு விலை ரூபா 2 0 0

ஐந்தாவது பாகம் மாத்திரம் ,, ,, 1 10 0

ஆனந்தபோதினிச் சந்தாதாரர்களுக்கு

ஐந்து பாகமும் சேர்ந்து வாங்கினால் ,, ,, 8 0 0

பவளத்தீவு 2 பாகம்

3 0 0

இக்கதையில் ஒரு செல்வச் சீமான் பேராசையால் செய்யும் குற்றத்திற்காக அவன் சந்ததியார் கொடிய சாபத்தை யனுபவிப்பது யாவர்க்கும் மேலான படிப்பினையைக் கற்பிக்கும். இதில் வரும் ஒவ்வொரு ஆசாமியின் சரித்திரமும் அவரவர் தத்தமது நடக்கைகளுக்குத் தக்க பலனை முடிவில் அடைவதும் ஒவ்வொரு நேரத்தியான நீதியைப் போதிக்கும். இக்கதை ஆரம்பமுதல் முடிவுவரை வாசிப்போர் மனதைப் பூரணமாய்க் கவர்ந்துகொண்டு மிக்க களிப்பை யளிக்கும்.

சந்திராபாய்

அல்லது

சங்கரதாஸின் வெற்றி.

ரஸாயன ஆராய்ச்சி, மின்சாரம், டெலிபோன், ஆகாயக்கப்பல், வெடி குண்டு, டிராப்டோப்படகு முதலானவைகள் தோன்றியிருக்கும் நவீனகாச ிகப்போக்கின் சாதகபாதகங்களை இந்நாவல் வெள்ளிடைமலைபோல் ஆங்காங்கு வெளிப்படுத்துகிறது. இதன் விலை ரூபா 2-0-0.

கனகபூஷணம் 2-பாகம்.

இதிலுள்ள கதாநாயகிக்கு நேரிடும் ஆபத்துகளை நினைக்கப் படிப்போர் கண்களில் நீர் வடியும். இக்கதையில் சோகாச மொன்றேயன்றி ஏனைய ரசங்களும் பொருந்தியிருக்கின்றன. இதிலுள்ள கதாநாயகி பயங்கரமும் பிராணபத்தமாகிய இக்கட்டுகளில் சிக்கியபோதும், தன் கற்புக்கு அழிவு நேரிடாது அதனைக் காப்பாற்றிக்கொள்வது மிக்க அதிசயமாயிருக்கும். இதில் இலௌகிகத்தில் சம்பவிக்கும் சகல நடவடிக்கைகளும் ஆசார வொழுக்கங்களும் நமது நாட்டுமாதருக்கு அமைந்திருக்க வேண்டியவண்ணமாகச் செவ்வனே விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. விலை ரூபா 3-8-0.

மதனும்பாள் 2-பாகம்.

இதில், காளிங்கனாதிம லோகநாதன் என்னும் ஓர் நயவஞ்சகன், சகோ தரத் துரோகியாய் அவனை அடுத்துக் கெதெலும், பட்டாபிராமன் என்னும் ஓர் உத்தமனைக் காதலித்திருந்த மதனும்பாள் என்னும் உத்தமியைத் தான் மன்னஞ்செய்துகொள்ள விரும்பி, வேலாயுதன் என்பவனைத் தன் மோசச் செய்கைகளுக்குத் துணைக்கருவியாகக்கொண்டு பல வஞ்னைகளைச் செய்து, மதனும்பாளே ஆதரித்துவந்த பாங்குக்காரர் மனைவியாகிய விமலாபாயைப் பயமுறுத்தி, மதனும்பாளேத் தன் விருப்பத்திற் கிணங்கச் செய்வதும், பாங்கியில் மகாமாயக் களவு நடத்தி அக்குற்றத்தை நிரபராதியாகிய பட்டாபிராமன் மேல் சுமத்துவதும் படிப்போர்க்கு ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கும்.

2 பாகமும் விலை ரூபா 3.

காமவல்லி இன்பரசம் பொருந்தியது, பெண்களின் மாயஜாலத்தை விளக்குவது, நீதியைப் போதிப்பது. இதன் விலை அனு 8 அற்புதமர்மங்கள் அல்லது

ஆனந்தஸிங்கின் அஷ்டஜெயங்கள் 1 12 0

இது, மகா அற்புத மர்மங்களாடங்கிய துப்பறியும் நாவல். இதில் எட்டு விதமான கதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. எந்த நாட்டிலும் எப்போர்ப்பட்ட பூகமுடைவர்களாலும், எவ்வித காரணத்தைக் கொண்டும், கண்டுபிடிக்க முடியாத அதியாச்சரியமான இரகசிய சம்பவங்கள் நிகழ்வதும், அவற்றை ஆனந்தவிற்கு அதிகப் பிரயாசையுடனும், வெகு சாமர்த்தியத்துடனும் கண்டுபிடித்து உண்மையை வெளியாக்கிக் குற்றவாளிகளைத் தண்டனைக்குள் ளாக்குவதும், நிரபராதிகளுக்குத் துணைபுரிவதும், சந்தியத்தை நிலைநிறுத்துவதும், படிப்பவர்க்கு மிக்க மனோற்சாகத்தையும், ஆனந்தத்தையும், அறிவு விளக்கத்தையும் உண்டாக்கி, உலகத்திலுள்ள மனிதவர்க்கத்தவரின் இயற்கைகளையும் நன்கு விளக்கிக்காட்டும்.

அமராவதி 2 பாகம்

4 0 0

இது மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும் அற்புத சம்பவங்கள் நிறைந்த நாவல். ஒரு மனிதன் சுய நம்பிக்கையையும், நேர்மையான நடக்கையும், ஊக்கமுமுடையவனாயிருந்தால் அவன் தான் கோரிய காரியத்தில் கட்டாயம் ஜெயம் பெறவான் என்பதும், எத்தகைய ஆபத்துக்களிலும் தப்பித்துக் கொண்டு கிர்த்தியும் மேலான பதவியும் அடைவானென்பதும் இதில் நன்றாய் கிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அசம்பாவிதமெனத் தோன்றும் அநேக சம்பவங்கள் இதில் உண்மையாகவே நடைபெறுவது வாசிப்போர்க்கு அளவற்ற மன மகிழ்ச்சியையளிக்கும்.

இரத்தினபுரி இரகசியம் 4 பாகம்

8 4 0

இதில் மிக்க ஆச்சரியமுள்ளனவும், நெஞ்சு துடுக்கிடக்கூடியவையும, ஆதி முசல் அந்தம் வரையில் மனதைக் கவரக்கூடியவைகளுமான சம்பவங்கள் நிறைந்துள்ளன. பலவித நடவடிக்கையையுடைய பாத்திரங்களுமிருப்பதால், அநேக நீதிகளும், புத்திமதிகளும் தக்க திருட்டாந்த பூர்வகமாக நிரூபிக்கப்படுகின்றன.

நெட்டாஜி சரித்திரம்.

(பிரம்மபுரீ சுப்பிரமணிய சிவம் எழுதியது.)

துஷ்ட நிக்ரஹ சிப்ட பரிபாலனத்தமாக அவனியில் தோன்றி அவதார புருஷராய் விளங்கிய சிவாஜிக்குப் பக்கத் துணையாய் இந் நெட்டாஜி எப்பொழுதும் நின்று மொகலாயக் கொடுங்கோன்மையினின்றும் தேசத்தை விடுதலை செய்து சிவாஜிக்கு நேரிடயிருந்த பல விபத்துக்களையும் தடுத்து, அவருக்குச் சதிசெய்த பாலிகளின் உயிரைப் போக்கி, அஞ்சா நெஞ்சனும் அநேக ஆபத்துக்களினின்றும் தப்பி, ஜனங்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்று விளங்கினன். இதில் யுத்த சம்பந்தமான தந்திரங்களும் வீரர்களின் சாமர்த்தியங்களும் வெகுவாக எழுதப்பட்டு தேசபக்தியைப் புகட்டும் விஷயங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. இதன் விலை அனு 10.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-31 வரை அனு 8.

கிராமபோன் சங்கீத கிர்த்தனும்ருதம்

தற்காலம் கிராமபோன் என்னும் ஸங்கீதக் கருவியில் பாடிவரும் திருச் செந்தூர் ஷண்முக வடிவு, எஸ். வி. சுப்பைய பாகவதர், டி. எம். காதர்பாக்ஷா, எஸ். ஆர். கமலம், மிஸ் கே. ரங்கநாயகி, மதுரை மிஸ் அ. சுந்தரம், திருநெல்வேலி டி. எஸ். ரங்கம்மாள், சேலம் அம்மாகண்ணு, திருவிடைமருதூர் பவானி, சேலம் கோதாவரி, மிஸ் லோகாம்பாள் இன்னும் பல வித்வத் ரத்னங்கள் பாடிய 300 கிர்த்தனைகளை ஒருங்கு சேர்த்து ராகதாளங்களுடன் அச்சிட்டு நேர்த்தியாக பயிண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சங்கீதாபிமானிகளுக்கு இது ஓர் பொக்கிஷம் என்பது நாம் சொல்லாமலே விளங்கும்.

301 கிர்த்தனைகள் கொண்ட 1-ம் பாகம் விலை ரூபா 1.

246 கிர்த்தனைகள் கொண்ட 2-ம் பாகம் விலை ரூபா 1.

211 பேரிய கிர்த்தனைகளுள்ள 3-ம் பாகம் விலை ரூபா 1.

226 பேரிய கிர்த்தனைகளுள்ள 4-ம் பாகம் விலை ரூபா 1.

நான்கு பாகம் சேர்ந்தது ஒரே கட்டடம் விலை ரூபா 3-4-0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

நூதன தமிழ் நாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்.

ஆண-குப்புசாமி முதலியார்	இயற்றியவை.	ரூ. அ.	தூயரானன் கதை	ரூ. அ.
ஞானசெல்வம்பாள் 5 பாகம்	9	10	பூலோக லக்ஷ்மி கதை	... 0 12
கற்பகச் சோலையின் அற்புதக் கொலை	... 1	4	கனகாத்தினம்	... 0 8
கடற்கொள்ளைக்காரன் 2 பாகம்	3	4	கண்டிராஜா நாடகம்	... 0 12
மதனம்பாள் 2-பாகம்	... 3	0	நளினசுந்தரி	... 0 10
லோகநாயகி	... 1	0	கம்பராமாயண சங்கிரக வசனம்	2 0
வினையாட்டுச் சாமான்	... 1	6	குசேலோபாக்கியான வசனம்	1 0
பவனத்தீவு 2-பாகங்கள்	... 3	0	பூபாலன்	... 0 8
தபால்கொள்ளைக்காரர்கள்	... 0	14	உதயணன்	... 0 7
இந்திராபாய்	... 2	8	தசக்கிரீவன்	... 0 14
அமராவதி 2-பாகங்கள்	... 4	0	போஜ சரித்திரம்	... 0 5
மஞ்சள் அறையின் மர்மம்	... 1	8	சதானந்தர்	... 1 4
கற்கோட்டை	... 2	0	ஜீவகன் வசனம்	... 1 0
பூங்கோதை	... 0	10	கர்ணன் சரிதை	... 0 12
வீரநாதன்	... 0	12	பீஷ்மவிஜயம்	... 0 10
கனகபூஷணம் 2 பாகமும்	... 3	8	கீர்த்திசிங்கன்	... 0 8
கமலசேகரன்	... 1	12	முப்பெருந்தாசர்	... 0 10
தினகரசுந்தரி	... 1	0	அரிச்சந்திரன் சரிதை	... 0 8
ரத்தினபுரி ரகசியம் 4-பாகமும்	8	4	நீலக்கொடி	... 0 5
சந்திராபாய்	... 2	0	மணவான்	... 0 3
இராஜாமணி	... 2	0	பரசராமன்	... 0 3
இரத்தினபாய்	... 1	12	சிசுபாலன்	... 0 8
மதனபூஷணம்	... 1	0	அங்கதன்	... 0 4
சுவர்ணம்பாள்	... 0	12	தசாவதாரம்	... 0 6
தேவசுந்தரி	... 1	4	கிருஷ்ணன் துது வசனம்	... 0 8
குணசுந்தரன்	... 0	12	சண்டோபாக்கியானம்	... 0 6
பத்மாஸனி	... 0	14	கருணாகாரும் சத்தியசீலரும்	0 8
ஆனந்தவரீ	... 2	0	சத்தியவசணி	... 0 4
மின்சார மாயவன்	... 1	8	விமலன்	... 0 4
ஆனந்தவரீயின் அஷ்ட ஜயங்கள்	1	12	கண்ணபிரான்	... 0 4
அர்ஜுனவரீ, சுந்தர்	... 0	2	செய்யுட்பாடத்திரட்டு	... 0 4
கைவல்லிய நவரீத வசனம்	... 1	8	நாலுமந்திரி கதை	... 0 4
சகோதரவாஞ்சை	... 0	7	மங்களைசுவரன்	... 0 6
தத்வளங்காஹ ராமாயணம்	... 4	0	தக்கன்	... 0 6
பூரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சருடைய சரித்திரமும் உபதேசங்களும்	1	12	சீமந்தனி	... 0 8
விவேகநந்தர்	... 4	0	நான்குகோடி	... 0 4
தமிழ் மெடிரியா மெடிகா	... 3	0	மதிமோச வினக்கம்	... 1 0
மாதவி மாதவன் 2-பாகம்	... 2	0	மெய்க்காதலி	... 0 8
மலையாள பகவதி	... 1	0	மேனம்னுக்கி கதை	... 0 8
அற்புத நவரீதரம்பை	... 1	0	வீணகாஸன் ஞானேந்திரி	... 0 8
அகட விகட விலாச வினோதம்	0	10	மனோமணி கதை	... 0 8
			கோமளவல்லி கதை	... 0 8
			விகடவல்லி கதை	... 0 6
			தாலிகட்ட மறந்த கதை	... 0 5

ஆனந்தபோகினி அபீஸ். கபால்பெட்டி. ரூ. 167, மதராஸ்.

ஆம்
பாப்பிரஹ்மணை நம :

ஆனந்தபோகினி

“எப்போரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்போருண்
மெய்ப்போருள் காண்ப தறிவு” — திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	பிரமோதனதஸ்ர மாசிமீ கவ	பகுதி
16	1931ஸ்ர பிப்ரவரிமீ 12வ	8

கடவுள் வணக்கம்.

சுருகசல பக்ஷணிக னொருகோடி யல்லாற்

சகோர பக்ஷிகள் போலவே

தவனநில வொழுமயிர்த தாரையுண் டழியாத
தன்மைய ரனந்தகோடி

இருவினக ளற்றிரவு பகலென்ப தறியாத
ஏகாந்த மோனஞான

இன்பநிஷ்ட டையர்கோடி மணிமந்தர் சித்திநிலை

எய்தினர்கள் கோடி சூழக்

குருமணியி ழைத்திட்ட சிங்கா தனத்தின்மிசை

கொலுவீற் றிருக்குநின்னைக்

கும்பிட் டனந்தமுறை தெண்டனிட் டென்மனக்

குறையெலாம் தீரும்வண்ணம்

மருமல ரெடுத்துனிரு தாளையர்ச் சிக்கவெனை

வாவென் றழைப்பதெந்நான்

மந்த்ராகுரு வேயோக தந்த்ராகுரு வேழலன்

மரபில்குரு மௌனகுருவே.

(1)

நன்றெனவும் தீதெனவும் எனக்கிங் குண்டோ

நானகி நீயிருந்த நியாயம் சற்றே

இன்றெனக்கு வெளியானால் எல்லாம் வல்ல

இறைவாரின் அடியருடன் இருந்து வாழ்வேன்.

(2)

எண்ணரிய சித்தர் இமையோர் முதலான

பண்ணவர்கள் பத்தராகுள் பாலிப்ப தெந்நானோ.

(3)

அரும்பொருள் விளக்கம்

(1) இதனால் அடிகள் தமக்குரிய பக்குவநிலை எப்பொழுது வரும் என்று சற்குருவாகிய மௌனகுரு மூர்த்தியை வினவகின்றார்.

(இ-ள்) மந்திராசாரியனே! யோகதந்திராசாரியனே! திருமூலரது மரபில் வந்த மௌன குருவே!

உலர்ந்த இலைகளையும் நீரையும் உண்டு உயிர்வாழ்வோர் கோடி. சகோரப் பறவைகளைப் போல் வெண் சந்திரிகையோடு ஒழுகும் அமிர்த தாரைகளைப் புசித்து இறவாத தன்மை வாய்ந்தவர் பலகோடி. இருவினைப் பற்றற்று, இராப்பகல் என்பதை உணராத தனிமையும், மௌனமும், ஞானமும் மாகிய இவைகளையுடைய சக நிஷ்டையர் கோடி. மணிமந்திர சித்தி நிலைகளை அடைந்தவர்கள் கோடி—ஆகிய இவர்கள் எல்லோரும் சற்றி நிற்க, நன்னிற மணிகள் பதித்த அரியாசனத்தில் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருக்கும் நின்னைக் கைகுவித்து, பலதரம் வணக்கம் செய்து, என் மனத்தின் கண் உள்ள குறைகள் எல்லாம் நீங்குமாறு நமமண மலர்களை எடுத்து உன்னுடைய இரு திருவடிகளையும் அருச்சினை செய்யும் பொருட்டு என்னை வா வென்று தேவரீர் அழைத்தருளுவது எந்தக்காலம்? என்க.

புறப்பற்றொழிந்த தவசிகளும், அகப்பற்றொழிந்த யோகிகளும், மௌன முனிவர்களும், அஷ்டமாசித்தி அடைந்தவர்களுமாகிய எல்லாரும் தம் முடைய ஆசிரியருக்கு இணை இல்லை என்பார். “.....சூழக், குருமணியிழைத்திட்ட சிங்காதனத்தின் மிசை கொலு வீற்றிருக்கு நின்னை” என்றார். முதல்வனுடைய திருவருளை அடையாதிருப் பதையே மனக்குறை என்றார். அம்மனக்குறை நீங்கவேண்டுமாயின் சற்குரு மூர்த்தியின் திருமுன்னிலையில் கைகூப்பித் தண்டாகாரமாக வீழ்ந்து, பணிந்து, எழுந்து, நமமண மலர்களைக் கொண்டு அருச்சினைபுரிய வேண்டுமாதவின் “கும்பிட்டனந்த முறை... ..வாவென் நழைப்பதெந்நான்” என்றார்.

(2) இதனால் உண்மை விளங்கவேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்.

(இ-ள்) எல்லாம் செய்யவல்ல இறைவனே! நன்மை என்றும் தீமை என்றும் அடியேனுக்கு இவ்வுலகில் உண்டோ? நீயே நானாகியிருந்த நியாயமானது இப்போது அடியேற்குச் சிறிது தெரிந்தால் தேவரீருடைய அடியா ரோடு கூடியிருந்து சகஜீவியாவேன் என்க.

(3) இதனால் இறைவனின் திருவருட் பேறு பெற்றோர்களின் திருவருள் கிடைப்பது எந்த நாள் என்று இரங்குகின்றார்.

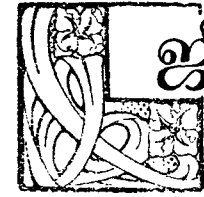
(இ-ள்) கணக்கற்ற ஞானிகள், தேவர்கள் முதலிய மேலோர்கள், சிவ பக்தர்கள் எல்லாரும் அடியேன்மீது திருவருள் வழங்குதல் எந்நாளோ என்பதாம்.

—♦—

“பிறர் பொருளை இச்சிப்பான் தன் பொருளை இழப்பான்”



ஜீவகாருண்யம்



வகாருண்ய உணர்ச்சி என்ற ஓர் ஒப்பற்ற உயர் பெருங் குணம் மட்டும் மக்களிடம் அமைந்திருக்க வில்லை யென்றால், மக்கட் பிறவி மாண்புடையது, உயர்வுடையது, அருமையுடையது என்று போற்றிப் பாராட்டுவதில் பொருளில்லை என்பதை எல்லாரும் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். இந்த ஜீவகாருண்யம் என்ற அருளறமே மக்களை மாக்களினின்றும் பிரிக்கிறது. ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தை மேற்கொள்ளாதவர்களை எங்ஙனம் மக்கள் வர்க்கத்தில் சேர்க்க இயலும்? மக்கள் வாழ்க்கையின் நோக்கம் உண்ணலும் உறங்கலும், விஷய இன்பம் நுகர்தலும் மட்டுமா? என்று சிந்திக்குமாறு வாசகர்களை வேண்டுகின்றோம். விலங்கினமும் உண்ணுகின்றன, உறங்குகின்றன, விஷய இன்பம் நுகருகின்றன. இவ்வாறாயின் மக்கட்கும் விலங்குகட்கும் உருவ வேற்றுமை தவிர, வேறு வேற்றுமை காணமுடியாது என்பதை யாம் கூறவும் வேண்டுமா? இனி, ஜீவகாருண்யம் என்றால் என்ன? அக்குணத்தை எவ்வாறு வளர்ப்பது? எவ்வாறு வாழ்க்கையில் பயன் படுத்துவது? என்ற விஷயங்களைப் பற்றி ஒரு சிறிது ஆராய்வோம்.

ஜீவகாருண்யம் என்பது துன்புறம் உயிர்கண்மாட்டுத் தோன்றும் உள்ளநெகிழ்ச்சி. இவ்வுள்ள நெகிழ்ச்சியை அருள் என்ற அருமை மொழியால் வழங்கினர் நம் செந்தமிழ்ச் சீரியோர். ஜீவகாருண்யம் என்னும் மொழி ஜீவிக்கின்ற எல்லா வுயிர்களிடத்தும் காட்டவேண்டிய தயாளகுணத்தைக் குறிக்கின்றது. இங்கே இரண்டு முக்கிய விஷயங்கள் தெளிவு. ஒன்று ஒரு மனிதன் தன்னால் பிறவுயிர்

“சோம்பலே சோறின்மைக்கு வழி”

கட்கு எத்தகைய துன்பமும் நோவண்ணம் வாழ்க்கையை நடத்தல். இரண்டாவது பிறவுயிர்கட்கு நேரும் துன்பங்களைக் கண்டு மனம் குழைந்து தன்னால் இயன்ற உதவி புரிதல். பிறவுயிர்கட்கு ஊறு செய்தலோ, அவை வருந்தும்போது கண்டு மனமிரங்காதிருத்தலோ மனிதத்தன்மை அல்ல என்பது சர்வமத சம்மதமான விஷயம்.

எல்லா வுயிர்களிடத்தும் நட்புக்கொள்ளுதல், அன்புசெலுத்துதல் என்ற பாரந்த நோக்கம் சாலவும்-சிறந்தது என்பதில் ஐயம் உண்டோ? ஆனால் அந்நோக்கத்தை நடைமுறையில் கொணரும் விஷயம் சாமானிய மானதன்று. சுயநலம் என்பது ஒரு பேய்க் குணம். இச்சுயநலப்பேய் எத்தகையோரையும் பிடித்து ஆட்டிவைத்து விடும். சுயநலப்பேய்க்கு இரையாகாதவரே ஜீவகாருண்ய சிலராக வாழ்க்கை நடத்துவர். சுயநலமும் அதன்பயரைய இரக்க மற்ற சித்தமும் மக்களை விலங்குகளாக்கி வீழ்ச்சியுறச்செய்து விடுகின்றன.

ஜீவகாருண்யத்திற்கு அடிப்படை அன்பு. அன்பு இன்றேல் ஜீவகாருண்யமாகிய அருள் இல்லை. இதனை “அருள் என்னும் அன்பின் குழவி” என்று விளக்கினார் நம் பொய்யில் புலவரும். அன்பு என்னும் அருங்குணம் தொடர்புடையார் மாட்டே தோன்றுகின்றது. முதலில், ஈன்ற அன்னையினிடம் அன்பு அரும்புகின்றது; பின்னர் தந்தையினிடமும், கூடப்பிறந்த சகோதர சகோதரிகளிடமும் நிகழுகின்றது; அதன்பின் நெருங்கிய சுற்றத்தார், நண்பர்களிடம் படர்கின்றது. அறிவு வளர்ச்சியும் இருதய உணர்ச்சியும் பெருகப் பெருகத் துன்பத்தை யுணர்வல்ல எல்லா வுயிர்களிடத்தும் இந்த அன்பு விரிந்து பார்து செல்லுகிறது. இதுவே ஜீவகாருண்யம் என்று வழங்கப்படும்.

இக்காலத்தில் ஜீவகாருண்யமாகிய அருட்பெருங் குணம், மக்கள் சமூகத்தில் எந்த அளவு நடைமுறையில் இருக்கிறது என்பதைச் சற்றே ஆராய்ந்து பார்த்தல் அவசியம். உலகத்தில் பெரும்பான்மையான மக்கள் புலால் உணவை மேற்கொண்டிருக்கின்றனர். இந்தியாவில் தோன்றிய பௌத்தம், ஜைனம், சைவம், வைணவம், அத்வைதம் முதலிய மதங்கள் எல்லாம் அன்பையும் அருளையும் வற்புறுத்திப் புலாலுணவை அடியோடு வெறுக்கின்றன. வேள்வியின் போராலும் உயர்க்கொலை புரிதல் கூடாது என்பதே உண்மைப் போற்றி ருர் கருத்து. ஏனைய நாடுகளில் தோன்றிய கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் முதலிய சமயங்கள் புலால் உண்ணலைக் கண்டிக்கவில்லை—உண்ண அனுமதிக்கின்றன என்றே கூறவேண்டும். இந்தச் சமயங்கள் புலாலுண்ணலை அனுமதித்திருப்பினும், அன்பும் அருளும் மக்கட்கு

இன்றியமையாத உயர்குணங்கள் என்று வற்புறுத்துவதில் ஒரு சிறிதும் பின் வாங்கவில்லை என்பதையும் ஒப்புக்கொண்டு தீரவேண்டும். புலாலுண்ணலை அனுமதித்து விட்டு அன்பும் அருளும் வேண்டும் என்று கூறுவதில் பொருளில்லையே? என்று சிலர் வாதிக்க முன் வரலாம். அதற்கு என்ன சமாதானம் கூறுவது? அக்காலத்தில் அந்நாடுகளின் நிலையும் போக்கும் அவ்வாறு அனுமதிக்கச் செய்து விட்டன என்பதைத் தவிர வேறு கூறுவதற்கில்லை என்பதே நமது கருத்து. கிறிஸ்துநாதர் “மிகவும், தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவர்கட்குச் செய்யத் தொண்டே எனக்குச் செய்யும் தொண்டு” என்று ஒரு சமயத்தில் கூறியிருக்கிறார். “யாரேனும் ஒரு கன்னத்தில் அடித்துவிட்டால் இன்னொரு கன்னத்தையும் திருப்பிக்காட்டு” என்பதன்றோ அவரது அருண்மொழி? நபிகள் நாயகத்தை மதினா ஜனங்கள் பல தொல்லைகட்கு உட்படுத்தினர். கொல்லவும் துணிந்து விட்டனர். அதனால் நாயகம் அவர்கள் மக்காவுக்கு ஓடிப்போக நேரிட்டது. அங்கே தமது கோட்பாடுகளைப் பரவச் செய்தார். படைகளைத் திரட்டினார். மதினாவுக்குச் சென்றார். மதினாவுக்குச் சென்ற தீர்க்கதரிசியார் என்னசெய்தார்? தம்மைக் கொல்லத் துணிந்தவர்களைக் கொல்ல எண்ணினாரா? இல்லை! இல்லை! எல்லோருக்கும் மன்னிப்பு அளித்து உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்துவிட்டார். என்னே இவரது பெருங்கருணைத்திறன்! இதனால் எல்லா மதங்களும் அன்பையும் அருளையும் வற்புறுத்துகின்றன என்பது இனிது புலனாகும்.

ஜீவகாருண்யத்தையே உயர்நாடியாக—முதற்பெரு நோக்கமாகக் கொண்டிலங்கும் பௌத்த ஜைன மதங்கட்குப் பிறப்பிடமாகிய நமது நாட்டிலேயே பெரும்பான்மையான மக்கள் புலால் உணவை மேற்கொண்டிருக்கும்போது, ஏனைய நாட்டு மக்களைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருப்பது அநாவசியமாகும். புலால் உண்ணல் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்திற்கு முற்றிலும் முரண்பட்ட செயலாகும். மாமிசம் மக்கட்குரிய இயற்கை உணவும் அன்று. மாமிசம் இல்லாமலே மக்கள் இனிமையாக வாழ்க்கை நடத்த முடியும். மாமிசபகஷணத்தின் தீமை இப்பொழுது உலகமெங்கும் நன்கு உணரப்பட்டு வருகிறது. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய மேனாடுகளில்கூடப் புலால் மறுப்புச் சங்கங்கள் தோன்றிப் பிரசாரமும் புரிந்து வருகின்றன. ஆனால் மக்கட்கு மாமிசத்தின் மீதுள்ள மோகத்தை நீக்குவது சாமானிய விஷயமாகத் தோன்றவில்லை. “கொல்லான் புலாலை மறுத்தாணைக் கைகூப்பி, எல்லா வுயிருந் தொழும்” என்ற செந்தாப்போதாரின் அறிவுரையின் துட்பம் உலகமெங்கும் பரவும் நன்னாளை நாம் ஆவலுடன் எதிர் பார்க்கின்றோம். “கொல்லா விரதம் குவலயமெல்லாம் ஒங்க, எல்லார்க்கும் சொல்லுவது என் இச்சை பாராபாமே” என்ற தாயுமான அடிகளின்

“சகத்தைக் கொடுத்தும் சகத்தை வாங்கு”

“கோடி வித்தையும் கூழுக்கே”

அமுதமொழியை யாம் உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டிப் புலால் உண்ணும் விஷயத்தை இப்பொழுது இத்துடன் நிறுத்துகின்றோம். நிற்க,

நமது சமூகத்தில் ஜீவகாருண்ய தத்துவத்திற்கு முரண்பட்ட கொள்கைகள் பல குற்றமற்றவை யெனப்பாவிக்கப்பட்டு நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றன. எக்காரணம் பற்றியோ அக்கொள்கைகளும் அவற்றின் பயனாகிய காரியங்களும் சாஸ்திர சம்மதமும் பெற்று விளங்குகின்றன. உதாரணமாக ஒரு சில விஷயங்களை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றோம். நமது நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஐந்துகோடி மக்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றனர். இவர்கள் பட்டம் துன்பங்கட்கோ தொல்லைகட்கோ எல்லை இல்லை. நாய்-பன்றி முதலிய விலங்குகட்குள்ள உரிமையும் இவர்கட்கு இல்லை. அதாவது இவர்கள் தெருவில் நடப்பதே தோஷம் என்று கருதப்படுகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடம் தூய்மை இல்லை என்று “மேல் ஜாதியார்” குறை கூறுகின்றனர். இக்குறையை நாமும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றோம். ஆனால் ஒன்று கவனிக்கவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்டோரின் அசுத்தத் தன்மையை நீக்க ஜீவகாருண்யம் மேற்கொள்ளும் “உயர் ஜாதியார்” என்ன சௌகரியம் செய்தனர்.—செய்கின்றனர்? அசுத்தம் பிறப்பிலேயே இயற்கையாக ஏற்பட்டதா? அதை நீக்க முடியாதா? வாய், கண், முக்கு, செவி முதலிய உறுப்புக்களைப் போன்று அது உடம்பில் பிரிக்கமுடியாமல் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்றதா? என்று கேட்கின்றோம். கிராமங்கட்குச் சென்றுபார்த்தால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபகரமான காட்சியா யிருக்கும். அவர்கள் குடிக்குத் தண்ணீருக்கே அல்லல் பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர். “மேல்ஜாதியார்” தோட்டங்கட்குத் தண்ணீர்கொண்டு வரப்போனால் வாய்க்கால்களில் சாணியையும் மண்ணையும் கரைத்து விடுகின்றனர். சாட்டையால் வளாசுகின்றனர். இனி, குளித்துச் சுத்தமாயிருப்பதற்கு வகை உண்டா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்குமாறு நேயர்களை வேண்டுகின்றோம். அவர்கட்குக் கல்வி இல்லை. அவர்களுடைய குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்ப்பதில்லை. இந்நிலையில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களிடம் தூய்மையின்மை நிரம்பியிருப்பதில் வியப்பென்ன? ஜீவகாருண்ய தருமத்தை வானமளாவப்போற்றும் “உயர் ஜாதியார்” ஐந்துகோடி மக்கள் உண்டிக்கும் உடைக்கும் வருந்தி விலங்குகளினும் கேடாய்க் காலங்கழித்து வருமாறு விட்டு வைத்துக் கொண்டிருப்பது ஜீவகாருண்யத்தின் பாற்படுமா?

நமது சமூகத்தில் பெண்மக்கட்கு உரிமை இல்லை. ஆண்களுக்கு அடிமை வேலை செய்யவே பெண்கள் சிறுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதப்படுகிறது. பெண்கள் படிக்கக்கூடாது. அவர்

கட்கு வேறு தெய்வம் இல்லை. கணவனே தெய்வம். கணவன் வழி பாடே மோகஷம்—இவ்விதிகள் முற்காலத்தில் எத்தகைய நன்னைக் கத்தோடு ஏற்பட்டிருப்பினும் பிற்காலத்தில் பெண்களை இழிவாக்குவதற்குக் காரணங்களாகி விட்டன என்பதை யாரும் மறுக்கத் துணியார் என்று எண்ணுகிறோம். பாலியலிவாகம், கட்டாயம் வைதவ்யம் முதலிய ஏற்பாடுகளால் நாட்டில் லக்ஷக்கணக்கான இளம்பெண்மணிகள் நடைப்பிணங்களாய்க் காலங்கழிக்கின்றனர். இத்தகைய கொடுமைகள் நமது நாட்டைத் தவிர வேறு எந்நாட்டிலும் இல்லை. பெண்கட்குத் துன்பவுணர்ச்சி இல்லையா? உண்டு. ஆனால் ஆணுலகம் அதை அலக்ஷியம் செய்துவிட்டது. பெண்மக்கள் இவ்வாறு அல்லல்கள் அதுபவிக்கப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது ஜீவகாருண்ய தருமத்தைக் கடைப்பிடிப்போர்க்கு அழகாகும் என்று நாம் கருதவில்லை. சுயநலமே மேற்கூறிய வற்றிற்குக் காரணம் என்பது சிறிது சிந்திப்பார்க்கும் புலனாகாமற் போகாது.

சாஸ்திர சம்மதம் என்னும் சிலகாரியங்களைச் சரி அல்ல—அருளறத்திற்கு முரணானது என்று யாரேனும் கூறினால் அது பலருக்கு விபரீதமாகத் தோன்றலாம். எனினும் சற்றே ஆராய்ந்து பார்க்குமாறு இன்னும் இரண்டொருவிஷயங்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றோம். நமது நாட்டுக்கு, ஏன்?—உலகத்துக்கே உழவுத்தொழில் உயிர்நாடியாக விளங்குகிறது. இந்தியாவில் உழவுத்தொழிலுக்கு மாடுகள் இன்றியமையாதவை. மாடுகள் இன்றேல் உழவுத் தொழிலும் இல்லை. “சுதந்தரம் பிறப்பிமை” என்று மக்கள் போற்றிக் கொண்டாடுங் கொள்கை மாடுமுதலிய விலங்கினங்கட்கும் பிரயோகமாகும் என்பது பகுத்தறிவுள்ளோர்—ஜீவகாருண்யம் வாய்ந்தோர் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய விஷயம். இம்முறையில் நோக்கும்போது மக்கள் கையில் சிக்கிய மாடுகட்கு எத்தகைய சுதந்தரமும் இல்லை என்பது இனிது விளங்கும். ஒரு சில மாதங்களோ ஆண்டுகளோ மக்கள் சிறைவாசம் செய்ய நேரிட்டால் எவ்வளவோ சங்கடங்களை அதுபவிப்பதாக நினைத்து நினைத்து வருந்துகின்றனர்! ஏங்குகின்றனர்! அழுகின்றனர்! அத்தகைய மக்கள் மாடுகளை ஆயுள் முழுதும் சிறைவைத்து விடுகின்றனர்! தங்கள் இஷ்டம்போல் தீனி போடுகின்றனர்—தண்ணீர் வைக்கின்றனர்—இல்லாமலும் செய்து விடுகின்றனர். அளவுக்கு மீறிய வேலை வாங்குகின்றனர். மூக்கணங் கயிறுமாட்டி இழுக்கின்றனர்! தார்க்கோல்கொண்டு தாக்கி இடிக்கின்றனர்! விரையடிக்கின்றனர்! இவ்வளவும் மாடுகளின் நலத்துக்கா மக்கள் சுய நலத்துக்கா என்று கேட்கின்றோம்? மக்கள் இல்லாவிட்டால் மாடுகள் சுயேச்சையாய் உயிர்வாழமாட்டாவோ? வாழும். ஆனால் மாடுகள் இன்றேல் மக்கள் வாழ்வில்லை. மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமை அவ்வாறு ஏற்படுத்தப்

பட்டு வந்துவிட்டது. அநேகமாய் மேனாடுகளில் விவசாயத் துறையில்தான் இந்நிலைமை மாறிக்கொண்டு வருகிறது. பெரும்பாலும் யந்திர உதவியே கையாளப் படுகின்றது. உழவு புண்ணியத்தொழில் என்று நமது சாஸ்திரங் கூறினும், அதில் மாடுகளை உபயோகித்தல் இயற்கைக்கும் ஜீவகாருண்ய தத்துவத்திற்கும் முரண் என்பது தேற்றம். ஆனால் இவ்விஷயங்களை யெல்லாம் ஒருவரும் லக்ஷியம் செய்வதில்லை. இன்றைய நிலையில், மாடுகளை நன்குபோற்றி, மிதமாக வேலைவாங்குவதை நாம் அடியோடு மறுப்பதாக நேயர்கள் நினைக்காமல் இருக்க வேண்டுகின்றோம். இவ்வாறே தான் பசுக்கள் விஷயமும், பசுவின் பால் அதன் கன்றுக்கா மனிதனுக்கா? மனிதன் தனக்கென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றான். கன்றுக்கு ஒருதுளிப் பாலேனும் விட மனம் வருவதில்லை. அதுவும் சென்னைபோன்ற பெரிய நகரங்களில் கன்றையே கொன்று விடுகின்றனர். தோலில் வைக்கோலோ பஞ்சோ அடைத்த போலிக்கன்றைக் காட்டி ஏமாற்றிப் பால் கறக்கின்றனர். இது எத்தகைய ஜீவகாருண்யம் என்பது எமக்கு விளங்கவில்லை. ஒரு சிலர் பசுவினிடம் கன்றுக்குட்டியின் தேவைக்கு மீறிப் பால் நிறைந்திருக்கிறது; அவ்வளவையுங் குடித்தால் கன்றுக்கு வயிற்றுப் போக்கு உண்டாகி மாண்டுவிடும், ஆதலால் கன்று குடித்து எஞ்சிய பாலே மக்கள் கறக்கின்றனர் என்று கூறி வாதிக்கின்றனர். பசுவுக்குச் சொல்லும் இந்த நியாயம் மற்ற விலங்குகட்கும் பொருந்தவேண்டுமே! கழுதை குதிரை முதலிய மிருகங்களின் நிலைமையை நாம் பார்க்கின்றோம். அவற்றின் குட்டிகள் அதிகப் பால்குடித்து இறந்து படுகின்றன என்று யாராவது கூறமுடியுமா? இவைபோகட்டும். மக்கள் நிலைமை என்ன? தாய்ப்பால் மிகுதியாகக் குடித்து இறந்த குழந்தை உண்டா? இதை விரிக்கிற பெருகும். மக்கள் சுயநலம் ஜீவகாருண்ய தத்துவத்தை லக்ஷியம் செய்வதில்லை என்பதற்காகவே இவ்விஷயத்தை ஒரு சிறிது கூற்றோம்.

தேனழித்துண்ணல், பட்டாடை உடுத்தல் முதலிய காரியங்கள் ஜீவகாருண்ய தருமத்தை அடியோடு கொலைசெய்து விடுகின்றன என்பதை யாரேனும் எண்ணிப் பார்க்கின்றனரா? இவை கூடாது என்று கூற முன்வருவோர் பெரும்பித்தர் என்றே பிறரால் எள்ளி நகையாடப்பெறுவர். தேன் இறைவனுக்குரிய அபிஷேக வஸ்து என்று சாஸ்திரம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறது. அம்மம்ம! எத்தனை ஆயிரம் ஈக்களைக்கொண்டு தேன் எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது! உண்மையான ஜீவகாருண்ய சீலர்கள் தேனைக் கையாலேனும் தொடுவார்களா? தேனீக்கள் அல்லும் பகலும் அலைந்து, தேனை ஈட்டி வைத்தது மனிதர் கூட்டம் “தீவட்டிக்கொள்ளை” அடிக்கும்பொருட்டு என்று யாரேனும் கூறத்துணிவாரோ? இனிமையின் சுவை அன்றோ மக்களையும் சாஸ்திரங்களையும் மயக்கிச் சிறுக்கிறது!

“கையில் உண்டானால் காத்திருப்பார் ஆயிரம் பேர்”

இனி, பட்டாடை விஷயத்தைக் கவனிப்போம். பத்தாண்டுகள் வரை கட்டிக் கட்டி அழுக்கேற்றினாலும் பட்டாடைக்குத் தோஷமில்லையாம்! அழுக்குப்போக்காத பட்டு இறைவனுடைய மூலஸ்தானம் வரைக்கும் போய்விடுகிறது. பஞ்ச ஆடைக்குத் தொட்டால் தீட்டு வந்து விடும். தண்ணீரில் போட்டால்தான் தீட்டுத் தீரும். இதன் ஈகனியம் என்ன? பட்டு விலையேறப்பெற்றது. பஞ்சவஸ்திரம் விலை குறைவு. அடிக்கடி தோய்த்துக்கொண்டே இருந்தால் எத்தனை பட்டாடைகளை வாங்கமுடியும்? இதில் ஒரு விஷயம் முக்கியமாய்க் கவனிக்க வேண்டும். தூய்மையுடையது பட்டா, பஞ்சா? அறிஞர் பட்டுத் தூய்மையுடையது என்று கூறமாட்டார், பஞ்சே தூய்மையுடையது என்று கூறுவர். புழுவில் தோன்றும் பட்டுதூய் எவ்வாறு தூய்மையுடையதாகும். ஒரு பட்டுப் புடவைக்கு எத்தனை ஆயிரம் புழுக்களை அழிக்கவேண்டியிருக்கிறது! பட்டுடுப்போர் எவ்வாறு ஜீவகாருண்ய முடையவராவர் என்பது விளங்கவில்லை. ஆனால் பட்டுப் புடவையைச் சாஸ்திரம் விலக்கவில்லை.

நேயர்களே! மக்கள் வாழ்க்கையில் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் என்னும் அருளறத்திற்கு—மக்கள் தன்மைக்கு மாறுபட்ட பல அம்சங்கள் குடியேறி விட்டன. அவை விலக்க முடியாத தேவைகளாகவும் வேறன்றிவிட்டன. அவை ஒவ்வொன்றையும் எடுத்து விளக்கப்புகின் மிகமிக விரியும் என்று அஞ்சி இப்பொழுது இம்மட்டில் நிறுத்திக் கொண்டோம். ஒவ்வொருவரும் பகுத்தறிவைச் செலுத்திக் கூர்ந்து நோக்கின் அவற்றின் உண்மை விளங்காமற் போகாது. நன்மை தீமைகளைப் பகுத்துணரும் ஆற்றல் மக்கட்குப் பெரிதும் உண்டு. ஆதலால் நாம் மேலே எடுத்துக் காட்டிய விஷயங்களைக் காய்தல் உவத்தல் இன்றி நடு நிலைமையோடு ஆராய்ந்து பார்த்து ஜீவகாருண்ய சீலர்களாய் விளங்குமாறு அன்பர்கள் எல்லோரையும் வேண்டுகின்றோம்.

ஜனவரிமாதம் 17, 18-தேதிகளில் ஸ்ரீரங்கத்தில் டாக்டர் அன்னி பெஸன்ட்டம்மையார் தலைமையில் 6-வது ஜீவகாருண்ய மகாநாடு நடைபெற்றது. அதில் தேவதாசி முறையை ஒழிக்கச் சட்டம் செய்தமைக்காக திருவாங்கூர் ரீஜண்டு மகாராணிக்கு நன்றி செலுத்துவதாகவும், இதுபோல், பசுவதையை நீக்கச் சட்டம் இயற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுவதாகவும், மைசூர் சமஸ்தானத்திலும் இந்தத் திட்டங்களைக் கொண்டுவருமாறு மகாராஜாவைக் கேட்டுக் கொள்ளுவதாகவும், தேசத்து விவசாய விருத்தியைக் கருதிப் பசுக்களை ரக்ஷிக்கவும், மாடுகளை ஏற்றுமதி செய்யாமல் இருக்கவும் சட்டம் இயற்றவேண்டும் என்றும், தீர்மானங்களாக நிறைவேற்றின. ஜீவகா

“ஏவுகிறவனுக்கு வாய்ச் சொல்; இயற்றுகிறவனுக்குத் தலைச்சுமை”

ருண்ய மகாநாட்டில் பெஸன்ட்டம்மையார் செய்த சொற்பொழிவில் சில அருமை மொழிகளை எடுத்துக்காட்டி இக்கட்டுரையை முடிக்கின்றோம்.

“எனது 42-வது வயதில் நான் சைவத்தை ஏற்றுக் கொண்டேன். துன்பத்தை யுணரவல்ல ஜீவப்பிராணிகளை உணவினிமித்தம் தொடாமலே காலங்கழித்து வந்திருக்கிறேன்”

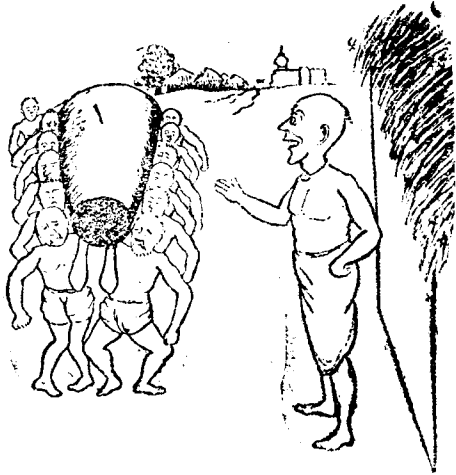
“ஜீவகாருண்யம் என்ற மொழிக்கு ஒடுக்கிப் பொருள்கூற நான் விரும்பவில்லை. மனிதரிடமும் உணரும் பிராணிகளிடத்தும்—துன்பமுள்ள விடத்தெல்லாம் நமது கடமையைச் செலுத்துவோம்.”

“நமது சுயநலத்தைக் கருதாமல் பிறருடைய தேவையைத் தேடுமாறு செய்வது இருதய உணர்ச்சியே. புத்தி, இருதய உணர்ச்சி என்னும் இருகருவிகளையுங்கொண்டு உலகிற்குப் பெருந்துணையாக ஜீவராசிகளுக்குளெங்கும் தோன்றும் உயிர்போலாவோம்”

“நம்மால் முடிந்தபோது தேவையுள்ள இடத்திற்கு உதவி செய்வதே தவறாமல் இருப்போம். அன்பு என்பது அழிவற்றது; நித்தியமானது; எல்லையற்றது.”

ஓம் தத் ஸத்.

பரமானந்த சீடர்கள்



ஊசி வாங்கிக் கொண்டு வந்த வைபவம். சீடர்களின் குருபத்தியைக் கண்டு குரு திக்குமுக்காடி ஆச்சரியப்படுகிறார்.

“புலி அடிக்கு முன்னே சிலி அடிக்கும்”

ஆனந்த சந்திரோதயம்

தமிழாசிரியர் S. V. வாதாராஜையங்கார்

“எங்கள் குடிக்காக” எம்பெருமானார் பாம்புதித்த பின்னர், அடியார்களைவரும் பட்டரையே அவராகக்கொண்டு மனந்தேறி அர்த்த விசேஷங்களைக் கேட்டின்புற்று வந்தனர். திருமங்கையாழ்வார் அருளிச் செய்த “திருநெடுந்தாண்டக”த்திலே பட்டர் மனமாழ்ந்து உரைத்து வந்த அர்த்த விசேஷங்களை அனைவருங் கேட்டின்புறலாயினர். அதிலும் “மைவண்ண நறுங்குஞ்சி” என்னும் இருபத்தோராவது பாசுரத்திற்கு அவர் மிக விரிவாக உபநியாஸஞ் செய்ததைக் கேட்ட ஸ்ரீபாஷ்யகாரரின் பஞ்சாசாரியரில் ஒருவரான திருவாங்கப் பெருமானாரையர் மிக வியந்து கொண்டாடினர். வித்துவான்கள் அநேகர் பட்டரோடு வாதிட்டுத் தலைகலிழ்த்த திரும்பினர். ஒரு சமயம் சிலர் பட்டரின் சர்வஜ்ஞதையைப் பரீகழிக்க வேண்டி, குடத்தினுள்ளே பெரியதொரு பாம்பையிட்டு அவர்முன் கொண்டுவந்து “இக்குடத்தினுள் எரிப்பதென்ன? கூறும் பார்ப்போம்” என்றனர். அவர் “தெரியாதா! திருவெண் கொற்றக்குடை இருக்கிறது” என்றார். அவருரையின் உண்மைப் பொருளை யுறியு மாற்றல்லலாத அவர்கள் நகைத்துக் குடத்தைத் திறக்க உள்விரிந்த நாகம் வெளிப்பட்டது. அவர்கள் பட்டரைப்பார்த்து “பாரும் திருவெண் கொற்றக்குடையை” என்றனர். பட்டர் அவர்கள் அகத்தை யடங்க

“சென்றாற் குடையாம் இருந்தாற்சிக் காதனமாம்

கின்றால் மாவடியாம் நீன்கடலுள்—என்றும்

புணையாம் மணிவினக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும்

அணையாம் திருமாற் கரவு” (இயற்பா. முதல் திருவ. 53)

என்ற பாசுரத்தை யருளிச் செய்தார்.

தலயாத்திரை செய்துவந்த பிராமணனொருவன் திருவாங்கத்திற்கு வந்தான்; பட்டரது பரந்த உபநியாசங்களைக் கேட்டுப் பரவசமானான். மேல் காட்டின் கண் வேதாந்தியென்றொருவர் வினங்குவதாயும், அவரைப்போன்றே பட்டரது பெருமையும் இருந்ததென்றும் இயம்பினான். மீண்டும் அவன் மேல் காட்டை யடைந்து அவ் வேதாந்தியைக் கண்டு பட்டர் பெருமையைப் பரக்கக் கூறினான். திடுக்கிட்டான் வேதாந்தி. “ஆறு ஆசனமிட்டு ஏறியிருக்கும் கமக்கு கிராகவும் ஒருவன் இருக்கிறானே” என்றெண்ணிக் கலங்கிக் கொண்டிருந்தான். இராசுஸனுக்கும் ஒரு புராசுஸனுண்டல்லவா? இராவணனுக்கு ஒரு வாலியும், வாலிக்கொரு ராமனும் தோன்றியிருந்தார்களா?

“நாமதம் தாழ்வுக்கு ஏது”

என்றோ? தனது பலத்தை எவன் துஷ்பிரயோஜனம் செய்கிறானோ—தருக் கிச் செருக்கி யிலேகின்றானோ அவன் சீக்கிரம் அடக்கப்பட்டுவிடுகிறான். வேதாந்திக்கு ஏற்கனவே தோன்றியுள்ள அச்சம், மேலும் அதிகரிக்க அவ் யாத்திரிகன் “பட்டருக்குத் திருநெடுந்தாண்டகமும் வரும்” என்று கூறிவிட் டான். “அந்தோ! அப்படியும் ஒரு கிரந்த முண்டா? அதை நாம் கேட்டது மில்லையே” என்று கிசேசுவர் கொண்டிருந்தான் வேதாந்தி.

இங்ஙனம் சில நாட்கள் செல்ல, பட்டர், எம்பெருமானார் நியமனத்தை நிறைவேற்ற வேண்டி, ஸ்ரீரங்கநாதனிடம் விடையும் பிரசாதமும் சின்னங்க ளும் அனுக்கிரகமும் பெற்றுக்கொண்டு மேல்நாட்டை நோக்கிப் பிரயாண மாணார். அடியார் புடைகுழி திவ்விய வைபவ மூர்த்தியாக இளவரசரைப் போலெழுந்தருளுகின்ற பட்டரை, சிறப்புற்றாறில் எழுந்தருளியிருந்த உடை யவர் சிவ்யரான அனந்தாழ்வான் என்பவர் எதிர் கொண்டழைத்து வணங்கி வெகுவாயுபசரித்துத் தர்மபுருக்கழைத்துச் சென்று ஸ்ரீரங்கநாதன் தமக்கு விடை கொடுத்தனுப்பிய செய்தியை பட்டர் உரைக்கக் கேட்டு உவகைக் கட லில் விழுந்து விளையாடி, ஆதாம் பெருகப் பட்டரை “எங்கள் குடிக்கரசே” என்று அணைத்துக் கொண்டார்.

“உறங்கும் பெருமான் அவர், உலாவும் பெருமான் நீ!” அனந்தாழ்வார் பட்டரை தம்மூரின்னும் யதுகிர் யென்னும் திருநாராயணபுரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்குத் தொழுது விடைகொண்டு வேதாந்தி யிருந்த ஊரை நெருங்கும்போது அடியார்கள் விருதுகூறிவர, அதுகேட்ட சிலர் பட் டரைத் தரிசித்து, அவர் அவ்வுருக்கு எழுந்தருளியதன் நோக்கத்தையும் அறிந்து, “இப்படிச் சென்றால் வேதாந்தி அஞ்சி ஒளிந்து கொள்வான். இலேசாக அவனைப் பார்க்க முடியாது. வாயிலிலுள்ள சிவ்யர்கள் விரட்டி விடுவார்கள்” என்று கூறினர். பிறகு பட்டர் அவ் வேதாந்தியைக் காணு முபாயத்தை அவர்களிடம் கேட்டறிந்து கொண்டு, ஓர் தேசாந்திரியைப் போல வேடம் பூண்டு, போஜன சாலையில் புகுந்துவிட்டார். அனந்தாழ்வா னும் உடன் சென்றார். நேரே இருவரும் புசிக்குமிடத்திற்குச் செல்லாது ஆறு ஆசனமிட்டு அமர்ந்திருந்த வேதாந்தியினிடம் சென்றனர். இவர்கள் தம்மை நோக்கி வருவதைப்பார்த்த வேதாந்தி “அன்னசாலை அதோ எதிரில் இருக் கிறது” என்று கூறினான். பட்டர் “பிகைக்கு வருகிறேன்” என்றார். அவ்வேதாந்தி “எல்லோரும் உண்ணுமிடத்திற்குச் செல்லும் உமக்கும் அன்ன பிகை கிடைக்கும்” என்றான். பட்டர் “யான் சோற்றுப் பிச்சை வேண்டி வந்தவனன்று” என்றார். வேதாந்தி சத்திரத்துச் சோற்றுக்கு இவர் வந்தவராயினும் சிறிது விதவானாயிருக்கலாமென்று உன்னி “கா பிகு?” என் றான். பட்டர் அகப்பட்டான் ஆசாமி யென்றெண்ணிக் கொண்டு “தர்க்க பிகு” என்றார். தட்டிற்று சந்தேகம்! விழித்துக்கொண்டான் வேதாந்தி! “இங்ஙனம் இவ்வளவு துணிவோடு “தர்க்க பிகு!” என்று கூறுபவர் யாரா யிருக்கலாம்” என்று நினைத்தான். சடக்கென்று முன்போர் யாத்திரிகன் கூறியமொழிகள் நினைவிற்கு வந்தன. உடனே “நீர் பட்டாரோ?” என்று வின வினான். பட்டரும் ஆமென்றார். தான் முன்னர் கேட்டறிந்த அவரை நேரிற் காணக்கிடைத்தமைக்கு உள்ளங்குளிர்தான். அவரது உரைகளைக் கேட்

டின்புற ஆவல் கொண்டான். அவரைத் தர்க்கத்தில் வென்றிடவும் பேதை மன மொருபுறம் எண்ணிற்று. பட்டர் வேதாந்த விஷயங்களை வர்ஷிக்கத் தொடங்கினார். ஒன்பது நாட்கள் வாதம் நிகழ்ந்தன. பத்தாவது நாளிலே பட்டர் வென்றார். அப்பால் வேதாந்தி எழுந்து நின்று வணங்கி “உம்மை நான் சாமானிய மனுஷ்யரென்று எண்ணியிருந்தேன்; எம்பெருமானுக்கும் உமக்கும் பேதமென்பதே கிடையாது.” “உறங்கும் பெருமான் அவர், உலா வும் பெருமான் நீ!” என்று, திருவடிகளிலே தண்டனிட்டுத் தன்னை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி பிரார்த்தித்தார்.

“நஞ்சீயர்!” பட்டரும் தம்மைப் பலவாறு ஸ்தோத்திரம் பண்ணிய வேதாந்தியை உபசரித்து பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களை அருளி, மந்திரார்த்தங்களை உடதேசித்து அரித்த பஞ்சகத்தைப்பற்றிய ஞானத்தை அவருக்கு உண்டாக்கிப் பாகவதோத்தமராகச் செய்து “இதுவரை வேத சாஸ்திரங்களை பெல்லாம் அத்தைவ பரமாகப் பொருள் கொண்டு தான் அவ்வுக நினைத்திருந்ததை விட்டு, இனி விசிஷ்டாத்வைவ பரமாக நிர்ணயித்துத் தான் அவனுக்கு அடிமை என்று எண்ணியிருக்கக் கடவீர்” என்றருளிச் செய்து திருவாங்கனிடத்தில் ஆதாம் பெருகப் பிரயாணமாணார்.

பட்டருடைய பிரிவுக்காற்றாத அவ்வேதாந்தி அவரை வெகுதூரம் தொடர்ந்து வந்து வழிவிட, பட்டரும் “பாகவதாராதனஞ் செய்துகொண் டிருக்கும்படி சொல்லி, சீக்கிரமாகத் திருவாங்கத்திற்கு கெழுந்தருளி எம்பெரு மானைச் சேவித்துத் தமது திருமானிகையி லெழுந்தருளியிருந்து தரிசன நிர் வாகம் செய்து கொண்டிருந்தார்.

அதன்மேல் கொஞ்ச காலங்கழிய, வேதாந்தி துறவு பூண்டு திருவாங்கத் திற்கு எழுந்தருளித் தான் கொண்டு வந்த திரவியமனைத்தையும் பட்டரது திரு வடிகளிலே சமர்ப்பித்து வணங்க, பட்டர் மிக மகிழ்ந்து “நம்முடைய சீயர் வந்தார்” என்று கூறித் தழுவிக்கொண்டார். அன்று முதல் வேதாந்திக்கு ‘நஞ்சீயர்’ என்ற திருநாமம் வழங்கலாயிற்று. அதுமுதல் நஞ்சீயர் பட்டரிடம் திருவாய் மொழி முதலிய திவ்ய ப்ரபந்தங்களை நன்கு கேட்டின்புறவாராயி னார். அப்பொழுது நஞ்சீயருக்கெழுந்த பல சந்தேகங்களையும் ரஸமான உத் தரங்களால் பட்டர் களைந்தருளிய விதத்தை இனிக் காண்போம்.

“புஷ்கரிணிக் கரையில் அறிதுயில் புரிவதன் காரணம்” நஞ்சீயர் ஒரு சமயம் பட்டரை நோக்கி “நம் பெரிய பெருமான் புஷ்கரிணியின் கரையில் அறிதுயில் புரிந்தருளும் திருவுனக் கருத்து யாது?” என்று வினவ, பட்டர் “ஒரு முதலையினிடம் அகப்பட்ட கஜேந்திராழ்வான் ஆகிமுலமே என்று அழைத்த பின்பல்லவா எம்பெருமான் அம்மடுவிற்கு ஒடிக் காத்தருளினார்? ஆதலின், இப்பொழுது எச்சரிக்கை யுடையவராய், ஐம்பொறி வாய்ப்பட்டுத் துயறும் யான் அங்ஙனம் அழையா முன்னமே என்னைக் காத்தருள்வதற் காகவே நான் தினந்தினம் இறங்கி நீராடுகிற இப்புட்காணிக் கரையில் பெரு மான் எழுந்தருளி அறிதுயில் புரிகின்றார் என்று நான் எண்ணியிருக்கின் றேன். இக்கேள்வியை நீர் கேட்கவில்லை; இதைச் சமயமாகக்கொண்டு எம்

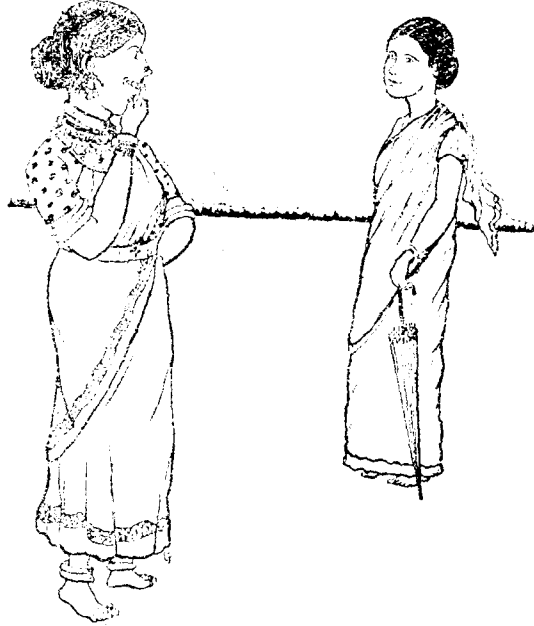
பெருமான் என் நினைவை வெளியிட்டருளினார்” என்றருளிச் செய்தார். சரணாகத ரக்ஷகனான பகவான் அவனிடம் சரணாகதி செய்தவர்களைக் காக்கும் பொருட்டு மிகவும் எச்சரிக்கையுடனிருக்கின்ற நென்று கருதி, எதிலும் ஈடுபாடுடன் நம்பி இருக்கின்றனர் பெரியோர். இதுபற்றியே குலசேகராழ்வாரும்,

“வன்பெருவா னகமாய் அமராய்
மண்ணாய் மண்ணுலகில் மனிசராய்
துன்பமிரு துயரகல அயர்வொன்றில்லாச்
சுகம்வளர அகமகிழும் தொண்டர்வாழ
அன்பொடு தென் திசைநோக்கிப் பள்ளிகொள்ளும்
அணியரங்கன்

என்றருளிச் செய்தார்.

நீதிபதி பட்டர் பேரருளால் ஸ்ரீபாஷ்யப்ரக்ரீயையாலே ஒன்பதினாயிரம் படியாக ஓர் வியாக்யானம் செய்தருளி யிருக்கிறார்.

—❖—
நகைப் பைத்தியம்



நகையலங்காரி:—“இதென்னடி! கலிகாலக் கூத்தாயிருக்கிறது? இப்படியும் ஒரு பெண் வெறும் மொட்டைக் கூட்டையாயிருப்பாளா? வாவாக் காலங் கெட்டுப் போச்சு.”



பக்தி விளக்கம்

(496-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

(சிவானந்தசாகர யோகீஸ்வரர்.)

‘ஈதலறந் தீவீனவிட் டிட்டல்பொரு ளெஞ்ஞான்றுங்
காத லிருவர் கருத்தொருமித்—தாதாவு
பட்டதே இன்பம் பாணநினைந் திம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு’

என்ற பிரமாண வாக்கியத்தாலு முணர்க.

இதனுள் அறம், பொருள், இன்பம் எனப்பட்ட மூன்றும் பந்தமாகக் கூறப்பட்டமை யுணர்க. ஒருவன் செய்யும் அறத்தின் வழியே பொருளும் இன்பமும் எய்தப் பெறலானும், அவ்வறமே சொர்க்காதி பதவிகளை யளித்த லானும், அப்பயனை அதுபவித்துத் தீர்த்த அநந்தரம் மீண்டும் பிறக்க நேரத் தானும், அப்பிறவி காரணமாக நல்வினை தீவினை ஈட்டப்படுதலானும் அவை காரணமாகச் சொர்க்க நாகத்திற் பயன்பெறச் செலுத்தப்படுதலானும், அற மும் பந்தமாயிற்று. பொருள், அகங்காரம்—பொய்—கொலை—பெரியாரை மதியாமை முதலிய தியுணங்களுக்கு ஏதுவாய் நாகத் தழுத்தலால் அது பந்தமாதல் கண்டு தெளிக.

இன்பமெனப் படுவதே சம்சாரமாம். அதனால் வருந்தீமைகள் அளவி லடங்கா. ஸம்ஸாரத்தில் சிக்குண்ட லும் முதலையின் வாயிற்படுதலும் சமமாம். அதனாலேயே சகலபாவங்களும் சம்பவிக்கின்றன.

“அறனைப் பட்டதே இவ்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன் பழிப்பதில்லாயி னன்று”

என்றதனால் துறவறத்தில் ஒழுகுதல் அருமை யென்பதை நோக்கியே இவ் வாழ்க்கை புகழப்பட்டது.

“யாதனின் யாதனி னீங்கியா னேதல்
அதனி னதனி னிலன்”

என்றதனால் ஒவ்வொன்றாகப் பற்றினைக் கையற விட்டொழிதலே விரும்பப் படுவது காண்க.

அளவில்லாத துன்பத்திற்குக் காரணமாய் நிற்குமனை இன்ப மென்றது உலகத்திலே அனுபவிக்கக்கூடிய இன்ப மனைத்தினும் பெண்போகமே மேலென விளக்கின்றதன்றி முத்தியின்பத்தை மறுத்த தன்று.

“விடா முயற்சி அன்றி ஒன்றையும் சாதிக்க முடியாது”

சுற்றின்பாறுபவத்திற்கு முக்கிய கருவி மாதர். அதற்குத் துணைக்கருவி பொருள். அப்பொருள் வரத்துக் கேதுவே அறன். இம்மூன்றும் பந்தமேயாமென்க. அதுபற்றியே 'இம்மூன்றும் விட்டதே பேரின்பவீடு' என்ற வசனமெழுந்த சென்க. இல்லற வொழுக்கங் கூறியது துறவறத்துக்குக் காரணமாதல்பற்றியாம். அவ்வில்லறத்தினின்று வேதங்கூறிய தருமநெறி தவறா தொழுக்கப்பெறின் சித்த சுத்தியுண்டாய் மெய்யுணர்வு தோன்றிப் பிரபஞ்ச வெறுப்புற்று அசத்துறவுண்டாம். உண்டாகவே அது காரணமாக முத்தியின்ப மெளிதிற் பெறலாகும். அவ்வாறின்னிச் சுற்றின்பத்தையே பொருளெனக்கொண்டு அதிலேயே மூழ்கிக் கிடப்பின் கரையேறுவது மிகுதியுங்கஷ்டமேயாம். அச்சுற்றின்ப துகர்ச்சியின் பொருட்டு இடம் பொருள் ஏவல் தேட முயல்வேண்டும். அவ்வழியி லுண்டாகுந் துன்ப மெண்ணுக் கடங்கா வென்பது கண்கூடு. அவற்றை மதியாது அந்நெறி செல்லுங்கால் பற்பல வகையிலுமாகாமிய மேறிச் சஞ்சிதமாகும். அது பிராரப்தமாகி மீண்டு மீண்டும் சரீரோற்பத்திக் கிடந்தந்து ஜனன மாணங்களாகிற் துக்க சமுத்திரத்திலே மூழ்கச் செய்யும். ஆதலால் அதனை யொழிக்கவேண்டு மென்பதே ஆன்றோர் கருத்து.

‘இப்பிறவி தப்பினாலெப்பிவி வாய்க்குமோ’

என்று ஆன்றோரும் வருத்தி உரைத்தமை காண்க. அங்ஙனமாயின் கரும நெறியை வியந்து கூறிய நூல்களாவலமாமொ வெனின் அற்றன்று. வேதங் கூறிய கருமநெறியினைத் தும் ஞானத்துக் கேதுவாமென நூல்கள் புகலலால் அவை யாவும் சன்மார்க்கமே யாமென்க.

அக்கருமம் காமியகருமம் நிஷ்காமிய கருமமென இருவகையாம். காமிய கருமம் ஒருபயனைக் கருதிச் செய்வது. அது கருதிய பயனைக் கொடுத்தொழியும். நிஷ்காமிய கருமம் ஒன்றையுங் கருதா தியற்றப்படுவது. அது ஞானத்தை விசாரித்து முத்திக்குச் சாதனமாய் நிற்பது. ஞானமெய்து மனவும் வைதிககருமங்களைச் செய்தே தீரவேண்டும். அக்கரும பலனைப் பாசி வார்ப்பணம் செய்து விடுதலே உத்தமர் துணிவு.

எவன் சம்சாரத்துக்கு அஞ்சுகிறானோ அவனே ஈசுவரபக்திக்குரியான். அவனே மோகத்துக்கு மதிகாரி. அவன் சற்குரு சேவைசெய்து அவருடைய பேரதுக்கத்தால் அநாதி பத்தனாகிய தன்னையும் அநாதி முத்தனாகிய ஈசனையும் இவ்விரண்டுக்கு மிடைநின்று தடுப்பதாய் அவிச்சையை முணர்ந்து அவ்வஞ்ஞானத்தைப் பேதித்துச் சத்துச் சித்தாநந்த சொரூபமாகிய ஈசன் திருவடியை இடைவிடாது தியானிக்கவேண்டும்.

வேதபுராணகமங்களில் ஈசுவர சொரூப நிர்ணயமும் அவன் தளவிலடங்காப் பெரும் புகழும் விஸ்தாரமாய்க் கூறப்படும். அந்தத் தெய்வ வழி பாடு குருபக்தி, லிங்கபக்தி, சங்கமபக்திபென மூவகையாம். குருவுபதேச வழி பிறழாது வழிபடுதலே குருபக்தியாம். ஜனன மாணவஸ்தைக் கஞ்சித் தன்னைச் சரணடைந்த ஆன்மாக்களை ஆட்சி கொள்ளுமாறு பாசிவ நகுளால் எடுத்துக்கொண்ட மாணிட வடிவமே குருவடிவமாம். ஆதலின் உபதேசஞ் செய்தருளிய குருசொரூபமே பாமசிவ சொரூபமென வழிபடத் தக்கதுமாம்.

கர்ணன் மாண்பு.

(எம். சுப்பிரமணியம், பி. ஏ.)

இவ்வாறு கொடையில் தன்னை ஒப்பாரும் மிக்காரும் எவருமில்ர்
என்னுமாறு சிறந்த தன்மைவாய்ந்த கர்ணனிடம் அமைந்
திலங்கிய 'நன்றி மறவாமை' யென்னும் அரும் பெருங்குணம் பன்முறையும்
சிந்தித்து மகிழ்ந்தபாலது. பயனை எதிர்பார்த்தோ பாராமலோ ஒருவர் செய்த
உபகாரத்தை மனதில் வைத்து, அவ்வுபகாரத்துக்குக் கைம்மாறு செய்ய எப்
பொழுது சமயம் வாய்க்குமோ வெனக்கருதி எதிர் பார்த்திருக்கும் மனப்
பான்மையே நன்றி மறவாமை எனப்படும். அவ்வுதவி, அனவாற் சிறிதெனி
னும் பொருளாற் பெரிதெனக் கருதல்வேண்டும். இதனை நோக்கியே திரு
வள்ளுவர்.

“காலத்தி னாற்செய்த வுதவி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது” என்றார்.

பிறர் செய்த நன்றியை மறத்தலினுங் கொடிய பாதகம் பிறிதில்லை என்
பதை வற்புறுத்துங்கால் திருவள்ளுவர்,

“நன்றி மறப்பது நன்றன்று; நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று” எனவும்

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்; உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

எனவும் அருளிப் போந்தார். புறநானூறு, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

“ஆன்முலை யறுத்த அறினில் லோர்க்கும்
மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முனவெனச்
செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென
அறம் பாடிற்றே”

என முறையிடுகின்றது. எனவே, செய்ந்நன்றி கொன்றோர் எய்தும் நாகம்
மிகவும் கொடியதாம்.

“தன் இச்சையை அடக்காவிட்டால் அது தன்னையே ஆளும்.”

இக்குணத்தைக் கர்ணன் தன் வாழ்க்கைக்குச் சிறந்த குறிக்கோளாகக் கொண்டொழுகி வந்தான். ஆரோற்றியத் தகாத கர்ணனைத் துரியோதனன் கண்டு, அவனிடம் நண்புபூண்டு, உடனுண்டு, அவனைத் தன் உயிர்த் துணைவனாகக்கொண்டு, சேருஞ் சிறப்புஞ்செய்து அங்கர்கோலுக்கிய வுதவியைக் கர்ணன் தன் ஆயுளுள்ளனவும் மறந்தானில்லை. தன் வாழ்க்கை அவனையே பொறுத்ததெனவும், அவன் பொருட்டு உயிர் வாழ்ந்திருத்தலே சிறந்த அறமெனவும் கருதி வந்தான். வாக்கு, மனம், காயம் ஆகிய கரணங்களால் தன்னால் கூடியவளவு அவனுக்கு உபகாரம் செய்வதே பலனைனக்கொண்டு, அவ்வாறு செய்ந்நன்றி போற்ற எது சமயம் வாய்க்குமோ என எதிர் பார்த்திருக்கும் இயல்பு பூண்டான். சுருக்கக்கூறின், தன் உடல், பொருள், ஆவி, ஆகிய அனைத்தையும் தன்னை யாதரித்த துரியோதனன் பொருட்டே அர்ப்பணம் செய்ய மனம் ஒருப்பட்டான்.

துரியோதனன் விஷயத்தில் திரிகரணங்களாலும் நன்றி மறத்தலாகாது என்னும் ஒரு கொள்கையையே கர்ணன் உறுதியாகக் கொண்டானே யல்வாது, வேறு எவ்விஷயத்தையும் ஒரு பொருட்டாகக் கருதினானில்லை. துரியோதனன் தன் வாழ்க்கை முறையில் பெரும்பாலும் தீநெறியின் வாய்ப்பட்டே ஒழுகியதைக் கர்ணன் நன்கு அறிந்திருந்தும், அவ்வாறு செல்ல வொட்டாமல் துரியோதனனைத் தடுத்துரைக்க ஒரு சிறிதும் மனங்கொண்டானல்லன். இக் காரணத்தால்

“தலைமகன் வெகுண்ட போதும்

வெம்மையைத் தாங்கி நீதி விடாது நின்றுரைக்கும்”

தன்மையைப் போற்றிடாத இழுக்கை அவன்மேற் சமத்தல் தகாது. கர்ணன் கருத்து வேறு. அவ்வாறுதான் தடுத்துரைப்பின், அச்செயல், தன்னை யாதரித்தவன் மனதைப் பெரிதும் புண்படுத்த மென்பதையும், அவ்வாறு புண்படுத்துதல் நன்றிமறவாத் தன்மையின்பாற் பட்டதன்றெனவும் கருதிக் கர்ணன், எக்காலத்தும் எவ்வாற்றினும் துரியோதனனைச் சார்ந்து நின்றலே சிறந்த அறமெனக் கொண்டான். இராயசூய யாகம் இனிது முடிந்து மன்னர் தத்தம் இருப்பிடம் அடைந்த பின்னர், பாண்டவரை எவ்வகையிலாயினும் வெல்லும் கருத்தைத் துரியோதனன் கொண்டுள்ளான் என்பதையறிந்த கர்ணன், அவன் மனநிலைக்கொப்ப “பாதக நினைவைத்தானும் பகர்ந்தனன் பரிவு கூர்.” இன்னும் பாஞ்சாலியை அவைமுன் அழைத்தல் அடாது என விக்ருணன் நீதிமொழி புகன்றதைக் கர்ணன் கேட்டு “நன்னு மனத்தோடழல்முன், நயனஞ் சிவக்க” சபையோரை நோக்கினவனும் விக்ருணனைப் பற்றிப் பலபடியாக நிர்த்தைமொழி கூறி, அவன் கூறிய நியாயத்துக்கு மாறாக

“வான்படைத்த நெடும்புரிசை மாநகரும் தனதில்லும் வழங்குமாயின்
யான்படைத்த மொழியன்றே யெங்கணுமில் வெணப்பட்டா ளில்லானன்றே”
எனவும்,

“ஞானமுங் கல்வியும் நாழி யரிசியிலே.”

“தொக்கோர்யா னுவன்ற மொழிக்கெதிர் மொழியுண் டாமாகில் சொல்லு
எனவும் சிலபோலி நியாயங்கள் புகன்று [வீசே”

“உரைக்கும்போ தெவருடனு முணர்ந்தன்றே வரைப்ப”

தென விக்ருணனை உருத்து நோக்கிய தன்மை, அவன் துரியோதனன் சார்பாகவே நின்று நன்றியேனிய நெறியைப் புலப்படுத்துகின்றது.

கர்ணனது நன்றி மறவாத் தன்மை, கிருஷ்ணன் தூதுச் சுருக்கத்தில் சிறந்து தோன்றுகின்றது. தொல்லாண்மைப் பாண்டவாக்குத் துதுபோன கண்ணன், தான்வந்த காரியத்தை முடித்துத் துரியோதனன் அவையை நீங்கிக் கர்ணனை யடைந்து, அவனது பிறப்பு முதலியவற்றை யறிவித்து,

“வந்தினி நும்பியர் தம்மொடு சேர்க” என மொழிந்தனவில் கர்ணன் இறுத்த விடைபோற்றற் பாலது.

“எம்பியர்பாற் சென்றால் என்னைச் செகத்தா ரென்றுஞ் சிரியாரோ”
எனக் கூறினான். மேலும்,

“ஆரோற்றியத் தகாதவெனை யாசமாக்கி முடிசூட்டிச்

சேருந்திறமுந் தனதுபெருந் திருவுமெனக்கே தெரிந்தளித்தான்
பாரின் றறிய னூற்றுவார்க்கும் பழிதீர் வென்றிப் பாண்டவார்க்கும்
போரென்றறிந்தும் செய்ந்நன்றி போற்றாதுவரிற் போவேனோ”

எனவும் கூறினான். தனக்குச் சேருஞ் சிறப்பும் நல்கிய துரியோதனனுதியார்க்கும் பாண்டவார்க்கும் போர் என அறிந்தும், துரியோதனனைக் கைவிட்டுப் பாண்டவரைச் சேர்ந்து, செய்ந்நன்றி கொன்ற பாதகர் கணத்தைச் சேர்வேனோ எனக் கூறியதினின்றும், செய்ந்நன்றி மறத்தலினும் கொடிய பாதகம் பிறிதில்லை யென்பதைக் கர்ணன் நன்குணர்ந்து ஒழுகி வந்தானென்பது நன்கு விளங்குகின்றது.

கர்ணன் தன் தாயாகிய குந்தியைச் சந்திக்குங்கால் இக்குணம் முன்னிலும் புதினமடங்கு பிரகாசிக்கின்றது. குந்தியானவன், மாயுடனவவால் கர்ணனிடம் சென்றான். மைந்தனும் “முந்து மன்புடன் தொழு தெதிர்கொண்டு நன்முறைமையா லாசனத்திருத்தி,” “நீ வந்தது என் அருந்தவப் பயன்” என வரைத்துத் தாயைப்பேணும் முறை மகிழ்ந்தபாலது. குந்தி தன் தனயனை நோக்கி, “இளைஞராவரும் நின் மலாடி அன்பினால் வணங்கி மனமொத்து எவல் புரிய, தனிச்செய்ய கோலோச்சி, குருகுலாதிபார்க்குக் குரிசிலாய் வாழ்வு கூர்வதே கட” எனக் கூறினான். அதற்குக் கூறிய மறுமொழி அவன் நன்றி மறவாத் தன்மையைச் சிறப்பாகக் காட்டுவதாகும். கர்ணன் தன் தாயை நோக்கி “நீர் என்னைப் பெட்டியிலிட்டு ஆற்றில் விடுத்த அற்றைநான் தொடங்கி இற்றை நானளவும் என்னை ஆருயிர்த் துணையெனக் கருதிக் கொற்றமா மருடம் புனைந்து, கூடவுண்டு, உரிய தம்பியரும் சுற்றமானவரும் என் அடிவணங்கத் தோற்றமும் ஏற்றமும் அளித்தான்; நான் அவனைக் கைவிட்டேன்” என்றான்.

“தவிட்டுக்கு வந்த கைதான் தங்கத்திற்கும் வரும்.”

மேலும், துரியோதனனுது பத்தினியும் கர்ணனும் ஏகாந்த விடந்தனில் சதுரங்கமாடுங்கால் துரியோதனன் வருகைகண்டு அவன் எழுந்திருக்க, காரண மறியாத கர்ணன் அவன் மேகலாபரணத்தைப்பற்றி யிழுக்கவும், அது அறுத்து மணிகளானதும் சிதறி வீழ, இம்மணிகளை எடுக்கவோ கோக்கவோ எனப் பெருந்தன்மையான மனப்பான்மையைத் தோற்றுவித்துக் கூறிய துரியோதனனுக்குத்தான் செருமுனை சென்று செஞ்சோற்றுக் கடன் கழிப்பதே தனக்கு இனிப்புகழும் தருமமுமாகு மென்றான்.

இதனைப் பெருந்தேவனார்:

“பன்மணிகள் சிந்திப் பார்து கிடந்ததுகண்டு

இன்மணிக் கென்புருந்த தென்னுமல்—நன்மணியைக்

கோக்கோ பொறுக்கவோ என்றானுக் கென்னுயிரைப்

போக்கேளே வெஞ்சுமரிற் புக்கு”

என வெகு அழகாகக் கூறுகின்றார்.

இவ்வாறு பலவகையாலும் துரியோதனன் தனக்குச் செய்த நன்றியை மறவாதிருத்தலே சிறந்த அறமெனக்கொண்டு தாய் மொழியையும் மாயவன் மொழியையும் கிராகரித்த கர்ணன் குணம் போற்றத்தக்கது.

மற்றும், தன் தாய் நெஞ்சுழிந்து இருகணீர் சொரியக் கர்ணன் வருந்தி, அன்னையைப் பன்முறைதேற்றி அவன் வேண்டிய வரங்களைத்தந்து, தானும் சில வரங்கள் பெறுமுகத்தான் அவளை நோக்கி “போர் முடியுமனவும் நான் உமக்கு மகனெனுந் தன்மையை ஐவர் அறியாவண்ணம் காப்பீர்; அவர் அறியின், நான் மூத்தோனாதலால் பாரணத்தையும் எனக்கே வழங்குவர்; வழங்கின், நான் என் துணைவனாகிய துரியோதனனுக் கல்லால் வழங்கேன். நான் கடைப்பிடிக்கத் தக்க கருமம் இதுவே” எனக் கூறினான். தன்னை ஹரைக்கத்தக்க வெலாம் துரியோதனனுக்கே உரித்து எனக் கருகிய இவன் குணம்தான் என்னே!

மேலும், பதினமூன்றாம் போரில், கடோற்குசன் துதுசென்ற காலத்தும், கர்ணன்,

“பாராசாளுதற்கிருந்த பார்த்தன்மா மகனொருவன் பட்டாளுகில் ஆரா சாளுதற் குரியார் அந்தோ” எனத் துரியோதனன் சார்பாகவே சாற்றி அவன்மனக் கலக்கத்தைப் போக்கியது மன்றி,

“உமாபதிபால் பணிந்து வரம்பெறச் சென்றான் பார்த்தனாகில் கொங்கிருந்த தராய் நின்குடை நிறுங்கீழ் இதுகாலம் கூட்டங்கடி இங்கிருந்த ஏழையரோ மென்செய மற்றிருக்கின்றேம்” என்றும் கூறிய முறை மிகவும் மெச்சத்தக்கது.

“தாய் கையிலிருக்கிற தனத்தைப் பார்க்கிலும் தன் கையிலிருக்கிற தவிடே மேல்.”

மற்றும், பதினேழாம் போரில் கர்ணன் துரியோதனனைத் தேற்றத் தன்மையும், தன் நன்றிமறவாக் குணத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையும் பாராட்டற் பாலன. துரியோதனனை நோக்கி “பகைவர் சிரங்கெனல்லாம் கொய்வேன்” என்றான். “புவனங்க ளனைத்தும் நின்குடைக் கீழாக்கி வாகையும் நினக்கே புனைவிப்பேன்” என்றான். மேலும்,

“.....நின் தீம்பால்

வெஞ்சோற்றே டினிதருந்தி யமுதருந்தும் விண்ணவர்போ விந்நெடு

[நான் விழைந்து வாழ்ந்தேன்

செஞ்சோற்றுக் கடனின்றே கழியேனாகில் திண்டோன்கள் வளர்ந்த

[தனற் செயல் வேறுண்டோ”

என்று கூறினான். தனக்குச் சிறந்த உண்டியும் சிறப்பும் தந்தவனுக்குச் செஞ்சோற்றுக் கடன் கழிக்காது, தனக்கு வளர்ந்த திண்டோளுக்கு வேறு செயலுண்டோ எனக்கூறிய இவன் நன்றி மறவாக் குணத்துக்கு நிகருமுண்டோ!

பின்னும், “ஒருரும் ஒருகுலமும் இல்லாத என்னை உங்கள் குலத்துள் நோரில் ஒருவனாகி, செம்பொன் மணிமுடி சூட்டிச் சீர்பெறவைத்த நின்கன்றி இப்போரில் என்னுயிரை வேறு யாருக்களிப்பது!” எனத் துரியோதனனை நோக்கிக் கூறிய இவன் குணந்தானென்னே! தன் உயிரையே தியாகஞ் செய்யத் துணிந்து நன்றி மறவாமையைப் பூண்டொழுகிய இவனை யொப்பாரு முண்டோ!

இவ்வாறுறுதுகொண்ட கர்ணன், துரியோதனன் பொருட்டுக் கடும் போர் புரிந்து தன் உயிரையே தியாகஞ் செய்யுமுகத்தால், நன்றி மறவாத தன்மைக்கோர் உறைவிடமாய் விளங்கினான்.

கர்ணனது வீரத்தன்மையை அடுத்த வியாசத்தில் சிறிது விவரிப்போம்.

(தொடரும்.)

சந்தா நேயர்களுக்கு

நமது “ஆனந்தபோதினி” மாத சஞ்சிகை ஒவ்வொரு தமிழ் மாத முதல் தேதியிலும் எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் நிறுத்தப்படாமல் தபாலில் சேர்க்கப்பட்டு வந்தும் சிலர் சஞ்சிகை கிடைக்கவில்லை என்று எமக்கு அடிக்கடி தெரிவிக்கின்றனர். இந்த நண்பர்கள் அந்த அந்த ஊர் போஸ்டு மாஸ்டருக்கு விஷயம் தெரிவித்தால் சஞ்சிகைகள் ஒழுங்காகக் கிடைத்து வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

ப-ர்.

மேனாட்டு விழுச் செல்வம்

(பொ. திருகடகந்தரம் பிள்ளை, எம். ஏ., பி. எல்.)

1. விரோதிக்கு வசைப் பெயர் சூட்டிவிட்டதால் விஷயம் முடிந்து விடாது. டிஸ்ரேலி.
2. கஷ்டகாலம் மேன்மையை வெளிப்படுத்தும்; நல்லகாலம் அதை மறைக்கும். ஹோரஸ்.
3. நல்ல காலத்தைப்போல் தீயொழுக்கத்தை வெளியாகுவது கிடையாது. கஷ்ட காலத்தைப்போல் நல்லொழுக்கத்தை வெளியாகுவதும் கிடையாது. பேக்கன்.
4. உலகத்தில் உயர்ந்த பொருள் துன்பத்தை எதிர்த்தும் நல்ல மனிதனே என்று ஒரு பெரியார் கூறுகிறார். ஆனால் அதைவிட உயர்ந்த பொருள் துன்பத்தை நீக்க முற்படும் நல்ல மனிதனாவான். கோவ்ட்ஸ்மித்.
5. புத்திமதி வரவேற்கப்படுவது அரிது; யாருக்கு அது அதிகமாகத் தேவையோ, அவர் எப்பொழுதும் அதை அதிகமாக விரும்புவதில்லை. செஸ்டர்பீல்டு.
6. நாம் புத்திமதி கூறும்படி வேண்டுகிறோம். ஆனால் நாம் பெற விரும்புவது மெச்சுதலையே. கோவ்டன்.
7. பிரார்த்தனைக்குப் புத்திமதி கூறும்படி வேண்டிக் கொள்பவரில் அநேகர் தங்கள் இஷ்டம்போல் கடக்க முன் கூட்டியே தீர்மானித்துக்கொண்டிருப்பர். கித்.
8. மனிதர் காதுகள் புத்திமதிக்கு மூடியும் முகஸ்துதிக்குத் திறந்தும் இருப்பதென்னே! ஷேக்ஸ்பியர்.
9. உயர்ந்த எண்ணங்களை உடையோர் ஒரு பொழுதும் தனித்தவராகார். ஸர் பிலிப் விட்னி.
10. அநாவசியமாய் அதிகமாயிருப்பவற்றை அகற்றுவதே அழகு எனப்படுவதாகும். மைக்கேல் ஆஞ்சலோ.
11. பட்டமும் குலமும் நற்பெயரைக் கீர்த்தியுன்னதாகும். ஆனால் தீய பெயரையோ அதிக கீர்த்தனைக் குன்னாக்கிவிடும். அடிஸன்.

“பிற்பாடு எளிதில் இழுத்துக்கொள்ளலாம் என்று அணிந்து கொள்ளாமல் கையை துழைத்துக்கொள்ளாதே.”

12. தேவர்கள் நம்மைக் காணவருவர்; ஆனால் நாம் அவர்கள் போன பிறகு தான் அதை அறிந்துகொள்வோம்—வாழ்வாகிய நதி வெள்ளத்தில் பொன்போன்ற விசேஷ சந்தர்ப்பங்கள் நம் அருகில் ஓடும்; ஆனால் நாம் மணலைத் தவிர வேறெதுவும் காண்பதில்லை. ஜார்ஜ் எலியட்.
13. கோபம் வந்தவுடன் கண்ணாடியில் பார்; உன்னை நீ அறிந்து கொள்ள மாட்டாய். ஒலிட்.
14. ஒருவன் தவறு செய்து அதை ஒப்புக்கொள்ள விரும்பாத பொழுது அவன் எப்பொழுதும் கோபப்படுவான். ஹாலிபர்டன்.
15. விலங்குகள் இதமான நண்பர்—அவர்கள் கேள்வி கேட்பதில்லை, குறை கூறுவதில்லை. ஜார்ஜ் எலியட்.
16. கவலையே மனித வாழ்வின் விஷம். ப்ளேர்.
17. பிடிவாதமும் வாதத்தில் கோபமும் மடமையின் நிச்சயமான நிரூபணங்களாகும். மான்டேயின்.
18. வித்தை ஆடையைச் செய்துவிடலாம், ஆனால் இயற்கை அல்லவா ஒரு மனிதனைச் சிருஷ்டிக்க வேண்டும்? ஹூயூம்.
19. நம்மனைத் தடுபடுத்தற்கு ஆசிரியனிடம் இருக்க வேண்டிய இரண்டு முக்கிய சக்திகள் புதியதை அறிந்ததாகச் செய்வதும் அறிந்ததைப் புதியதாகச் செய்வதுமாகும். தாக்ஸே.
20. அழகுடைய பொருள் அந்தமில் ஆனந்தம் ஆகும். கீட்ஸ்.
21. நல்ல விஷயங்களும் மிதமிஞ்சிவிட்டால் தவறாய்விடும். சர்ச்சில்.
22. நரகத்தினாலும் அரசாட்சி ஆசைப்படத் தக்கதே; சொர்க்கத்தில் பணியாளாய் இருப்பதிலும் நரகத்தில் பார்த்திபனாய் இருப்பதே மேன்மையுடையதாகும். மில்டன்.
23. நாம் பிறக்கும் பொழுது அழுகின்றோம்—மூடரின் பெரிய நாடக மேடைக்கு வந்துவிட்டோம் என்று. ஷேக்ஸ்பியர்.
24. மருந்து சாப்பிடுவது போலவே நூல்களைப் படிக்க வேண்டும்—வினாபரங்களைப் பார்த்தன்று, விஷயமறிந்தோர் சிபார்சின் மேலேயே. ரஸ்கின்.
25. நல்ல புஸ்தகம் தலை சிறந்த நண்பன்—இன்று போலவே என்றும். மார்டின் டப்பர்.
26. ஒரு பொழுதுகூடத் திறக்காவிடினும் சரி, ஒரு மொழிகூடப் படிக்காவிடினும் சரி, நூல்களைப் போல வீட்டை அலங்கரிக்கும் அழகான பொருள்கள் வேறு கிடையா. விட்னி ஸ்மித்.
27. சூரிய கிரணங்கள் போன்றவையே சொற்கள். அதிகமாகச் சுருங்கினால் ஆழமாய்ச் சுடும். ஸதே.

“தன்னீரில் இறந்தாலும் சாராயத்தில் இறந்தவர் அதிகம்.”

28. எவ்விதம் வட்டிக்குக்கொடுத்தல் திருடுதலையிட அதிக மேன்மையுடைய தில்லையோ, அவ்விதமே கடன்வாங்குதலும் இரப்பதைவிட அதிக மேன்மையுடையதில்லை. வெஸ்லிங்.
29. அறிவுள்ளவனாகவும் ஒழுக்கமுன்னவனாகவும் செய்தற்குத் தேவையாக உள்ளது பல தூல்களைப் பயில்வதன்று; சில தூல்களை நன்கு பயில்வதே யாகும். பாக்ஸ்டர்.
30. வாசிக்கத் தகுந்ததூல் வாங்கவும் தகுந்ததே. ரஸ்கின்.
31. இங்கு இவ்வுலகில் நாம் ஒருமணி நோங்குட ஒருவருக் கொருவர் அன்பாய் இருக்க முடியவில்லை. சகோதரன் ஒருவன் வெட்கக்கேடான காரியமொன்று செய்துவிட்டால் நாம் உடனே பலரிடம் கூறுகின்றோம், சாடை காட்டுகின்றோம், கொக்கரிக்கின்றோம், பல்லு இளிக்கின்றோம். எவ்வளவு பெருமையாய்ப் பேசிக்கொண்டாலும் மனிதராகிய நாம் ஒரு அற்ப ஜாதியே. டெனிஸன்.
32. விபத்தே மனிதனுடைய மெய்யான உரைகல்லாகும். போமண்ட்.
33. சிறு கவலை பேசும்; பெரிய கவலை ஊமை. ஸெனிக்கா.
34. அநேக சமயங்களில் துக்கத்தைவிடக் கவலைகளே விலக்க அதிகக் கடின மாயுள்ளவை. துக்கம் நாளடைவில் சாகும்; கவலை நாளடைவில் வளரும். ஜீன் பால்.
35. ஆகாயத்தில் கட்டும் அரண்மனைகளை அழியாது வைத்திருக்க அதிகமான பொருள் தேவை. புல்வர் லிட்டன்.
36. ஒருவன் தான் உயர்ந்தவனாயிருப்பதற்காக ஜன சமூகத்திற்குச் செலுத்தும் வரி கண்டனமாகும். ஸ்விட்.
37. சந்தோஷமே சரீராரோக்கியத்தின் முக்கிய அம்சம். மார்பி.
38. சந்தர்ப்பங்களா தேவை? சந்தர்ப்பங்களை நானே சமைத்துக்கொள்வேன். ரெப்போலியன்.
39. பலவீனர் அதிர்ஷ்டத்தில் நம்பிக்கை வைக்கின்றனர். பலமுடையவர் காரண காரியத் தொடர்பில் நம்பிக்கை வைக்கின்றனர். எம்ர்ஸன்.
40. சுத்தமாயிருத்தல் பத்தியா யிருத்தலுக்கு அடுத்தபடியில் உள்ளதாகும். வெஸ்லி.
41. குற்றமறிந்த நெஞ்சுக்குக் கொலையாளி வேண்டியதில்லை. போமண்ட் பிளெச்சர்.
42. நம்முடைய உறுதியான அபிப்பிராயத்தைப் பிறர் வாயால் கேட்க எவ்வளவு ஆனந்தம். கதே.

“உற்சாகமும் சுறுசுறுப்பும் நிறைந்த மக்கள் ஒருவனது கீளையில் நீண்ட காலம் வாழ்கிறார்கள்.”

43. வினையாடுபவர்களைவிட வேடிக்கை பார்க்கிறவர்களை அநேக சமயங்களில் அதிகமாகக் காணக்கூடும். பேக்கன்.
44. நேர் வழியில் அடைய முடியாததை ஒருநாளும் நேரல்லாத வழியில் அடைந்துவிட முடியாது. கதே.
45. சிறிதை வைத்துத் திருப்தியுடைய முடியாதவன் முடிவிலாத தண்டனை அனுபவிப்பவனாவான். ஹாரிக்.
46. என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லையானால், அது யாதும் செய்யக் கூடாது என்பதைக் காட்டுவதாகும். ஸ்பர்கன்.
47. சந்தர்ப்பம் இடங்கொடுத்தவளவு சரியாய்ச் செய்தவன் பெருங்காரியஞ் செய்தவனாவான்—அதற்குமேல் செய்ய அமரராலும் இயலாது. யங்.
48. ஆடையைத் தம்மில் ஒரு முக்கிய அம்சமாகச் செய்து கொள்பவர் பொதுவாக ஆடையைவிட அதிக மதிப்பு இல்லாதவராய் விடுவர். ஹாஜ்விட்.
49. ஏறிக்கொள்ள அசரணுடைய தோள்கள் கிடைக்குமானால் குன்னன் அசரணைவிட அதிகதூரம் பார்க்க முடியும். கோல்ட்ரிட்ஜ்.
50. அதிக ஆடை அணிவது மனிதத்தன்மை அன்று, ஆடம்பரமேயாகும். ஷெக்ஸ்பியர்.
51. அவன் கலாசாலை வழியாகச் சென்றானே என்று கேளாதே. கலாசாலை அவன் வழியாகச் சென்றதா என்று மட்டுமே கேள். காட்பின்.
52. உண்ணைப்பற்றி யாரோனும் குறை கூறினால் அது உண்மையாயின் திருந் திக்கொள்; பொய்யாயின் நகைத்துவிடு. எபிக்டெட்டஸ்.
53. நன்மை செய்தார்க்கு நன்மை செய்யாதிருப்பது மனித குணத்திற்கு விரோதம். நன்மை செய்தார்க்குத் தீமை செய்வது பேய்க் குணமாகும். ஸெனிக்கா.
54. நம்மை நாசம் செய்யும் கண்கள் பிறர் கண்களே. என்னைத் தவிர ஏனை யோர் எல்லோரும் குருடராயிருந்தால் எனக்கு ஆடம்பரமான ஆடைகளும் ஆடம்பரமான வீடுகளும் தேவையாயிரா. பிராங்க்லின்.
55. பெரிய மனிதராகக் கூடிய வாலிபருடைய அகராதியில் “தோல்வி” என்னும் பதம் கிடையவே கிடையாது. விட்டன்.
56. அறிஞர் கடைசியாக உதறித் தன்னுடைய புகழில் உள்ள மோகமே யாகும். டாவிட்டஸ்.
57. பிறர் குற்றங்களை நம் கண்முன் வைத்துக் கொள்கின்றோம். நம் குற்றங்களை நம் பின்புறம் வைத்துக் கொள்கின்றோம். ஸெனிக்கா.
58. தங்கத்தால் செய்யப்பட்டதானாலும் தளைகளை விரும்புவவன் முட்டாள் என்பது என் உறுதியான துணிவு. ஸ்பென்ஸர்.
59. நெருப்புவிழ்ச் செல்பவன் புகையைக் கவனிப்பது அரிது. டெனிஸன்.
60. தேவர்கள் செல்ல அஞ்சும் இடத்திற்கு மூடர்கள் பாய்ந்துவிடுவர். போப்.
61. சத்திய நெஞ்சுக்குள்ளே ஒரு அசௌகரியம் யாதெனில்—எளிதாய் கம்பிக்கொள்ளும் தன்மையே. ஸர் பிலிப் விட்டனி.



கணவனையே தெய்வமாகப் பாவித்து வழிபட்டு அவன் சொல்லுக் கடங்கி நடத்தலே கற்பெனப்படும். இத்தகைய நெறியின்புறம் மேரர் மாத 'பெய்' என்றால் உடனே மழை பொழியும். உலகத்தில் உயிர்கள் நிலைபெற்று வாழ்வதற்கு மாரியே காரணமாதலால் அம் மழைக் குதவித் தபமை மாதராலாயே காளினி வாழ்கின்ற தென்பதும் பொருந்தும். மேலு யிக் கற்பே பெண்களுக்கும் பெருமை யளிப்பது: கற்பே உயிரினுஞ் சிறந்த விழுப் பொருள்; கற்பே புகழ்; கற்பே சிறந்த ஆபரணம்; கற்பே கல்விப்பயன்; கற்பே அரண்; கற்பே அருந்தவம்; கற்பே முத்தி நெறி. ஊன யொடுக்கி, உண்டி சுருக்கி, உறக்கத் துறந்து, கண் துழையாக் காட்டிற் கற்ப கோடிகாலம் கடுந் தவம் புரிந்து எய்தும் வலிமையினும் கற்பின் திண்மை சாலச் சிறந்தது. கற் புடை மகளிர்க்குத் தெய்வமே முன்னின்று ஏவல் செய்யுமெனின், இதனினு யிக்கதோர் பேறுண்டோ? அந்ருயை தன்னைச் சோதிக்கக் கருதிவந்த மும் மூர்த்திகளையும் குழுவிக ளாக்கியதும், சாவித்திரி மாண்ட கணவனை மீட்ட தும், தமயந்தி காட்டில் வேடனை எரித்துச் சாம்பராக்கியதும், சந்திரமதி காட்டுத் தீயை அணைத்துச் சென்றதும், நளாயினி பொழுதுவிடியாமற் செய் ததும், கண்ணகி மதுரையை யெரித்ததும், செந்திருச் சீதையும் திரௌபதி யும் பகைமுடித்து உலகம் புகழும் உத்தமிகளாய் வாழ்ந்ததும் இக் கற்பின் மாண்பினாலேயாம். இன்னுமோர் இனங்கொடி இவ்வரிய நெறியில் தின்று யாவரும் பெறுதற்கரிய சாரூப்பிய பதவியை யடைந்தன னென்றால் கற்பின் மகிமையைக் கழறவுக் கூடுமோ? இனி அப்புண்ணிய சரிதத்தைக் கேழே கூறு வாம்:—

பொன்மயினுஞ் சொன்மயினும் போதமகிழ் சிறந்து விளையாடும் பாண்டி வன காட்டின் தலைகிராம் மதுரையம்பதியிலே. விருபாக் கணென்னும் ஒரு பிராமணன் இருந்தான். அவன் மனைவி பெயர் சபலிரதை. அவன் அருந் ததியை யொத்த கற்பினை யுடையவள். அவர்கள், நெடுங்காலம் புத்திரப் பேறின்மையால் அநேக தான தருமங்களைச் செய்து, முடிவில் அபிராமி, மகேஸ்வரி, கௌமாரி, நாராயணி, வராகி, இந்திராணி, காளி என்னும் சப்த மாதர்களை வழிபட்டுத் தவமியற்றி, ஓர் பெண் குழந்தையைப் பெற்று, அதற் குக் கௌரி எனப் பெயரிட்டார்கள். கௌரியும் நானொருமேனியும் பொழு தொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து, ஐந்து வயதானவுடனே, பிறவிப் பிணிக்கு அஞ்சி, அதனை நீக்கக் கருதி, தன் பிதாவை அடுத்து, வணங்கி, "எந்தாய்! இப்பிறவி கோயை நீக்கவல்ல மந்திரம் யாது?" என வினவலும், மறையவனு மதிசயித்து மன மகிழ்ந்து, அப் பெண்மணிக்கு உமாதேவியாருடைய மந்தி ரத்தை உபதேசித்தான். முற் பிறப்பிற் செய்த தவக் குறையை முடிக்கவந்த

கௌரி, அதனைப் பக்தி சிரத்தையோடு நாத்தழும்பேறப் பயின்றுகொண் டிருந்தான். விருபாக்கனும் தன் தவக் கொழுந்துக் கொத்த குணங் குணம் முதலியவைகளாற் சிறந்தவன் எப்பொழுது வருவானோ வென்று எங்கி யிருந் தான்.

இப்படி யிருக்கு நாளில், கௌரிக்கு எட்டு வயதாயிற்று. ஒருநாள், அயலூரின் கணுள்ள வைணவப் பிராமசாரி ஒருவன் அக்கேவர்து பிச்சை தேட்டான். விருபாக்கன், அவனுடைய குலங் கோத்திரம் முதலியவைக ளொன்றும் விசாரியாது, தான் தவத்தினால் வருந்திப் பெற்றெடுத்த பூந் கோதையை அவனுக்கு விவாகஞ் செய்துகொடுக்கக் கருதி, சலத்தை எடுத்து அவன் கையிற் பெய்தான். இதைக் கேட்டதும் கௌரியினுடைய மாதா வுஞ் சுற்றத்தாரும் முதலில் மனந் தளர்ந்து கலங்கினார்களேனும், பின்னர் அவன் வரலாற்றை யாராய்ந் தறிந்து, முன்னமே தானஞ் செய்துவிட்டமை யால் மறுக்க வியலாமையென்று மணஞ்செய்து கொடுப்பதே தகுதியென ஒரு வாறு மன மிசைந்தார்கள். பறகு அப்பூசரன், எண்வகை மணங்களுட் சிறந்த பிரம விவாக முறைப்படித் திருமகட்கு மேல்விளங்குஞ் செம்மணியின் தீபமெனும் ஒரு மகளை, ஆடையாபரணங்களினால் அலங்கரித்து, அக்கினி சாட்சியாக அந்த வைணவனுக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுத்தான். பின்னர் பற்பல வரிசைகளோடும் கௌரியை மணமகனுடன் அவனது ககரத்துக்கு அனுப்பி வைத்தான்.

வைணவப் பிராமணன் தன் மனைவியோடு வீடு புகுதலும், அவனுடைய பெற்றோர்கள் அம் மணமகனுடைய சிவ வேடத்தையும் சிவ சிந்தையையும் பார்த்துப் பொருள்களாகி, கூடின வெறுத்து வேறாக ஒதுக்கி, திந்தைசெய்து ஒழுக்குவா ராயினர். ஒருநாள் வேற்றுருக்குத் தங்கள் சுற்றத்தாருடைய கவி யாணத்திற்குப் போக நினைந்து, கௌரியைத் தனியே விட்டுவிட்டு, வீட் டைப் பூட்டிக்கொண்டு தாங்கள் மாத் திரம் போனார்கள். என்னே அவர்தம் கொடுமை! அந்தோ! பாவம்! பாவம்!!!

பின்பு, வீட்டிலே தனித்திருக்குங் கௌரியானவன், சிவனடியார்கள் பால் மணஞ் செலுத்தி, அவர்களைக் காணப் பெருமையினால் கவலை உப்து, அன்னோர் அருமை பெருமைகளைக் குறித்து,

"சிவனடியார்கள் கன்பில்லாச் சிந்தையே யிரும்பேவல் செய்து காளு மவனடியார் திறத்தொழுகா வாக்கையே மாஞ்செவி கண்ணாதினையுந் பவனடியார் நிடைச்செலுத்தாப் படிவமே பாவை மறை பரவுஞ் சைவ தவநெறியல்லா நெறியே பவநெறி யென்றளியனாயத் தளர்வாள் பின்னும்"

"எனைத்துயிர்க்கு முறுதி யிகபாமென்பவவை கொடுப்பா னெல்லாந்தானும் அனைத்துயிர்க்கு முயிராகுமாரெனென்ப வவனறிவார்க்கங்கம் வாக்கு மனத்துறு மெய்ப்பத்திவழி வருமென்ப அப்பத்திவழி கற்பார்க்கு வினைத்துயர் தீர்த்திட வெடுத்த வடிவென்ப தவனடியார் வேட மன்றோ" எனச் சிந்திக்கலானான்.

அப்பொழுது அடியார்க் கிரங்கி யருளுபவனாகிய சிவபெருமான் கைா திரை முதிர்ந்த ஒரு யிருத்தப் பிராமண வடிவங்கொண்டு விபூதியும் உருத்தி ராஷ்டிரந் தரித்துக் கையிலே தம்போற் பழைய தோர் பெரிய புத்தகத் தாங் கித் தன்னுள் நித் தன்னாடிப் பவான் போசனைஞ் செய்யாத பெருந் பசியினர்

போல மிக வாடிவந்து, கௌரி இருக்கும் வீட்டிற்குப் புருந்தார். அதுகண்டு கௌரி, அன்போ டெழுந்து, அவரை ஆசனத்திருத்தி, நமஸ்கரித்து, அஞ்சலி செய்து நின்று, “எம்பெருமானே! உம்மை இங்கே தரிசிக்கத் தமிழன் என்ன மாதவன் செய்தேனோ” எனலும், முதியோர் “பசித்து நாம் உன்னிடத்திற்கு வந்தோம்” என்றார். அதற்கு, அற்றாழி பசி தீர்க்கு மருங் குணமுடைய கௌரி, “நம்மவர்கள் வீட்டைப் பூட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார்களே! என் செய்வேன்!” என்னலும், “நீ பூட்டைத் தொடுமுன் பூட்டு விடும், திறந்து விரைந்து சமைக்கக் கடவாய்” என்றாள். அவ்வாறு தவக் கொழுந் தாகிய கௌரியு மவ்வாறே செய்து, புறத்தே வந்து, பெரியவரை அழைத்து, அவரது பாத பூசை செய்து, அந்நீர் தன் சென்னியின்மேற் றெளித்து, ஆசனத்திருத்தி, நல்ல பரிகலர் திருத்தியிட்டு, அதில்,

“தும்பை மலரனமே துவெள்ளி மால்வரையாச்
செம்பொற் பருப்பே சிகரமா—வம்புனலா
நெய்யே கருணை நெடுங்குன்றத் தான்படைத்தான்
செய்ய சிற்றுண்டி பல சேர்த்து”

பிறகு அவரை நறுமலர்களால் அருச்சித்துத் தூப தீப முதலியன காட்டி, முகமலர்ந்துபசரித்து, இன்சொற்களியம்பி திருவமுது செய்வித்தான்.

விருத்த வேதியர் திருவமுது செய்தருளிய வுடனே, விபூதி உருத்திராக் கம் முதலியவை நீங்கிக் கலவைச் சாந்தம் இரத்தினபரணமு மணிந்து பதினாறு பிராயத்தினையு முடையவராய் மன்மதனிலு மிக்க அழகுடைய காளை வடிவம் கொண்டிருந்தார். கற்பு மலர்க் கொம்பாகிய கௌரி, அதுகண்டு நடு நடுங்கிக் கைகெரித்துத் திகைத்து, வேர்த்துக் கூசி, ஒரு புறத்தே ஒதுங்கி நின்றாள். அப்பொழுது அயலார் சென்றிருந்த வைணவர்கள் திரும்பிவந்து வீட்டிற்குப் புருதலும், காளை வடிவினராயிருந்த காளகண்டர், நெற்றியில் திருநீற்றணிந்த குழந்தை வடிவங்கொண்டு, காற் பெருவிரலைச் சுவைத்துக் கண்ணீர் துளும்ப வாய்விட் டழுதுகொண்டு ஆடையின்மீது கிடந்தருளினார். அதைக் கண்ணுற்ற கௌரியினுடைய மாமி, அக்குழந்தை யேதென்று வினவு தலும் அதற்கு அத்தையல்லராய்கி, தேவதத்தனுடைய மனைவி தன் குழந்தை யைச் சிறிதுநேரம் பார்த்துக் கொள்ளும்படி விட்டுப்போனான் எனப் புகன்ற தும் மாமியும் மாமனும் நாகம்போற் சிறி, கண்களும் மனமுங் கலங்கக் கோபித்து, “என்பு மாலைகளை யணிந்து சுடுகாட்டி னிடத்தே யாடுகின்ற உருத்திரனுக் கன்புடையான் குழந்தையின்மீது அன்புடையாய் ஆகலால் நீயும் எமக்காகாய்” என்று சொல்லி கௌரியையுங் குழந்தையையுங் கொஞ்சமேனும் பொறை, இரக்கம், மானமின்றி, வீட்டை விட்டுத் தூரத்தினார்கள்.

தாயில்லாப் பிள்ளை முகத்தைப் பார்த்துத் தெருவிலே தளர்கின்ற, கலங்கா மனம் படைத்த கௌரி, ஆலவாயமர்ந்த அருட் பெருங் கடவுளை அகத்தே பதித்து உமாதேவியாருடைய மந்திரத்தை உச்சரித்தான். உச்சரித்த லும், அழுத குழந்தை ஆகாயத்திலே மழவிடையேறி யிருக்கக் கண்டாள். சிவபெருமான், தம திடப்பாசத்துள்ள உமாதேவியின் மந்திரத்தை யோதிப் பழகிய பார்ப்பன மகளாம் கௌரியை பார்வதி வடிவ மாக்கிப் பலருங் கண்டு வணங்க, இடபத்தின் மேலேற்றி, தேவர்கள் பூமாரி பொழிய, பூவுலகோர் களிப்புந் ததெய்க்க ஆகாய வழியே எழுந்தருளினார். சுபம்.

கனவின் பலன்

(வி. சங்கரா ஐயர்.)

(513-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

1 (a) பேரிச்சம் பழம், திராட்சைப்பழம் தவிர மற்ற பழவர்க்குகளைப் புசிக்கவும் (b) ஆயுதபாணிகள் எதிர்க்கவும் (c) வீடு மெழுகிக் கோலமிடவும், முற்றுப் பயிர்களை அறுக்கவும் (d) தலைமயிர்ச் சிக்குப்படவும், (e) பல்விழவும்; கழுதை, ஒட்டகம், எருமை இவைகளில் அல்லது இவைகள் பூட்டிய வண்டியில் சவாரி செய்யவும் காணுதல் அசபமாம்.

2 (a) சிவப்பு கறுப்பு ஆடையுடுத்த பெண்ணைச் சேரவும் (b) நாய் நரி இவைகளிலொன்று தன்னைத் தூக்கிக்கொண்டு தெற்கே போகவும் (c) கறுப்பு நிறமுள்ள தாசியைக் கைப்பிடித்துக்கொண்டு தெற்கே போகவும் (d) தன் பிள்ளையைப் பிறர் தூக்கிக்கொண்டு தெற்கே போவதைக் கண்டு தான் தொடர்ந்து போகவும் (e) தேவ பிம்பமாவது, தோவது தெற்கே போகவும் காணுதல் அசபமாம்.

3 (a) வெறு மரத்திலேறவும் (b) தேகத்தில் எண்ணெயிடவும் (c) குளிர்பொறுக்க முடியாமல் உடல் பதைக்கவும்; (c) கலியாணக் கோலம் பூணவும் (d) தெற்கிலிருந்து ஒருவர் தடிபிடித்துக் கொண்டு வரக்கண்டு அலறவும் (d) அவன் அழைக்கவும், அவன் சரீர உறுப்புக்களைக் கவர்ந்து போகவும் (e) பிணத்தின் மேலிருக்கவும் (f) குரங்கிலேறித் தெற்கே போகவும் காணுதல் அசபமாம்.

4 (a) வற்றிய ஆறு, குளம் இவைகளைக் காணுதலும் (b) தன் சரீரம் பருத் திருக்கவும் (c) விதவை, நாய், நரி, பன்றி, காகம், கழுதை, குரங்கு என்பவை வீட்டினுட்புகவும் காணுதல் அசபமாம்.

5 (a) பணிகாரவகை வரவும், (b) ஆடவும், அழவும், கை கொட்டவும், ஓடவும், சிரிக்கவும், தேவர்கள் செய்வதாகக் காணுதல் அசபமாம்.

6 (a) சூரிய சந்திரரைப் பாம்பு தீண்டவும் (b) சூரியன், சந்திரன் நஷ்டத் திரம், கோபுரம், கொடிமரம் என்னுமிவை விழவும் (c) தலை விழவும், கண் கெடவும், கைகால் முறியவும், மரம் முறிந்து விழவும், சேற்றில் விழவும், கடல் ஊரை வளையவும் காணுதல் அசபமாம்.

7 (a) கறுப்புநிற முடையவன் இரும்பு வளையல்கள் அணிந்து, கறுப் பாடையுடுத்து, கறுப்புமலர் சூடி, படுகுழியில் விழவும், அப்பொழுது பாம்புக் கூட்டம் வரவும் காணுதல் அசபமாம்.

(b) கறுப்புநிற முடையவன் கல்லெறியவும், மலம் வார்தியெடுக்கவும், (c) நிர்வாணி முன்னே வரவும், சீட்டு கையிலே அவன் கொடுக்கவும் காணுதல் அசபமாம்.

“நல்ல பிராணியாக வாழ முயல்க.”

8 (a) நாய் குளங்கு முதலியவை கடிக்கவும் (b) பசுவை வானாலறக்கவும் (c) அணிந்த ஆபரணம் வஸ்திரம், முதலியவைகள் பிறர்கைப்படவும் காணுதல் அசுபமாம்.

(a) அமங்கலையைக் கூடவும், (b) தூரதேசம் போனவர் பூரித்து கொழுத்து வரவும், அவருக்கு விவாகம் நடக்கவும் காணுதல் அசுபம்

9. நாய், நரி, குளங்கு, கரும்பாம்பு, கறுப்புப் பொருள், எண்ணெய், ஆமணக்கெண்ணெய், பசுநெய், பருத்திச் செடி, நீர்மோர், சேறு, எலும்பு, புல், விறகு, தினை, சாணம், வரகு, கொள்ளு, கேழ்வரகு, கடுகு, மிளகு, உள்ளி, பிண்ணாக்கு, பலாக்காய், சுரைக்காய், பாவற்காய், பூஷணிக்காய், முயல், முழலை, பன்றி இவைகளை காணுதல் அசுபமாம்.

10 (a) தேவாலயத்தைக் கனவிற கண்டால் கலகம் எற்படும் (b) தேவாலயத்தில் விக்கிரகங்களை பூஜை செய்வதாக கனவுகண்டால் வழக்கு ஏற்படும். எண்ணிய காரியங்கள் கெட்டுப்போகும், வியாபாரத்தில் நஷ்டமேற்படும்.

11 (a) பிடித்துக்கொண்டிருந்த புஷ்பம் வாடியதாகக் கனவு கண்டால் காரிய ஹானி, வியாபார நஷ்டம், வீட்டில் துக்கமுண்டாகும்.

(b) வாடிய அல்லது உலர்ந்த புஷ்பத்தைப் பொறுக்குகிறதாகவாவது வாசனை பார்த்ததாகவாவது கனவு கண்டால், காரியஹானி, வழக்கில் அப ஐயம்; அதிகாரிகளால் மானக்குறைவு; பந்துக்களில் மர்ணம்; சினேகிதர் விரோதம் இவைகளி லேதாவதொரு பலன் உண்டாகும்.

12. பழுக்காத பச்சைக்காய்களோடு கூடின மாத்தைக் கனவிற கண்டால் காரியக்கேடு.

13. கையில் அணிந்த மோதிரம் காணாமற் போனதாகக் கனவு கண்டால் குடும்பத்தில் கலகம் உண்டாகும்.

14. (a) வெள்ளியைப் பார்த்தால் நினைத்தகாரிய மாகாது.

(b) சுயத்தைப் பார்த்தால் வீட்டில் கலகம்.

(c) இரும்பைப் பார்ப்பது தரித்திரம்.

(d) பித்தலையைக் காண்பது மோசம்.

15. பையை எறிந்துவிட்டதாகக் கனவு காண்பது அன்யோன்ய சினேகிதனுக்கு வருத்தம் உண்டாகும்.

16 (a) எழுதிய காகிதத்தையாவது ஓலையை யாவது பார்ப்பது கஷ்ட முண்டாகும்.

(b) எழுதிய காகிதம், புத்தகம், ஓலை, ஓலைப்புத்தகம் இவைகளை எடுத்துக்கொண்டு போவதாகக் கனவு கண்டால் நஷ்டமேற்படும்.

(c) சுவரில் அல்லது கதவில் காகிதம் ஒட்டியதாகக் கனவு கண்டால் கஷ்டமேற்படும்.

17. சாயத்திரமானதும் தான் மணிபார்ப்பதாகக் கனவு கண்டால் தீக்கு.

“ஒரு முடிவுக்கு வருமுன் கண்ணுள் சிந்தித்துப் பார்க்க.”



ஓர் வீரப் பெண்மணி சரிதை

(வரகூர் ச. துரியநாராயணமூர்த்தி)

ஸ்ரேஹலதா என்பவள் ஓர் வங்க நாட்டுப் பெண்மணி; இவளது தந்தையார் ஓர் சாதாரண மனிதர்; எளிய வாழ்க்கையை யுடையவர். ஸ்ரேஹலதா என்பவள்தான் இவருக்குக் கடைசியாகப் பிறந்த பெண். அவள் மிக்க அழகு வாய்ந்தவள்; எளிய ஆஸ்கலை அணிபவள். இளமையிலேயே பள்ளிக்குச் சென்று வங்காளம், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டு பாஷைகளையும் நன்கு எழுதப் படிக்கக் கற்றுக்கொண்டாள். அவள் தினந்தோறும் காளி கோயிலுக்குச் சென்று பூஜை வைத்தியங்கள் செய்வது வழக்கம். எல்லோரும் அவளது குணதிசயங்களைக் குறித்துப் பாராட்டிப் பேசுவார்கள். ஏனெனில் அவள் அதிக நற்குணம் வாய்ந்தவள்.

இங்ஙனம் இவள் கல்வித் தேர்ச்சி யடைந்த பின்னர் மங்கைப் பருவத்தை யடைந்து தாய் தந்தையர் மகிழ உவனகத்தில் உலாவி வந்தாள். இவ்வாறு தம் புத்திரி பருவ மடைந்ததுகண்ட தந்தையார், ஸ்ரேஹலதாவுக்குத் தக்க நற்குணம் வாய்ந்த ஒரு வரினத்தேடி மணம் முடிக்க வேண்டுமென்று ஆலோசித்து, நாடு நகரங்கும் ஓர் மணமகனைத் தேடுவாராயினர். அநேகர் ஸ்ரேஹலதாவை மணக்க விரும்பினர். அவர்க ளெல்லோரும் மணமகனை மணப்பதற்கு அதிகப் பொருள்கள் கேட்டனர். எளிய வாழ்க்கையும் ஏழ்மையும் வாய்ந்த இவள் தந்தையார் பொருளுக்கு யாது புரிவர்? இவருக்கு முன் பிறந்த பெண்களது விவாகத்தில் அதிகப் பணத்தை ஆடம்பரமாகச் செலவு புரிந்தார். கிழத்தனம் மேலிட்டதால் சம்பாதிக்கவும் இவரால் இயலாத காரியமாயிற்று. ஸ்ரேஹலதாவைக் குறித்த விசனமே இவருக்கு மென்மேலும் பெருகிற்று. இக்குறையை நீக்க இவருக்கு ஓர் வழியும் தோன்றவில்லை.

தனது அருமைக் குழந்தை ஸ்ரேஹலதா ஓர் மணமகனை மணந்து மகிழ்ச்சியுற வாழ வேண்டுமென்னும் அவா இருந்தமையால், இவர் தமது மூதாதையர்கள் சம்பாதித்துப் பல ஆண்டுகளாக வசித்து வந்த மாடி வீட்டை விற்றவிட வேண்டுமென்று யோசிக்கலானார்.

ஓர்நாள் சுமார் இரவு 12-மணி இருக்கும். ஸ்ரேஹலதா படுக்கையில் படுத்தக்கொண்டிருக்கின்றாள். அவளது தந்தையார் தமது பெண் அயர்ந்து நித்திரை புரிகின்ற னெனக்கண்டு, தமது மனைவியை அழைத்து ஸ்ரேஹலதா

“தோல்விகள் எல்லாம் வெற்றியின் சோபானங்களாகும்.”

வின் விவாக விஷயத்தைக் குறித்துப் பேசி, அவளுக்காக மாடி வீட்டையும் விற்க வேண்டுமென்று கூறினர். அதைக்கேட்ட அவன் வருத்த மடைந்தான். ஸ்ரீஹலதாவின் விவாகச் சடங்கு நிறைவேற வேண்டுமென்கிற அவாவினால் வீட்டை விற்பதற்கு இசைந்தான். படுக்கையிற் கிடந்த ஸ்ரீஹலதா தமது பெற்றோர்கள் சம்பாஷணையை ஒருவாறு அறிந்துகொண்டாளாதலால் அவர்களது துக்கத்தை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்கிற இச்சை இவளுக்குண்டாயிற்று.

மறுநாட் காலை எழுந்து, தனது வீட்டுக் காரியங்களை யெல்லாம் முடித்துக் கொண்டாள். அன்றிரவு அவன், நெற்றியில் குங்கும மணிந்து ஓர் கிண்ணத்தில் நெய்யுடன் காளி ஆலயம் சென்றான். ஆங்கே நெடுநேரம் இறைவியை வணங்கினான்.

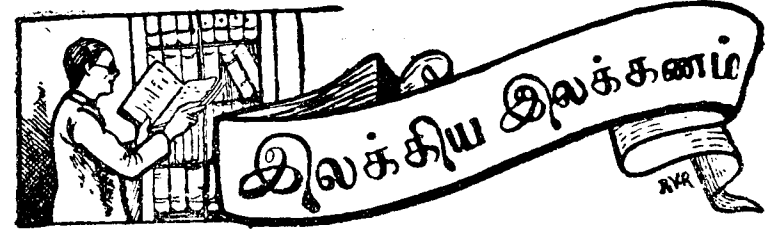
ஆலயத்தின் பின்புறம் ஓர் தோட்டமுண்டு. எங்கும் கரிய இருள் சூழ்ந்திருந்தது. அவன் அத் தோட்டத்தின் ஓர்புறம் சென்று, தனது வஸ்திரத்தின் தலைப்பில் மிகுந்த நெய்யை ஊற்றித் தன் துணியில் நெருப்பிட்டுக் கொண்டான். அவன் கண்ணீர் சொரியவில்லை; கசக்கலும் போடவில்லை. புன்சிரிப்புடனும், குளிர்த முகத்துடனும், தமது பெற்றோர்கள் தமக்காகக் கஷ்டம் அடைதல் கூடாதென தீக்கிரையாயினான். ஸ்ரீஹலதாவின் வாழ்க்கை-அவளது ஆருயிர் காளிகோயிலுடன் முடிவடைந்தது.

அன்றிரவு இவளது பெற்றோர்கள் குழந்தை ஸ்ரீஹலதா வாவில்லையே என்று எதிர்பார்த்தவண்ண மிருந்தனர். அவன் உயிருடன் இருந்தாலன்றோ வருவான்! நெடுநேரமாகியும் வராததுகண்ட பெற்றோர்கள் வீணே எங்குற்றனளோ வென அலைந்து அலைந்து தேடுவா ராயினர். தேடியும் பயனில்லை. கடைசியாகக் குழந்தை காணாமற்போன செய்தி போலீசுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.

பின்னர், ஆலயத்தில் நெருப்பில் பற்றிக்கிடந்த இவ் வீரப் பெண்மணியின் பிரேதத்தைச் சிலர் கண்டு அவளது பெற்றோர்களுக்கு அறிவித்தனர். பெற்றோர்களும் அப் பிரேதத்தின் அமைப்பைக்கண்டு தங்களது வனிதை ஸ்ரீஹலதாவே இவள் என்று உணர்ந்தனர்.

சின்னங்கள் கழிந்தன. அவன் கைப்பெட்டியில் ஓர் கடிதம் அகப்பட்டது. அதில் பின்வருமாறு வரையப்பட்டிருந்தது. “என் அன்பிற்குரிய பெற்றோர்களே! நான் இறந்ததைக் குறித்து துயரப்படாதீர்கள். நான் தீக்கிரையாயினேன். நீங்கள் எனக்காக மாடி வீட்டை இடிக்காமல் நீங்கள் மகிழ்ச்சியுற வாழவேண்டுமென்றே நான் என் உயிரை இழந்தேன். மாடி வீட்டைவிற்பதில் வேண்டாம். என்னால் உங்களுக்குத் துன்பம் வேண்டாம்.”

என்னே இவளுடைய வீரம்! ஸ்ரீஹலதா யுத்தத்தில் வீரம் பெறவில்லை; பகைவர்களைக் கொன்று வெற்றி பெறவில்லை; அறம் பல புரியவில்லை. ஆனால் இவள்தான் உண்மை வீரப் பெண்மணி யாவள். மற்றவர்கள் மகிழ்குடன் வாழவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலன்றோ உயிர் துறந்தாள்? தனது பெற்றோர்களுடைய துக்கத்தை யன்றோ நிவர்த்தி செய்தாள்? தமது பெற்றோர்களுக்காவன்றோ தன் உயிரையே மதியாது புலியெங்கும் புகழ்ப் பொன்னுலகடைந்தாள்! இதுவன்றோ உண்மைத் தியாகம்! இத்தகைய வீர வாழ்க்கையன்றோ சிறந்த வாழ்க்கை!



வீரமா நகர்.

(ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எல்.)

உலகெலாம் கலக்கி வென்ற மேகநாதன், வணங்கிய தலைபின்னும் இலங்கைவேந்தன் முன்னே துவண்டு நின்று மாற்றார் புயவலியைப் புகழ்ந்துரைத்தபோது, அஞ்சா நெஞ்சுபடைத்த மைந்தன், மாற்றார் வலிகண்டு கலங்கினான் என்று அவ்வாக்கரீகோன் கருதினான். விண்ணவர் தலைவனைப் பாசத்தால் விசித்துச் சிறைவைத்த வீரமைந்தன், மண்ணிடைவாழும் மனிதருக்கு அஞ்சினான் என்று எண்ணினான். மன்னனது உன்சத்தில் மானமளாவிப் வீரம் பொங்கி யெழுந்தது. அந்நிலையில் முன்னே நின்ற மைந்தனை நோக்கி,

“முன்னையோர் இறந்தா ரெல்லாம் இப்பகை முடிப்ப ரென்றும் பின்னையோர் நின்ற ரெல்லாம் வென்றனர் பெயர்வ ரென்றும் உன்னை நீ அவரை வென்று தருதியென் றுணர்ந்து மன்றால் என்னையே நோக்கியான் இந்நெடும் பகைதேடிக்கொண்டேன்”

என்று இலங்கைவேந்தன் கூறும் வீரமொழிகளில் மானமாய் மணம் கமழக் காணலாம். “ஐய, இதற்குமுன் மாற்றார் படையொடு பொருது மாண்ட அக்கனும், அதிகாயனும் வென்று மீள்வர் என்று எண்ணியான் சீதையைக் கவர்ந்து சிறைவைத்தேனலேன். இனி, எஞ்சிநின்ற வெஞ்சின வீரர்சிறைத்த மூலபலப் படையும் மாற்றாரை வென்று மீளும் என்று எண்ணி மிதிவே மங்கையைக் கவர்ந்து வந்தேனல்லேன். இன்னும் வின்னும் மண்ணும் வென்று வீர்புகழ் பெற்ற நீயும் வென்று மீள்வாய் என்று நம்பி, கோசலமைந்தனது மனைவியைக் கொண்டுவந்தேனல்லேன். எனது புயவலியை நம்பியே இப்பெரும்பகை தேடிக்கொண்டேன்” என்று ஸ்ரீராவணன் கூறும் வீரமொழிகள் கற்போர்கருத்தை ஈர்ப்பனவாகும். வாரணம் பொருதமார்பும் வரையினே எடுத்ததோளும் வாய்ந்த வீரன், துணைவலியினும் தன் தோள்வலியே ஏற்றமுடைய

“சோம்பல் மெதுவாய் நகர்த்துகொண்டிருக்கிறது—வறுமை திடீரென்று பாய்ந்து பற்றிக்கொள்ளுகிறது.”

தென்றெண்ணி மாற்றாரை வென்று முடிக்கக்கருதும் மனப்பான்மை அவன் வீரமொழிகளில் விளங்கக் காணலாம்.

இன்னும் சீதையை விடுத்து இலங்கையின் சீரையும் சிறப்பையும் சிதை யாமற் காக்கக்கருதிய மேகநாதனை நோக்கி,

“பேதைமை யுரைத்தாய் மைந்த! உலகெலாம் பேரப் பேராக்
காதையென் புகழினோடு நிலைபெற அமரர் காண
மீதெழு மொக்கு என்ன யாக்கையை விடுவ தல்லால்
சீதையை விடுவதுண்டோ இருபது திண்டோள் உண்டால்”

என்று அரக்கர்கோன் கூறும் மொழிகள் அறிந்து மகிழத் தக்கனவாம். வெல்லுதற்கரிய வீரம் வாய்ந்த இராவணன், பல்லாண்டு வாழ்ந்து இலங்கையின் பெரும்புகழை எங்கும் பரப்பவேண்டுமென்று ஆர்வமுற்று நின்ற அருமை மைந்தனை நோக்கி “ஐய, நின் பிள்ளை மதியாற் பிழை செய்தாய்! இம்மன்னாவுலகத்து மன்னும் புகழே மன்னரால் விரும்பத் தக்கதாகும். விண்ணும் மண்ணும் வியந்து போற்ற மாற்றாரோடு கடும்போர் புரிந்து வீரப்புகழை இவ்வுலகில் அழியாது நிறுத்தி ஆவிதறப்பனே யல்லால் மாற்றாரிட மிருந்து கவர்ந்து வந்த பொருளை எளிதிற் கொடுப்பது இழுக்கன்றோ! திசையானைகளின் வலியழித்த என் திண்ணிய தோள்கள் வீரப்புகழை விரும்புமேயன்றி வெறும் வாழ்க்கையை விரும்பமாட்டா” என்று வீரருள் வீரனாய் இலங்கை வேந்தன் கூறும் மொழிகளில் மானமென்னும் மணம் பரந்து வீசக் காணலாம். மாற்றாரிடமிருந்து கவர்ந்துவந்த பொருளை மீண்டும் கொடுத்து, ஆவிகாக்கக் கருதுதல் அடலமைந்த வீரற்கு அழகன் நென்றும், மாற்றாரோடு பெரும்போர் விளைத்து மார்பில் விழுப்புண்பட்டு இறந்தானே என்றும் இருந்த நானாகும் என்றும், இராவணன் கருதி வாழ்ந்த தன்மை அவன் வாய் மொழியால் இனிதறியப்படும். நீரிற்குமிபோல் நிலையற்றதாய் ஆக்கையைக் காக்கக்கருதி, மானம் கெடுக்கும் செயல்களைச் செய்தல் மாறப்பழியாகுமென்று இராவணன் கருதினான். மாற்றாரோடு வீரப்போர் புரியினும் வெற்றி பெற இயலாதென்று மனந்தளர்ந்துரைத்த மைந்தனை நோக்கி, இலங்கை வேந்தன் கூறும் மாற்றம் அழகு வாய்ந்ததாகும்.

“வென்றிலன் என்றபோதும் வேதமுன் னானவும் யானும்
நின்றுளன் அன்றோ மற்றல் இராமன் பேர் நிற்கு மாயின்
பொன்றுதல் ஒருகாலத்தும் தவிராமோ பொதுமைத் தன்றோ
இன்றுளார் நாளை மாள்வர் புகழுக்கும் இறுதி உண்டோ”

என்று வீரமானாகரில் வீற்றிருந்த வீரமன்னன் அழிப்புபுகழின் பெருமையை அழகுற எடுத்துரைத்தான். இருபெருவீரர் அமாக்களத்தில் அருமபோர் புரியும்பொழுது இருவரும் வென்று மீளுதல் இயல்பாகும். ஆயினும் வென்றவர் புகழும் தோற்றவர் புகழும் இவ்வுலகில் பொன்றாது நின்று நிலவுதலால்

“விடாமல் செய்யும் முயற்சிகளால் எத்தகைய பெருந் துன்பங்களையும் சூறளித்துக்கொள்ளலாம்.”

உலகியலை வென்ற பெருமை இருவர்க்கும் உரியதாகுமென்று இராவணன் கூறும் மொழிகள் பொன்போற் போற்றத்தக்கனவாம். இவ்வுலகிற் பிறந்து வாழும் உயிர்களெல்லாம் ஒருநாள் இறந்தொழிவது திண்ணம். முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள்ளோரும் முடிவில் ஓர் பிடிசாம்ப ராதல் ஒருதலையாகும். இத்தன்மை வாய்ந்த உலகியலை வென்று என்றும் பொன்றாது நிற்கக்கருதும் வீரர், புலாலுடம்பைப் போர்க்களத்தே துறந்து புகழுடம்பு பெற்று எஞ்ஞான்றும் இனிது வாழ்வவென்று இராவணன் கூறும் மொழிகள் அவனது வீரவுள்ளத்தை விளக்கிக் காட்டுகின்றன. முக்கோடி வாழ்நாளும் முயன்று பெற்ற பெருவாரமும் முறிந்து, வீரத்தந்தை இறந்துபட இருக்கின்றானே என்று எண்ணி வங்கிய மைந்தனை நோக்கி “ஐயனே, யான் வென்றிலேனாயினும் வேதமுள்ளனவும் பொன்றாது நிற்கும் பெருமை பெறுவே னன்றோ? இராமனது பேரும் புகழும் பரவுமிடமெல்லாம் அவனோடு வீரப்போர் புரிந்து தோற்ற என்பெயரும் புகழும் பரவு மன்றோ! என்றும் அழிந்தொழிவதாய் இவ்வுலக வாழ்வை விரும்பி அழியாத வீரப்புகழ்பெறாது வாழ்வேனோ? என்று வேந்தன் மாற்றமுரைக்கும் முறை அழகியதாகும்.

“ஈசனை இமையாமுக்கண் இறைவனை இருமைக் கேற்ற
பூசனை முறையிற் செய்து திருமறைபுகன்ற தானம்
வீசினன் இயற்றி மற்றும் வேட்டன வேட்டோர்க்கெல்லாம்
ஆசநல்கி ஒல்காப் போர்த்தொழிற்கு அமைவ தானான்”

என்று கல்வியிற் பெரிய கம்பர் கூறும் மொழிகளில் வீரமன்னனது மனப் பான்மை இனிது விளங்கக் காணலாம்.

அன்றுவரை நிகழ்ந்த அரும் போரில் வெல்லுதற்கரிய வீரம் வாய்ந்த அரக்கர் தலைவர் பலர் அழிந்தொழிந்தார்கள். அரக்கர்கோன் மைந்தரான அக்கன் உலந்தான், அதிகாயன் இறந்தான், கூற்றுக்கும் கூற்றாய் அமைந்த கும்பகரணன் குழைந்தழிந்தான். வில்லாள ரானார்க்கெல்லாம் மேலவனாய் விளங்கிய மேகநாதன் இறந்துபட்டான். மூவுலகையும் வெல்லும் மூலப் படையும் முறிந்தொழிந்தது. எண்ணிறந்த வல்லாக்கர் அமாக்களத் தில் ஆவிதறந்து பருந்துக்கு விருந்தாய் அமைந்தனர். இவற்றை யெல்லாம் நன்றாய் அறிந்திருந்தும் இறையனவும் மனக்கலக்கமின்றி இராவணன் ஈசனுக்குரிய பூசனையை முறையாக முடித்துத் தருமனில் விதித்த முறையில் தானம் புரிந்து போர்க்கோலம் புனைந்து புறப்பட்டானென்று கவிஞர் கூறும் மொழிகளில் இலங்கைவேந்தனது விழுமிய வீனைத்திட்பம் இனிது விளங்கக் காணலாம். இவ்வாறு போர்க்களம் புருந்த பெருவேந்தன் இராமவீரனோடு நெடுப்பொழுது கடும்போர் விளைத்தான். அருந்தவப் பயனாகப்பெற்ற பெரும்படைகளெல்லாம் விடுத்தான். அப்படைக் கலங்கன் பகைவனை ஊறு செய்யாது பழுதுறக்கண்டு சாரும் அஞ்சுதற்குரிய நெடுஞ் குலப்படையைச் சமூற்றி எறிந்தான். அப்படையும் மாற்றானது மார்பிற் பட்டு பொடியாய் உதிர்க்கண்ட இராவணன் இறைப்பொழுது திகைத்து கின்றான்.

“எவன் தனக்குத் தோல்வி நேரும்போது மகிழும் ஆற்றல்பெற்றிருக்கி ருனோ அவனே வெற்றி பெறுவான்.”

“சிவனே அல்லன் நான்முகன் அல்லன் திருமாலாம்
அவனே அல்லன் மெய்வர மெல்லாம் அடுகின்றான்
தவனே வென்னில் செய்து முடிக்கும் தானல்லன்
இவனே தான் அய் வேதமுதற் காரணன் என்றான்”

என்று கம்பர் கூறும் மொழிகள் கருத்தக்கனவாம். “தேவரிற் சிறந்த மூவரும் எனது படைக்கலங்களைத் தடுத்து வலிபழிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவரல்லரே! என்படைவலிபை எல்லாம் பாழாக்குகின்ற இவன் எவனாயிருந்தல் கூடும்? முற்றிய தவத்தின் பெருமையால் மூவரினும் சிறந்த வீரனாயினனே என்றால் அத்தகைய பெருந்தவத்தைச் செய்து முடிக்கும் தகுதி வாய்ந்தவனல்லனே! பின் இவன் யாவனாயிருந்தல் கூடும்? மூவருக்கும் மேலாக மூலமும் ஈறுமில்லா மெய்ப்பொருளாய் முழுமுதற் பொருளே இவ்வடிவந் தாங்கி வந்ததோ என்று சொடிப்பொழுது திகைக்கின்றான். அந்நிலையில் மன்னனது உள்ளத்தில் மட்டற்ற வீரம்பொங்கி பெழுதினது. என் எதிர் நின்றவன் எவனாயினும் ஆகுக. மூவரையும் இபக்கும் முழுமுதற் பொருளாயினும் ஆகுக. எனது புயவலிபற் போர் முடித்துப் புகழ்ப்புறு வேன் என்று துணிந்து மீண்டும் படைதொடுக்கும் இராவணன் மனப்பான்மை அறிந்து வியத்தற் குரியதாகும்.

“யாரேனும் தான் ஆகுக யான்என் தனி ஆண்மை
பேரேன் நின்றே வென்றி முடிப்பேன் புகழ் பெற்றேன்”

என்று வேந்தன் கூறும் வீரமொழிகளில் அமைந்த வேகமும் மாணமும் கற்போர் மனத்தைக் கவர்த்து விழங்குவனவாகும்.

பெரிய தொழில் முறை—வியாபாரங்கள் என்றும் நின்று
பயன் தருவதற்கு இரண்டு விஷயங்கள் இன்றியமையாதவை.
அவையாவன பொது ஜனங்களின் தேவையும் ஆதரவுமாகும்.

ஒருவன் செய்யும் வேலையே அதிக விலை மதிப்புள்ளதாகும்.

இரண்டு வகைச் சீர்திருத்தக்காரர் இருக்கின்றனர். இவ்விரண்டு வகையாரும் தொல்லை விளைவிப்பவரே.

சரியான சீர்திருத்தம் என்பது அழிவு முறையினாலேயே ஏற்படவேண்டும்.

—ஹென்றிபோர்டு.

“சுயநலம் ஒரு நண்பனைச் சம்பாதித்துக் கொடுக்காது.”

காசினி எங்கும் குடியேற்றம்

(ஸ்ரீமான். எம். எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர்.)

இக்காலத்திலே பூமண்டலத்தில் எங்கே பார்த்தாலும் ஐரோப்பிய மக்கள் ஆண்மை செலுத்துகின்றனர். ஆகாய வீதியில் உள்ள கோள்களில் குடியேற முடியுமாயின் அங்குச் சென்றும் ஆட்சி செலுத்த—அரசு புரிய, அல்லது வாண்பம் செய்ய அம் மக்கள் பின் வாங்கார். ஐரோப்பா வாசிகளிடம் அத்தகைய தாளாண்மை நிரம்பியுள்ளது. பூவலயமெங்கும் தங்க ளது நாகரிகத்தை நிலைநாட்ட அவர்கள் டெருமுயற்சி புரிகின்றனர். வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால் எனும் பழமொழியை மெய்ப்பிக்கின்றனர். ஆங்காங்குள்ள நாட்டு மக்களின் பரம்பரையைப் பாழ்படுத்தாமல், கை கொடுத்து அம்மக்களைத் தூக்கிவிடின், அது ஐரோப்பியருக்குப் பெருமையாகும்.

ஆதிகாலத்திலே நம் முன்னோர் இக்காசினி எங்குச் சென்று குடியேறினர். அந்நாள் பாரத மக்கள் பேம்பாடும் பெருமிதமும் கொண்டு விளங்கினர். உலக மாந்தரில் விலை மக்கள் அத்துணைச் சிறப்பும் ஏற்றமும் எய்தியிருக்கவில்லை. இச்சமயம் நம் தேசத்தைக் கட்டியாரும் ஆங்கிலேயரின் முன்னோர் வணக்களிலே விலங்குகள்போல் திரிந்து, உடலிலே அரிதாரம் பூசிக் கின்று, இலை தழைகளை ஆடையாகக் கொண்டு குலாவிய காலத்திலே நம் தேசத்தில் நாகரிகமும் கலைஞானமும் நிரம்பி நின்றன. பல வகையிலும் உலகினுக்கு ஒரு தாயகம்போல் நம் தேசம் துலங்கியது. இவ்வுண்மையை ஆங்கில மேதாவிட்களே ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர். ஈசனது இன்னருளால் பாரத வருஷம் அத்தகைய உயர்வும் ஒளியும் கொண்டு விளங்கா நின்றது. ஆதலின் முன்னாளிலே இப் பூமண்டலத்தின் பல பாகங்களுக்கும் சென்ற நம் மூதாதையர் ஆங்காங்கு தண்ணளியும் நல்லரிவும் பரப்பி நின்றனர்.

இப் பாரத பூமியின் பூர்வகால சரித்திரத்திலே மிக முக்கியமான சம்பவம் பாரதப் போராகும். பாண்டவரும் கௌரவரும் மண் வேண்டிப் போர் புரிந்தனர். அரிய ஆரிய பூமியின் கீர்த்திக்கும் நேர்த்திக்கும் அச்சமர் பெருங்கேடாக முடிந்தது. அப் பெரும் போருக்கு முன்னம் இத் தரும பூமி முழுமதிபோல் ஒளிபரப்பி நின்றது. அம் மகாயுத்தம் நடந்த பின்னர், குறைமதி போல் குன்றிவரலாயிற்று. அப்பால் துருக்கர், தார்த்தாரியர் முதலியோரும், அதன் பின்னர் ஐரோப்பியரும் இப் பூமியில் புரத் தொடங்கினர். அங்ஙனம் புருந்த அன்னிய மக்களின் நடை உடை பாவனைகள் அக் குறைமதியின் கார்த்தியை இன்னும் குறைக்கலாயின. அக் கொடுஞ் சமர் காரணமாக இப் பூமிக்கு இருவகையில் தீமை நேர்ந்தது. பல பெருமக்கள் அப்போரிலே

“நாளைய நிலைமை இன்றைய முயற்சியால் அமைக்கப்படுகிறது.”

பொன்றினர்; அல்லது மறுபுலம் சென்று குடியேறினர். பல மாபுகள் ஒருங்கே மடிந்தன; பல குலங்கள் பூமியை விட்டகன்றன. நல்லோரும் பெரியோரும் நாட்டைவிட்டுப் போயின்—அல்லது ஆவி துறந்தபின் பூமியின் பெருமை மங்கும் அல்லவா? பல குலங்களும் மாபுகளும் மடிந்தோ ஒழிந்தோ போவதிலும், பூமியின் வளமும் வலியும் வீழும் என்பது வெளிப்படை. எனினும் ஒருவகையில் நஷ்டம் மற்றவகையில் இலாபம் என்பர். அங்ஙனமே பல பெருமக்களும் குலத்தினரும் நம் பூமியைவிட்டகல, நமக்கு நலங்குன்றியதாயினும் அவர்கள் சென்ற இடங்கள், குடியேறிய நாடுகள் பலன் பெறலாயின. மேனாட்டு ஆசிரிய ரொருவர் இவ் உண்மையினை உணர்ந்து, தாம் எழுதியுள்ள நூலில் வரைந்திருப்பது வருமாறு:—

“பாரதப் போரினைப்போல் உலகினுக்குப் பெரும் பலாபலினை யளித்த சம்பவம் யாதும் இல்லை. அச்சமரின் விளைவாக எண்ணிறந்த மக்கள் தங்கள் பூமியைவிட்டுச் செல்ல நேர்ந்தது. அங்ஙனம் செல்ல நேர்ந்த மார்தர் அனைவரும் ஆதிகால நாகரிகத்தின் நன்மணிகள்; பெரும் போர் வீரரும் ஆவர். இமயமலைக்கு வடக்கில் உள்ள நாடுகளுக்கும், சிந்து நதிக்கு மேற்கில் உள்ள தேசங்களுக்கும் அவர்கள் சென்று குடியேறி, ஐரோப்பாவிலே இச் சமயம் சிறந்தோங்கி நிற்கும் பலவகைக் கலைகளுக்கும் விதை விதைத்துப் பயிர் பண்ணலாயினர். பஞ்சநதிப் பிரதேசத்திலிருந்து கிளம்பிய அம்மானிட வெள்ளம் ஆசியா, ஐரோப்பா கண்டங்களில் உள்ள தேசங்களுக்குப் பரவிப் பார்து உலகினுக்கே உயர்வு அளிக்கலாயிற்று.

மாபாரத யுத்தம் நிகழ்வதற்கு முன்னம், பாரத மக்கள் மறுபுலம் சென்று குடியேறாமல் இல்லை. ஆயினும் அப்போருக்குப் பின்னர்தான் பெருவெள்ளமாகச் செல்லலாயினர். ஆரிய பூமி எந்நாளும் பல்வளமும் கொழித்துக் குலவும் உயர் பூமிதான்; பலவகையான தொழில்களும் இப்பூமியிலே கிரம்பி நின்றதும் பிரசித்தம். எனினும் மக்கள் தொகுதி பெரிதும் பெருத்துவிடவே, பாரதமக்கள் மறுபுலஞ் சென்று குடியேற நேர்ந்தது. ஹிரான் என்பார் ஒரு பேராசிரியர். சரித்திர ஆராய்ச்சி நூல்கள் பல எழுதியவர். இவர் அந்நூல்களில் துவன்றிருப்பது ஈதாகும்:—ஆதி காலத்திலே இந்தியாவில் ஜன நெருக்கம் அதிகம்; சில பிரதேசங்களிலோ அந் நெருக்கம் தாங்க முடியாததாகவும் இருந்தது. எனவே, இந்திய மக்கள் மறுபுலஞ் சென்று குடியேறாமல் இருத்தல் எங்ஙனம்?”

பாரத மக்கள் முதன் முதல் எக்காலம் மறுபுலம் செல்லலாயினர்? நமது புராண இதிகாசங்களை நோக்கின், ஆதி மறுகாலத்திற்குப் பின்னர் என்பது புலனாகும். மாபாரதம் நிகழ்வதற்கு முன்னமேயே எகிப்து தேசம் சென்று நம்மவர் குடியேறியுனர். பின்னர், அமெரிக்காவில் உள்ள பல இடங்களுக்கும் போயினர். அந்த யுத்தத்திற்குப் பின்னர் முக்கியமாக நம்மவர் சென்று குடியேறிய முதல் இடம் யவன (கிரேக்க) தேசம் ஆகும். கபி என்பது வடமொழிப்பதம். வடமொழி பாரத பூமியில் தொன்று தொட்டு வழங்கிய முக்கிய பாஷை. நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னம் யவன தேசத்தில் கபி என்ற சொல் வழங்கலாயிற்று. அவ் வடமொழிப்பதம் யவன தேசத்திலே

“விரும்புவதை விட வேலை செய்ய முயற்சிக்க.”

அந்நாளில் வழங்கியிருக்குமாயின், நம் மூதாதைகள் அக்காலத்திற்கு முன் கூட்டியே யவன தேசத்தில் குடியேறி யிருக்கவேண்டும். மகா பாரதயுத்தம் இன்றைக்கு ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நிகழ்ந்ததாகும் என்பது நம்மவரிலே மதிவல்லோரின் துணிபு.

சர். வால்டர் ரலே என்பார் உலக சரித்திரம் என ஓர் ஆரிய நூல் எழுதியுள்ளார். இப் பேருலகிலே மானிடர் முதன் முதல் தோன்றிப் பிரபலமான பூமி இந்தியாவே என்பது அவர்தம் கருத்து. ஆசியாவின் மத்திய பாகத்திலே முதன் முதல் மனிதவர்க்கம் கிளம்பியது. பின்னர், அம் மக்களிலே, பலர் பாரத பூமியில் புகுந்தனர். அம் மக்கள் ஆரியர் எனப்படுவர் எனும் கூற்று நமது பண்டை நூல்களின் கருத்துக்கு ஒவ்வாததாகும். ஆதியிலே இத் தருமகண்டத்திலிருந்து, கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய மூன்று திசைகளை நோக்கியும் நமது மூதாதைகள் மறுபுலம் போகலாயினர். கிழக்குத் திசை நோக்கிச் சென்ற மக்களோ சீனா, சியாம், சாவகம் (ஜாவா) அமெரிக்கா முதலிய பல இடங்களுக்குச் சென்று பரவினர். வடதிசை நோக்கிப் புறப்பட்ட மார்தரோ துருக்கில்தான், ஸைபீரியா, நார்வே, ஸ்வீடன், ஜெர்மனி, பிரிட்டன், பாரசீகம், யவனம், உரோமாபுரி முதலிய பல விடங்களையும் குறுகினர். மேற்குப் பக்கம் போனவர்களோ ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தில் கீழ்ப் பாகத்திலும், எகிப்திலும் சென்று சேர்ந்தனர். எகிப்து, பாரசீகம், யவனம், சிரியா முதலிய தேசங்கள் பாரத பூமியிலிருந்தே நாகரிகமும் கல்வியும் பெறலாயின. யவனம், ஜெர்மனி, நார்வே, ஸ்வீடன் ஆகிய தேசங்களின் புராண இதிகாசக் கொள்கைகள் பாரத தேசத்தின் புராண இதிகாசக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

ஆராய்ச்சியில் மிக்க மேனாட்டு ஆசிரியரொருவர் கூறுவது வருமாறு:—“இந்துக்கள், பாரசீகர், எகிப்தியர், சீனர் ஆகிய நால்வரும் ஆதிகாலத் தொடங்கி, 12-மாதம் ஒரு ஆண்டு, ஓர் ஆண்டில் 365½ நாள், ஒரு நாள் 24 மணி நேரம், வானமண்டலம் 12-பாகம், ஒரு வாரத்தில் ஏழு நாள் என்று கணக்கிட்டு வழங்கி வருகின்றனர். அந்நால்வரின் கணக்கும் ஒரேவிதமாயிருத்தல் கவனிக்கத் தக்கது. நால்வரும் யாரோனும் ஒருவரிடமிருந்து அக் கணக்கை உணர்ந்திருத்தல் வேண்டும். இந்துக்களே முதன்மையான புருஷர்; இவர்களின் காலியம், கலை, சிற்பம் முதலியன கங்காநதி தீரத்தில் உற்பத்தியாகி ஒங்கிப் பரவிப் பின்னரே மறுபுலங்களிலும் பிரபலமாயின.”

பிரபல ஜெர்மன் மேதாவி தாம் எழுதிய நூலில் வரைந்திருப்பது ஈதாகும்:—“ஆரிய வர்த்தத்தில்தான் வேத மார்க்கம் ஆதியில் உற்பத்தியாயிற்று. அவர்தம் உயரிய நாகரிகமும் அங்குத்தான் முளைத் தெழுந்து கிளைத்துத் தழைத்தது. பின்னர் அது நாளடைவிலே மேற்குத் திசையில் எகிப்து முதலிய தேசங்களுக்கும், கிழக்குத் திசையிலே சியாம், சீனா, ஜப்பான் முதலிய தேசங்களுக்கும், தெற்கிலே இலங்கை, ஜாவா, சுமத்திரா முதலிய தீவுகளுக்கும், வடக்கே முதலில் பாரசீகத்திற்கும் அப்பால் அங்கிருந்து, கிரீஸ், உரோமாபுரி முதலிய இடங்களுக்கும், அதன்பின்னர் ஐரோப்பா வெங்கும் பொங்கிப் பார்த்தது.”

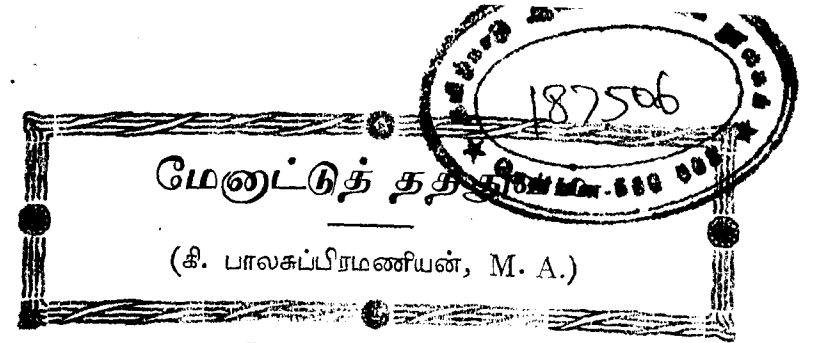
“நூற்றுக்கிரந்தாலும் கூற்றுக்கிரை”

சென்னையிலே பிரமஞான சங்கம் என ஒருசங்கம் உளது. பெஸன்ட் மை இப்போது அதன் தலைவி. அச்சங்கத்தினுக்கு உலகெங்கும் கிளைகள் உள். அதன் ஆதி கர்த்தாவின் பெயர் கர்னல் ஆல்காட்; இவர் ஒரு பெரிய மேதாவி. இவர் கூறியிருப்பது யாதெனில்:—வடமொழியையும் ஐரோப்பாவின் பாஷைகளையும் ஆராய்ந்து ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பின், ஆரியரின் நாகரிகம் இந்தியாவிலிருந்து எங்கும் பரவியதெனப் புலப்படும். பாபிலோனியா, எகிப்து, கிரீஸ், உரோமாபுரி, ஐரோப்பாவின் வடபாகம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள மக்களின் சமயங்களையும் தத்துவங்களையும் சீர்தூக்கிக் கூர்ந்து நோக்கின், ஆரிய மக்களின் அரிய ஞானமே ஐரோப்பாவெங்கும் பரவியதென நன்கு அறியலாகும். சோகரதர், பிதாகாஸ், பிளாடோ, ஹோமர் முதலிய மேனாட்டுத் தத்துவ ஞானிகளின் போதத்தையும், வேதவியாசர், சபிலர், கௌதமர், பதஞ்சலி, ஐஜயினி, நாரதர், பாணினி, மரீசி முதலிய ஆரிய இருஷிகளின் போதங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பின், இரண்டும் ஒன்றாயிருப்பதென ஆச்சரியமும் வியப்பும் உதிக்கும். இதிலிருந்தும் மேனாட்டினர் கொள்ளும் யுகப் படிப்பினையாது? மூத்த சோதாரான ஆரிய மக்களிடமிருந்து பாலியரான மேனாட்டினர் அத்தத்துவங்களை உணர்ந்து கொண்டனர் என்பது வெளிப்படையாகும். ஆரியரின் உயரிய போதங்கள் ஆரிய பிரதிபிம்பமேபோல் கிரேக்க உரோம தத்துவ ஞானிகளின் வாக்கில் காணப்படுகின்றன. எனவே, ஒன்று ஆரிய இருஷிகள் மேனாடுகளுக்கு வந்து உயர்போதம் பார்ப்பியிருத்தல் வேண்டும். அவ்வது ஆரியரின் ஆதிக்கிராதங்கள் மேனாட்டுக்கு வந்திருக்க வேண்டும். ஆதிகால எகிப்தியர் இந்தியாவிலிருந்துவந்து குடியேறியவர் என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்த்தல் அவசியம். எகிப்தில் ஆரிய மகான்கள்வந்து குடியேறியிருக்க, அவர்களிடம் பாடங்கேட்க ஆதிகால மேனாட்டுத் தத்துவ ஞானிகள் எகிப்து சென்றிருந்தனர் என்பதும் நன்கு புலனாகும்.

ஆசியா ஆராய்ச்சி எனும் அரிய நூல் எழுதியவரில் ஒருவர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் என்பவர். இவர் கூறியிருப்பது:—ஆதிகால பாரசேகர், எகிப்தியர், எதியோபியர், கிரேக்கர், விரியர், சீனர், ஜப்பானியர் முதலிய அனைவரும் இந்திய ஆரிய மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்து, நாகரிகமும், கல்வியும், சமயமும், சாஸ்திரமும் உணர்ந்து கொண்டுனர். இதுவே ஆராய்ச்சியின் முடிவாகும்.

சந்தாதாரர்களுக்கு:—சந்தா நெம்பர் தெரியாதவர்கள் மாத மாதம் வரும் சஞ்சிகையின்மேலுள்ள விலாசத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் நம்பரைப் பார்த்துக் குறித்து வைத்துக்கொள்ளக் கோருகிறோம்.

“அறியாமையினால் தோன்றும் அச்சம் ஆபத்தை இரட்டிப்பு ஆக்குகிறது.”



(533-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

உண்மை ஞானத்தை நாம் எவ்வாறு அறிய முடியும்? உண்மை ஞானம் நித்தியமானது. அது மாறுதல் அடையாது. பிளேடோவின் காலத்திலும் அதற்கு முன்னும் ஞானம் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கு ஒவ்வொரு மாதிரியாக விரும்பும் என்று அநேகர் கருதி வந்தனர். ஆனால் பிளேடோ ஞானம் அப்படிப்பட்ட தல்லவென்றும் வேறுபாடுகள் உள்ளதாக விரும்பின் எவருடைய ஞானமும் உண்மையென லாகாதென்றும் கருதினர். எதுவும் உண்மையாயிருக்கலாம் என்று சொல்லுவதை விடச் சம்மா விரும்பு உத்தமம்.

ஸாக்ரடீஸ் கூறியபடி உண்மை ஞானம் உட்கருத்து (Concept) என்பதே யாகும். ஞானம் தோற்றமல்ல. சலன வஸ்துவிலிருந்து ஞானமுண்டாகாது. ஸ்திரமானதும் நித்தியமானதும் உண்மை. ‘மனிதன்’ என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தமாக மனிதனின் அம்சங்களைச் சொல்லவேண்டுமே தவிர, ‘ராமன்’ ‘லக்ஷுமணன்’ என்று உதாரணங்கள் கொடுக்கலாகாது. மேலும் அர்த்தம் எல்லோருக்கும் பொதுவானது.

இப்பொழுது உண்மை ஞானம் இன்னதென்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் உண்மைக்கு அத்தாகியாது? மெய்ஞ் ஞானத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட வஸ்துவோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க ஜட உலகில் சாத்திய மில்லை. உலக வஸ்துக்கள் தோற்றமாயிருப்பதோடு விஷயங்களுக்கு உதாரணங்களே யொழிய கேவலம் விஷயங்களில்லை. மற்றும் உலகப் பொருள்கள் நித்திய மற்றவை, மாறிக் கொண்டே யிருக்கின்றன. ஆகையால், உண்மை ஞானத்திற்கு எதுவாகிய வஸ்துக்களையுடைய உலகம் வேறென்று இருக்க வேண்டும். நாம் பார்க்கும் உலகம் வேறு. உண்மையாகிய பொருள்கள் இருக்கும் உலகம் வேறு. மாறுதல், தோற்றம் முதலியன முந்திய உலகத்திலுள்ள பொருள்களின் குணதீசயங்கள். பிந்திய உலகவஸ்துக்களோ கிரந்தமானவை. மனதைக் கொண்டே அறிய வேண்டியவை. உண்மைப் பொருள்களே அங்கே யிருக்கின்றன. நியாயம், ஒழுக்கம், அன்பு, அழகு முதலியவற்றின் வாஸஸ்தவம் அதுவே. சாமானிய மனிதர் அநித்தியமான உலகத்தின் பொருள்களையே உண்மையாகக் கொண்டு ஜீவிக்கலாம். அவர்களுக்கு நியாயம், அன்பு, தயை முதலியவற்றின் உதாரணங்கள் தெரிந்தாற்போதுமானது. சேலமென்ன, அன்பு என்ன, அழகு என்னவென்பது அவர்களுடைய பொறுப்பல்ல. ஆனால் ஞானியோ அவ்விதமில்லாமல் நியாயமுறைகளிலிருந்து அவைகளுக்குப் பொதுவான நியாயத்தின் சாராம்சத்தை உணர்வான். அழகுள்ள வஸ்துக்களைப் பார்த்துவிட்டுப் பிறகு, அழகுள்ள புஷ்பம், அழகுள்ள யடம், அழகுள்ள

தோற்றம், அழகுள்ள ஸ்திரீ என்று கருதாமல் இவைகளுக்கெல்லாம் பொதுவான—என்றும் அநியாத—குறையாத—வளராத அழகின் தன்மையை அறிகிறான். இவ்வுலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களைக் கண்டு அவன் பிறிதோர் உலகத்திலுள்ள அழிவற்ற பொருள்களை அறிகிறான். இவ்வாறு அறிவது மனதின் லேயே. அந்தத் தனி உலகத்திலுள்ளவை யெல்லாம் உண்மை யானவை. ஆகையால் இந்த உலகத்திலுள்ளன வெல்லாம் படிப்படியே குறைவுள்ளனவாகவே இருக்கவேண்டும். நம் மனத்தால் அறிந்த அவ்வுலக விஷயங்களை அனவுகோலாக வைத்துக்கொண்டே இவ்வுலக விஷயங்களைக் கருதுகிறோம். ஆனால் நம் மனத்திற்கு மாத்திரம் அவ்வுலக விஷயங்கள் எவ்வாறு புலப்படும்? பிளேடோ “ஞாபக சக்தியால் அவ்விஷயங்களை அறிகிறோ”மென்று சொல்லியிருக்கிறார். பொதுவாக நாம் கண்கூடாகக் காண்பது இவ்வுலக விஷயங்களேயே. அன்றியும் மெய்ஞ்ஞானம் பரலோகத்தி லிருந்தே உண்டாகிறது. ஆகையால் ஞானம் நமக்கு உண்டாவதற்கு நமது ஆத்மாவில் பூர்வ ஜன்மத்தின் அனுபவச் சுவடுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பிறவிக்குமுன் ஆத்மங்கள் அந்த நிரந்தர உலக வாசிகளாக இருந்தன. அப்போது அங்குள்ள குறைவற்ற பொருள்களை நன்றாய்க் கவனித் தறிந்திருக்கின்றன. அந்த அது பவங்களே இந்த உலகத்திலிருக்கும்போது ஞாபக மூட்டிக் கொள்வதனாலேயே நமக்கு யோசனைகள் உண்டாகின்றன.

இத் தத்துவத்தைச் சற்று ஆராய்வோம். மனிதன் என்றால் நாம் பார்க்கும் மனிதரைப் போல் அரித்திய வஸ்துவாக அல்லாமல் வேறொன்றிருக்கிறதென்று சொல்வதெப்படி? அழகு நாம் பார்க்கும் அழகுள்ள வஸ்துக்களல்லாமல் வேறாக இருக்கிறதென்பது எப்படி? சாதாரண மனிதனைப் பார்க்கிறோம், தொடுகிறோம். ஆனால் அவனையன்றி மனிதத் தன்மை எப்படியிருக்கக்கூடும்? இதற்குச் சமாதானமாக பிளேடோ இவ்விஷயம் புதுமையாக விருப்பதன் காரணம் மனிதர் சாதாரணமாகத் தோற்றத்தில் காணப்படும் விஷயங்களையே உண்மையாகக் கருதுவதுதான். மேலும் மனதினால் ஊகித்தறியும் சக்தியை அவர்கள் அப்பியவரிக்கவிலலை. மதியினர்கள் விஷயங்கள் தம் கண்முன் இருந்தாலொழிய நம்பமாட்டார்கள். ஞானிக்கோ கருத்தினாலேயே ஊகித்தறியும் சக்தியுண்டு என்றார்.

ஆயினும், விஷயங்களை ஒட்டியிராமல் அர்த்தம் மாத்திரம் தனியாக எப்படியிருக்கும்? மனிதன் தாத்தாரியம் மனிதனினின்றும் பிரிந்திருக்கக்கூடுமா? வடிகட்டிய அழகு அழகுள்ள பொருள்களினின்றும் பிரிந்து எப்படி இருக்கக்கூடும்? தத்துவ ஆராய்ச்சியில் பொது விஷயங்கள் தாம் (உட்கருத்து அல்லது அர்த்தம்) உண்மையென்றும் இவை பொருள்களினின்றும் பிரிந்திராதிருந்தாலும் நம் மனத்தால் அவைகளைச் சித்திக்கக்கூடும் என்றும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மனத்தால் அவைகளைச் சித்திக்கக்கூடியது உண்மையானதும் சத்தானதுமாயிருக்க வேண்டும். அநேக மனிதரைப் பார்த்தபின்னரே மனிதத் தன்மையைப்பற்றி ஸ்பஷ்டமான விவரம் தெரியவரும். மனிதத் தன்மை சிந்தனையில் தோன்றுகிறது. சிந்தனையில் தோன்றுவது சத்பொருளாகவே இருக்கவேண்டும். மாறுதலும் அரித்தியமும் கூடிய உலகப் பொருள்களில் இருக்கும் நித்திய அம்சங்களை மாத்திரம் ஆராய்ந்து அறிவதுதான் மனத்தின்

சக்தி. இப்படி அறிந்த அம்சங்கள் தனியுலகமாக இருக்கவேண்டுமென்று பிளேடோ நினைத்தார்.

இப்படிப் பிறிதொரு உலகமிருக்கிறதென்றும், அதுதான் உண்மையென்றும் சொல்வதால் இவ்வுலகம் முற்றிலும் மாயையாகுமா? பிளேடோ இவ்வுலகம் பிரபஞ்சத்தில் ஒரு பகுதியானதால் அதுவும் உண்மையானதே என்றார். சர்வலோக மஹேஸ்வரன் பிரபஞ்சம் செவ்வனே இருப்பதற்கு ஒவ்வோர் அணுவையும் பக்குவமாக அமைத்துள்ளார். எத்தனையோ அணுக்களில் இவ்வுலகமும் ஒன்று. மனித சிருஷ்டியே பிரபஞ்சத்தின் ஒழுங்கு முறைக்காக ஆனது. பிரபஞ்சத்திற்கென்று மனிதன் சிருஷ்டியானானையொழிய பிரபஞ்சம் மனிதனுக்கல்ல. பிரபஞ்சம் ஏதோ ஒரு சிறந்த காரணத்திற்காகவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வுலகம் அக்காரணம் பற்றியே இருக்கின்றது. அக்காரணமே மேலான நன்மை, குறைவற்ற அழகு, சத்துப் பொருள்.

பிளேடோவிற்கு முன்னிருந்த தத்துவஞானிகள் உலகத்திலுள்ள விஷயங்களில் மாறுதலும் ஸ்திர ரூபமும் எப்படி இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்று கருதினார்கள். பிளேடோ இதை மாற்றி ஸ்திரரூபம் வேறு உலகத்தின் அம்சமென்று தீர்மானித்துவிட்டார். நமக்குத் தெரிந்தமட்டில் இவ்வுலகத்திற்கும் அவ்வுலகத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை. மனித தேகத்திலும் மனத்திற்கும் மற்ற அவயவங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை. மனம் வேறு உலகத்தையே நாடிச் செல்கிறது. அவயவங்கள் இவ்வுலகத்தை மாத்திரம் ஸ்பரிசிக்கலாம். மற்றும் மனதைக் கெடுக்க எப்போதும் தேகம் முயன்றுகொண்டிருக்கின்றது. இவ்வுலகம் நிஜ உலகத்தின் சாயலென்று ஒரிடத்தில் பிளேடோ சொல்லியிருக்கிறார். தரை மட்டத்திலுள்ள குகையில் அடைபட்டவர்போல் நாம் இங்கே வசிக்கிறோம். ஒரு சிறு சாளரம் மூலமாக வெளிச்சம் உன்னை புகுகிறது. கழுத்துகளும் கால்களும் விலங்கிடப்பட்டிருப்பதால் இவ்வெளிச்சம் வரும் தவாரத்தைப் பார்க்க முடியாது. சற்று தூரத்தில் ஒரு தீ எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. கைதிகளுக்கும் நெருப்பிற்கும் மத்தியில் ஒரு வழி தென்படுகிறது. அங்கே ஒரு சுவர் தோன்றுகிறது. அதன்மேல் மனிதர் குடங்கள் தூக்கிச் செல்வதுபோல் தெரிகிறது. அவர்களில் சிலர் பேசிக்கொண்டும் சிலர் மௌனமாகவும் செல்கிறார்கள். இவை கைதிகளின் சாயல்களே. கைதிகள் அவைகளைத் தான் பார்க்க முடியும். இந்தமாதிரியே நாமும் சாயல்களைத் தான் பார்க்கிறோம். இப்போது கைதிகளில் ஒருவனை விடுவித்து வெளிச்சம் வரும் திக்கைப் பார்க்கச் செய்தால் அவன் கழுத்துக்கு வலியுண்டாகும். மேலும் வெளிச்சம் அவன் கண்களைக் கூசச் செய்யும். எவரேனும் “முன் தீ பார்த்தவை தோற்றம்; இப்போது பார்ப்பதுதான் உண்மை” யென்றால் அவன் நம்பமாட்டான். ஆனால் அப்பியாஸத்தில் வெளிச்சம் பார்க்கத் தக்கதாக ஆகிவிடும். அப்போது பொருள்களின் நிஜரூபத்தை உணர்வான். அவன் அப்போது அடையும் ஆனந்தமே ஆனந்தம். மறுபடியும் அவன் காராக்கரஹத்திற்குள் புகுந்தாலும் சாயல்களை ஏனையோரைப்போல் பார்க்க முடியாது. அவர்களும் இவனைப் பரிசுசிப்பதோடு மற்றவர் வெளியேறுவதையும் தடுப்பார்கள். உண்மை ஞானம் விடுதலை யடைந்தவருக்கே உண்டாகும்.

தொடரும்.

உ ம ர் க ய ா ம்



(சேகரம்பட்டு கிருஷ்ணசாமி சர்மா)

மகா கவிகளில் சிறந்தவர் உமர்கயாம் என்பாரும் ஒருவர். இவர் பாரதீக தேசத்தைச் சேர்ந்தவர். கி. பி. 1011-ஆற்றாண்டில் வசித்தவரெனச் சிலர் கூறுகின்றனர். உண்மை அறியத்தக்க ஆதாரம் கிடைக்கவில்லை யென்றே சிலர் அபிப்பிராயப் படுகின்றனர். பாரதீகத்தின் வடகிழக்குத் திக்கிலுள்ள சசாபுர மென்பது இவர் பிறப்பிடம். இப் பட்டினம் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றது.

இவருடைய தந்தை பெயர் இப்ரகீம் கயாம் (கயாம் என்றால் அரபியில் கூடாரத் துணிதைப்பவர் என்று பொருள்). இவர் கூடாரத் துணிகளைத் தைத்து அதனால் வரும் கூலியைக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்.

அக்காலத்தில் சசாபுரத்தில் ஓர் கல்விச்சாலை இருந்தது. அதிலுள்ள உபாத்தியாயர்களி லொருவர் மகா வித்துவான் என்று புகழ் பெற்றிருந்தார். அவரது அரிய முயற்சியால் சுற்றுப் புறங்களிலுள்ள பல மாணாக்கர்கள் உயரிய கல்வி பெற்று, புகழுடன் வாழ்ந்தனர். உமர்கயாமும் அவரது அன்புக் குப் பாத்திரமாகக் கல்வி கற்க முயன்றார்.

இம் மாணவருடன் இரண்டு பிள்ளைகள் கல்வி கற்று வந்தனர். ஒருவன் பெயர் ஸுருத்தின். இவன் துஸ் என்னும் கிராமவாசி. பின் இவனை முஹக்கித் துஸ் என்றும், நிஜாமுல் முல்க் என்றும் புராணப் பிரசித்தி பெற்றான். மற்றொருவன் பெயர் இப்னசப்பாஹு அல்லது மாஸன்பன்ஸப் பாஹு. இவன் பாரதீகத்தில் இதிகாச புருடனாய் புகழ்பெற்றான்.

ஒருநாள் இம் மூவரும் குருவிடம் பாடம் கற்றுப் பாட விஷயத்தைக் குறித்து பேசிக் கொண்டே செல்லுங்கால் இப்னசப்பாஹு, தன் தோழர்களுடன் “சசாபுரக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றவர்கள் பெரிய அதிகார பதவிகளை வகித்து வருகிறார்கள். ஆகையால் நம் மூவரில் யாவரேனும் பெரிய அதிகாரியாகுங்கால் மற்ற இரு நண்பர்களையும் மறக்கலாகாது” என்றான். இச் சம்பாஷணை பிற்காலத்தில் காரியத்தில் நிறைவேற்றி நென்பது சரித்திரத்தால் அறியலாம்.

உமர் சிறந்த கவிகள் பாடுவதில் மாத்திமன்றிக் கணிதத்திலும், சோதிடத்திலும் சிறந்தவராயினர். முதலில் சோதிடமும், கணிதமுமே இவரது கீர்த்தியைப் பரவச் செய்தன. இவர் சோதிட சாஸ்திரத்திலுள்ள பல குறைகளைச் சீர்திருத்தியதாகத் தெரிய வருகிறது. இவர் 1092-ஆண்டில் தேச யாத்திரை செய்ய சசாபுரத்தினின்றும் புறப்பட்டு குராசான், காபூல், கஜினி,

பலக் முதலிய இடங்களில் சுஞ்சாரம் செய்துவிட்டுப் பாரதீகம் வந்தபோது ராஜசபையில் மேலான மரியாதை நடந்தது. அக் காலத்தில் முஹக்கித் துசி மத்திரியாய் இருந்து வந்தார். அவர் நண்பரான உமருக்கு அரசாங்கத்தில் ஓர் பெரிய அதிகார பதவி அளிக்க நினைத்தாராயினும் உமர் சுதந்தர உணர்ச்சியுள்ளவராகையால் அப்பதவியை வகிக்க மறுத்தார். பின் துசி அரசாங்க பொக்கிஷத்தி னின்றும் உமருக்குப் பத்தாயிரம் சவரன் ஆண்டுதோறும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார்.

பிறகு சசாபுரத்து மகமதியர்களுக்கும் உமருக்கும் மத விஷயமாய்ச் சில அபிப்பிராய பேதங்கள் தோன்றின. அதன் பலனாய் உமர், தன் மதஸ்தர்களுக்குத் தக்க பதில் அளிக்கவும், அவர்களுடன் வாது செய்யவும் கருதாமல் மக்காயாத்திரை செய்ய நினைத்து சசாபுரத்தை விடுத்து பாக்தாது சென்றார். இவரது கீர்த்தி இவருக்கு முன் அவ்விடம் நிறைந்திருந்ததால் இவர் வரவை அறிந்த நகர வாசிகள் வரவேற்றனர். ஆகையால் இவர் அவ்விடத்தும் சாந்த சித்தத்துடன் வாழ்க்கையை நடத்த முடியவில்லை.

இவர் பல சிறந்த நூல்களைச் செய்தார். ஆனால் இக்காலத்தில் அவர் செய்த “ருபாய்” (ஓர் வகைக் கவிகள்) களுக்கு மிகவும் மதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மௌலானா ரும், ஸாதீ-ஹாபிஜ் இவர்களின் போக்கு இக்கவிகளில் நன்கு விளங்குகிறது. மதுவிற்பத்தைக் குறித்து வர்ணிப்பதில் இவரே சிறந்தவர்.

சில நுபாய்கள்

கூடியவரையில் பிறரைப் பாதிக்காதே. பிறரை துக்கத்திற்குட்படுத்தாதே.

வாழ்க்கையை நடத்துவதே போதுமாயின் பாக்தாதாயினும், பலக் காயினும் ஒன்றே. நல்லதாயினும் தீயதாயினும் அந்நிய காலத்தி லொன்றே.

ஒருநாள் நான் ஒருவன் பூமியைப் பிளந்து மண் ணெடுப்பதைக் கண்டேன். அப்போது மண் மிகத் தீனமாய்த் தன்னை பாதிப்பவனை நோக்கி, “இரு. என்னை ஏன் துன்பப் படுத்துகிறாய்? உனக்கும் இந்நிலைமை ஏற்படும்” என்று கூறிற்று.

கடவுள்

மறைந்துள்ள வஸ்துவை அறிந்தவனும், கடவுளைக் கண்டவனும் யாரும் இல்லை. ஆனால் கடவுளைப்பற்றிக் கூறும்போது, ஒவ்வொருவரும் தமக்குத் தோன்றியவைகளைக் கூறியிருக்கின்றனர். மர்மம் அறிந்து கூறியவர் ஒருவரு மில்லை. நான் பாவி. அடிமை. எனது மனம் இருள் நிறைந்ததே. உனது பிரகாச மெங்கே? எனது பக்தி பிரார்த்தனைகளுக்கு நீ சுவர்க்க மளிப்பாயாகில் அது வர்த்தகமே யாகும். பின் உனது கிருபை எங்கிருக்கிறது” இவ்விதக் கருத்துக்களை இவர் கவிகளில் நிறைந்திருக்கின்றன.

உமர் சசாபுரத்தேயுள்ள கல்லூரியில் ஆசிரியராய் இருக்கும்போது ஒரு நாள் மாணாக்கர்களுடன், அவ்விடத்தேயுள்ள ஓர் கழுதையை உன்னே வரு

“நயத்திலாகிறது பயத்திலாகாது”

“நல்லாரா நாலிலுரை, பொண்ணைக் கல்லில் உரை”

மாறு அழைத்தார். எவ்வளவு அழைத்தும் அது உள்ளே வரவில்லை. அப்போது ஓர் ருபாய் கூறினார். அதன் கருத்து:—“மானிடப் பிறவியின் பின் பசுவாய் நீசத் தன்மை யடைந்தாய். மனிதனும் உள்ளபோதிருந்த நகங்களை இப்போதும் இருக்கின்றன. அப்போதிருந்த தாடியே இப்போது வாலாய் இருக்கிறது” அதைக்கேட்டு அது உள்ளே வந்தது. அவ்விஷயம் மாணக்கர் வினவ, “இதனுள்ளிருக்கும் ஜீவன் முன் மனிதனும் இக் கல்லூரியில் உபாத்தியாயராய் இருந்தது. ஆகையால் உள்ளேவா அச்சப்பட்டிருந்தது. இது விஷயமறிந்து ஒரு நண்பர் அழைக்க இப்போது உள்ளே வந்தது” என்றறி வித்தார்.

இவரது ருபாய்களுக்கு மேல்நாட்டில் மிக்க கௌரவ மிருக்கிறது. ‘பிட்ஜ் ஜெர்ல்ட்’ என்னும் மொழி பெயர்ப்பால் இக் கவிதளுக்கு நன்மதிப்பு அதிகமாயிற்று.

இவர் தம் வாழ்க்கையை மிக்க சிறப்புடன் நடத்தி 1123-வது ஆண்டில் விண்ணுலகை அடைந்தார்.

ஒரு மனிதனுடைய அல்லது நாட்டினுடைய வாழ்வு ஒரு நிலையில் நிற்பதில்லை. சுழன்று கொண்டே இருக்கிறது. இன்றைக்குப் பணக்காரன் நாளைக்கு ஏழை. இன்றைக்கு ஏழை நாளைக்குப் பணக்காரன்.

கணக்கற்ற சடங்குகள், விருந்துகள், விழாக்கள், கூடுமாலைச் சொற்பொழிவுகள்—ஆகிய இவற்றையெல்லாம் மட்டந்தட்ட வேண்டும் என்பது எனது கொள்கை.

பின் சந்ததியாருக்குப் பரம்பரைக் கிராமாய் உதவியாயிருக்கும் பொருட்டு, இப்பொழுது உயிரோடிருக்கின்றவர்கள் நலம் பயக்கும் பழங் கொள்கைகளைப் போற்றிக் காக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

எனக்கு எனது சுய சரிதையை எழுதி வைப்பதில் இவ்வுடம் இல்லை. சொந்த விஷயங்களான பழைய ரூப்பைகளைக் கிணறிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் என்ன?

இக்காலத்தில் நான் துன்பங்களை வாழ்த்துகிறேன். அருமையான நல்ல சந்தோஷ சம்பவங்களை விடத் துன்பங்களின் அளவே எல்லை கடந்து நிற்கின்றன. சந்தோஷம் எனக்கு ஒரு பயனும் கொடுப்பதில்லை. வாழ்க்கைத் துன்பங்கள் எனது ஊக்கத்தை உறுதி செய்திருக்கின்றன. அவை எனக்கு எப்படி வாழ்க்கை நடத்துவது என்பதைக் கற்பித்திருக்கின்றன.

—முலோவினி.



சுத்தத்தின் தத்துவம்.



(பண்டித. பூ. ஸ்ரீநிவாசன்.)

சுத்தம்! சுத்தம்!! சுத்தம்!!! எங்கும் சுத்தம் நோன்போ—விரதமோ—கோயிலோ—பூசையோ—உற்சவமோ எது வாயினும் எங்குஞ் சுத்தம் சுடர்விட் டொளிர்கிறது. சுத்தமில்லாமல் நோன்பில்லை. விரதமில்லை—கோயிலில்லை—பூசையில்லை என்று சாதிக்கின்றன சாஸ்திரங்க னெல்லாம். எங்கும் தீர்த்தம். எதற்கும் முத்தகாரியம் ஸ்நானமே. காகியிலும் கங்கையின் மகிமையே; இராமேச்சுவரத்திலும் தீர்த்தப் பெருமையே. “வைகறையாமம் துயிலெழுந்த” தும் நீராட்டமே முதல்வேலை—நித்திய கருமானுஷ்டானம். “சுத்தம் சோறுபோடும்; எச்சில் இரக்கவைக்கும்.” “கந்தையாயினும் கசக்கிக்கட்டு; கூழானாலும் குளித்துக்குடி.”

மீன்குஞ்சுக்கு நீச்சம் கற்பிக்க வேண்டியதில்லை; நம்மவர்க்குச் சுத்தத் தைக் குறித்துக் கூறுவதற்கு ஆன் தேவையில்லை. ஆற்றுஸ்நானம்; குளத்து ஸ்நானம்; கிணற்றுஸ்நானம்; தண்ணீர்ஸ்நானம்; வெந்நீர்ஸ்நானம்; எங்கும் ஸ்நானம்; எங்கும் குளிப்பு; எங்கும் மடி; எங்கும் “தீண்டாதே, தூரப்போ, விவகிப்போ.” பையன் தீர்த்தமாவில்லை யென்றால் வீட்டில் பாட்டியம்மான் எதையும் தொடவிடமாட்டான். தொட்டால் தீட்டுப்பட்டு விட்டதென்று செய்யும் அட்டகாசமோ மட்டுமிதமில்லை. தண்ணீர்க்குடத்தைத் தூக்கித் தலைமேல் முணுமுணுத்துக்கொண்டு கொட்டிக்கொண்ட பிறகே மறுவேலை. நீராடித் தோய்த்துலர்ந்த பஞ்சாடையோ பட்டாடையோ (மடி) தரித்துப் பூசை முடியுமளவும்—ஆலயத்திற்குச் சென்று திரும்புமளவும்—நோன்பு களோ—விரதங்களோ—உபவாசங்களோ—முடியுமளவும் நீராடாதவர்களைத் தொடுவதில்லை ஐயரவும். இது என்றும் எவராலும் அசைக்க முடியாதபடி நம்நாட்டில் வேரூன்றி யிருப்பதுபோல வேறெந்நாட்டிலும் காணக்கிடைத்த வரிது மிகவுமரிது! ஏன்? இல்லவேயில்லை.

“இதுவென்ன வேடிக்கை! கடவுளுக்கும் குளிப்புக்கும் சம்பந்த மென்ன! காலையும் மாலைமும் உடலைக் கழுவிக்கொண்டும் மடியுடுத்திக்கொண்டு மிருப்பதனாலேயே கடவுளருளை யடைந்துவிட முடியுமா? நீராடல் அத்

“சோற்றுக்கும் கருப்புண்டு சொல்லுக்கும் பழுதுண்டு”

“திப்புண் ஆறும், வாய்ப்புண் ஆறாது”

துணைச் சிறப்பை நல்குமாயின் எப்போதும் நீரிலேயே வசிக்கும் நீர் வாழ்வை வளைத்தும் நிர்மல மானவைகளாகத் வேண்டுமே! அவை இவர்களை விட மேம்பட்டவையாய் மதிக்கப்பட வேண்டுமே! இது இரத்தங்களிடையே காணப்படும் மூடக்கொள்கைகளு ளொன்றும்" எனக் கூறுவாறு முளர். அக் கூற்று குற்றமு மன்றே!

ஒருவன் தான் வாசஞ்செய்யும் வீட்டைச் சுத்தமாகவும் நன்னிலையிலும் வைத்துக் கொள்ளுதல்போல, உண்மையில் நாம் வசிக்கும் வீடாகிய சரீரத் தைச் சுத்தமாகவும் நல்லநிலையிலும் வைத்திருக்கப் பார்ப்பது மெத்தவும் நன்மை பயப்பதாகும். இது தவறு என்று ஒருவருங் கூறத் துணியார்.

“கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகூலைக் கொண்டார்
தூரும்பெழுத்து வேங்கால் துயராண்—ஒழுவார்
வருந்தி யுடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்காற் பரிவ திலர்”

என்றபடி, கரும்பின் பயனாகிய வெல்லக்கட்டியை யடைந்தவர்கள் கரும்பின் சக்கை கெடுப்பிற் போடப்படுவதற்காக விசை மடையாததுபோல, உடம்பா லாய் பயனைப் பலகாலும் வருந்திப்பெற்றவர்கள் அதன் அழிவிற்காக அஞ்ச மாட்டார்களாயினும் அப்பயனைப் பெறுதோர்—பெறவேண்டுமோர்—அத னைப் பெறாமலும் உடலைப்பேணிப் போற்றல் அத்தியாவசியமாம். சரீரசுத் தைப் பொறுத்தமட்டில் இது எத்துணையும் வேண்டற்பாலதே யாம். ஆனால்,

இதற்கும் கடவுளுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? கடவுளுக்கும் மலபாண்ட மாகிய இவ்வுடற் சுத்தத்திற்கும் யாதொரு சம்பந்தமு மில்லையே. சரீரியாகிய நமக்கும் சர்வேசுவரனுக்குமே சம்பந்த முளது. ஆகவே, “நாம் சுத்த முடையவர்களாய் ஆலபத்திற்குச் செல்லவேண்டும்; ஈசனை இறைஞ்ச வேண்டும்; பூசிக்கவேண்டும்; வீரதாதிகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்” என்றால் நமது வாசஸ்தானமாகிய சரீரத்தைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளுதல் சாலுமோ? நாம் என்பது நம்முடலமேயோ? நண்பர்களே! நன்கு ஆலோ சித்துப் பாருங்கள். ஆயின் சுத்தம் என்பதன் பொருள்தான் என்ன?

பக்திசெய்வது யார்? பூசிப்பதார்? கோற்பதி யார்? இச்சரீரத்திற்குள் ளிருக்கும் ஜீவர்களாகிய நாமன்றோ? ‘நாம்’ என்பதன் உண்மைப் பொருளா கிய ஆத்மா அசுங்கன்; அவிகாரி; கிரியை யற்றவன் ஆகிய அவன் பூசிப்பதில்லை; தியானிப்பதில்லை; பக்தி பண்ணுவதில்லை; அந்தக்கரணத்தோடு கூடிய ஜீவனே எல்லாவற்றையும் செய்கிறான். ஆகவே, ஜீவர்களாகிய நாமே சுத்தமா யிருக்கவேண்டும். நினைத்தல், தியானித்தல் முதலிய வளைத்தும் அந்தக் கரணத்தின் காரியமேயாகவின் பரிசுத்தம் என்பது அந்தக்கரண சுத்தியையே குறிக்கின்றது. இதுவே இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாம்.

ஆலயத்திற்குச் சென்றாலும், ஆண்டவனைப் பூசித்தாலும், ஏகாதசி சிவ ராத்திரி முதலிய வீரதங்களை யனுஷ்டித்தாலும், வேறெது செய்தாலும் இத் தப் பரிசுத்தத்துடன் செய்தல்வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவற்றின் பய

னைப்பெறலாம், இந்தப் பரிசுத்தமின்றிப் புரியும் எந்தக்காரியமும் என்னவும் பயன் தராது என்பது உறுதியினு முறுதியாகும்.

இந்தப் பரிசுத்த மெவ்வாறுண்டாம்? “புறந்தாய்மை நீரானமையு மகத் தாய்மை—வாய்மையாற் காணப்படும்” என்னும் வள்ளுவர் வாய்மொழியைத் தாய்மொழி யெனக்கொண்டு கோக்குவோமாயின், உடற்சுத்தம் நீராலுண் டாதல்போல, அகச்சுத்தம் (மனோசுத்தம்) வாய்மையால் (சத்தியத்தால்) பெறப்படுவதாம் என்பது தேற்றமாம். இச்சத்தியத்தை மாத்திரம் ஒருவன் தவறாமற் கடைப்பிடித் தொழுகி வருவானாயின் அதன் வழியாக புறங் கூறுமை—அழுக்காறுமை—சினவாமை—கள்ளாமை—கொல்லாமை முத லிய எல்லா நற்குணங்களும் தாமே வந்தமையும். “விளக்குப் புகவிருள் மாய்ந் தாங்கு” புறங்கூறுதல்—பொறுமை—பிற்பொருள் நயத்தல்—காமம்— குரோதம் முதலிய துர்க்குணங்களைத்தும் தூரவிலகும். இதுபற்றியன்றோ பொய்யில் புலவர் “பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றி னறம்பிற—செய்யாமை செய்யாமை நன்று” எனவும், “எல்லாவினக்கும் வினக்கல்ல சான்றோர்க்குப்- பொய்யா விளக்கே விளக்கு” எனவும் கூறிப்போந்தார். ஆகவே, இதுவே தாய்மை—பரிசுத்தம்—மடி—வைதிகம்—ஆசாரம். இதனையே அனைத்து தூல்களும் அறுதியிட்டுக் கூறும். “பொய்வனரு நெஞ்சினர்கள் காணாத காட்சியே! பொய்யிலா மெய்யறிவிற் போதபரிபூரண வகண்டிதாகாரமாய்ப் போக்கு வாவற்ற பொருளே” எனினும், “மெய்விடா நாவன்ன மெய்யரு ளிருந்து நீ” என்றும் தூல்கள் நுவல்கின்றனவே யன்றி, “காலையில் குளியா தார் காணாத காட்சியே! கவிஞை வாற்றுகீரிற் குளிப்போர்க ளறிவினிற் போதபரிபூரண வகண்டிதாகாரமாய்ப் போக்கு வாவற்ற பொருளே!” என் றும் “நீராடிச் சுத்தமா முத்தருளிருந்து நீ” என்றும் எந்நூலும் இயம்பக் கண்டோ மில்லையே!

“சத்தியந்தானம் சம்மதமின்சொற் சாற்றுத லொருவழிப்படுதல், புத்தியே முதல கரணமோர் நான்குமடக்குதல் புலன்கள்போய்வழியி, னுய்த்திடா தமைத்தல் பொறைதிட ஞானமுயிர்க்கெலார் தண்ணளி புரிதல், இத்திர மனைத்தும் மானதீர்த்த மெனவெடுத் தியம்பினர் மேலோர்”

“அறத்துறை பயிலுமானத தீர்த்த மாடவராகி நீராடிய புறத்தழுக் கொழிதலல்லது புனிதராகிலர் பூந்திரை சுருட்டுஞ் சிறைப்புனலதனில் முழையுறழ் பசுவாய்த் தீவிழிக் கூரெயிற்றிடங்கர் சுறக்குல முதல வளப்பருங் காலந்தோயத்தாற் றறக்க முற்றனவோ”

எனக் காசிகண்டம் கழறலுங் காண்க.

இதுவே பரிசுத்தமாம். இஃதின்மையே அபரிசுத்தமாம், துர்க்குணங் கள் மனத்தின்கண் தோன்றுதலே தீட்டாகும். இந்தத் தீட்டே தீட்டன்றி தோலைத்தோல் தொடுதல் தீட்டன்று. ஆகவே காமம் குரோதம் முதலிய அழுக்கு நீங்கச் சத்தியம் அன்பு முதலிய தீர்த்தங்களில் நீராடிய பிறகே ஆலய வழிபாடு முதலியவற்றைச் செய்தல் சிறப்பாகுமன்றி, அந்நற்குண நீராடா மல் அவற்றைச் செய்யலாகா தென்பதே நீராடலை முதலிற் கூறதலின் உண் மைக் கருத்தாம்.

“கோபமும் பகுத்தறிவும் ஒரிடத்தில் வாழமாட்டா”

“சோதா இடத்தில் சேர்ந்தால் வாராத சொல் வரும்”

“வைதிகம் வைதிகம்” என்று வாய்ப்பந்தல் போடுவோரே! “திண்டாதே தூரப்போ தூரப்போ” வென்று தூரத்துவோரே! “மடிமடி” என்று மண்டையுடைத்துக் கொள்ளும் மதியக்கக்காரரே! “திட்டு தீட்டு” என்று தொட்ட தற் செல்லாம் சொட்டு சொல்லித் திண்டாடித் திரிவோரே! உம் மனத்தைத் தொட்டுப் பாரும்! எவ்வளவு அழுக்கு—எத்துணைமலம்—அசுத்தம்—கன்னம்—வஞ்சனை பொய்பொருமைகள் குவியல்குவியலாகக் கிடக்கின்றன. அவற்றை யெல்லா மகற்றினீரோ! கன்னமில்லா வுன்னம் படைத்தீரோ! அசுத்தியத்தை அறவே யழித்தீரோ! இன்று காலையிலெழுந்து எத்தனை பொய் சொல்லி எத்தனைபேரை ஏய்த்தீர். எவ்வளவு கோபத்தோடு எத்தனை பேர் மனம் புண்ணாகப் பேசினீர். எத்தனைபேரை வஞ்சித்தீர்! பாமரரை வஞ்சித்துப் பரிதானம் வாங்கின தெவ்வளவு! அகவிலை கூறிப் பகற்கொள்ளை யடித்த தெவ்வளவு! பொய்ச்சாசுதி புகலுமாறு போதித்த தெவ்வளவு! அன்னிய மாதரைக் கண்டு ஆசைகொண்ட தெவ்வளவு! எண்ணிப்பாரும். “இதெல்லாம் பார்த்தால் இக்காலத்தில் முடியுமா! வியாபாரம் நடக்குமா! சம்சாரம் பெருகுமா! உத்தியோகம் உயருமா! வருவாய் போதுமா! வளமனை பலவும் வாகாய் வாய்க்குமோ” என்பீரோ? அப்படியானால் வைதிகம் என்று வாய்ப்பறை யறைவதேன்! மடிமடி என்று பதறித் திரிவதேன்! ஆசாக்காரனென்று அரற்றித் திரிவதேன்! பட்டைநாமத்தைப் பரக்கச் சாத்துவதேன்! நெற்றி முழுவதும் நீறுபூசுவதேன்! வெளிப்பகட்டால்—வேஷத்தால்—யாவரையும் ஏமாற்றுவதுபோல இறைவனையும் ஏமாற்றவோ! பக்தி என்னும் பசுத்தோல் போர்த்துக்கொண்டால், பாரிலுள்ளோர் பாராதொழியினும், எங்குமுள்ள விறைவனுக்கு நீர் வஞ்சகமும் பொய்யும் சூதும் நிறைந்த புலியென்பது புலப்படாமற் போமோ! அறியாமை குடிக்கொண்ட அன்பரே! இனியேனும் சுத்தமின்ன தென்பதைச் செவ்வையாயறிந்து அகச்சுத்தம் பெற்று ஆண்டவனே யருள்சியும். இனி, மனத்துய்தாதல் என்பதற்கு மெய்யுணர்தல் எனப்பொருள் கூறுவர் பரிமேலழகர். எனவே, தத்துவஞானமே (மெய்யுணர்தலே) மனத்துய்மையாம். அதுவே முத்திக்கு நேர்சாதனமாதலின் யாவராலும் அடையத் தக்கதாம். மெய்யுணர்வாவது மெய்ப்பொருளை யுணர்தலாம். மெய்ப்பொருளாவது பிரஹ்மமாம். ஏனையவனைத்தும் பொய்ப் பொருள்களாம். “பொருளல்லவற்றைப் பொருளென் றுணர்தலாகிய மருளி” (அவிச்சை அல்லது அஞ்ஞானத்தி)னின்று நீங்கி, தோற்றமும் அழிவுமின்றி நித்தியமாயும், நோன்மையாற் றன்னை யொன்றுங் கலத்தலின்றித் தூய்தாயும், விகாரமின்றியதாயும், எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மையுடையிருக்கும் பிரஹ்மமாகிய மெய்ப்பொருளை யுணர்தலே தத்வஞானமாம். சூவ்வாறு காரிய காரணமற்ற செம்பொருளைக் காண்டற் கேதுவாய ஞானமே மனத்துய்மை யென்பது ஆன்றோர் துணிபு.

சமுத்திர ஸ்நானமே எல்லாவற்றினும் சிறந்தது எனச் செப்புவது மீதன் பொருட்டேயாம். அகண்டமாயுள்ள கடல் அகண்டாகா சொரூப சைதன்யியத்தைக் குறிப்பதாகும். அக்கடல் நீர்போன்ற பரப்பிரஹ்மத்தில் துளிநீர் போன்ற ஜீவன் கலந்து ஒன்றுபட்டிருத்தல் வேண்டும் என்பதே சமுத்திர ஸ்நானத்தின் உண்மைப் பொருளாம் (தத்துவமாம்) என்பர் பெரி

யோர். “அப்பு முப்பும் போன்ற அயிச்ய பரானந்தர்தமக் கொப்புவமை சொல்லவும் வாயுண்டோ பராபரமே” (நீரும் அதனிடத்துக் கரைந்தொன்று பட்ட உப்பும்போலச் சிவபோகத் தொன்றுபட்ட மேலான ஆனந்தத்தை யுடையவர்களுக்குச் சமானமாக உவமித்துச் சொல்லவும் வாயுண்டோ) என்ற தாயுமானவரின் திருவாக்கினை யுய்த்து நோக்கின் கடலாடலின் சிறப்பு கரதலாமலகமாம்.

“ஸ்வஸ்வரூப விஞ்ஞானத் நாதிகம் தீர்த்த முச்யதே
தரநிசோக மாத்தமவித் ஞானேன தஸ்மாத்
ஞானமேவ பரம் தீர்த்தம்” (ஞானவாசிட்டம்.)

என்கிறபடி, எந்த ஞானத்தால் ஜனன மரண சாகரத்தைத் தாண்டி மோகக் கெட்டுமென்னும் கரையைச் சேர்கிறானோ அந்த ஞானமே தீர்த்த மெனப்படும். கங்கை முதலிய தீர்த்தங்கள் ஞானிகளுக்குத் தீர்த்தங்களாகா.

“யாவனெருவ னஞ்ஞானச் சேற்றைஞான விரும்புனலால்
ஓவக்கழுவு வாவைனே ஒளிசே ரமல சதாசுத்தன்
தாவுகரும தற்பரையுத் தபன்னெழுமுன் தரியானாய்
ஆவலோடுங் கங்கைமுதற் படிந்தானேனு மசுத்தனே”
(பதிபசுபாச வினக்கம்.)

என்னும் செய்யுளையு முற்று நோக்குக.

ஆகவே பரிசுத்தம் (தூய்மை) என்பதற்கு மெய்யுணர்தலே முடிவான பொருளென்பது பெறப்பட்டதாயினும், அது, சுத்தியம் முதலியவற்றானன்றி யுண்டாகாதாகலின், அசுத்தியம் வஞ்சனை களவு முதலிய தூர்க்குணங்களாகிய அழுக்குகளைச் சுத்தியம் முதலியவற்றால் அகற்றி அகத்தைச் சுத்தமாக வைத்தல்வேண்டும் என்றும், அங்ஙனம் மனத்தைப் பரிசுத்தமாக வைத்த வழியே ஞானம் கைகூடுவதாம் என்றும், அந்த ஞானம் பெற்றவழியே ஆண்டவனடிபையடைதல் கூடும் என்றும், எனவே, மனத்தினிடத்துத் தூர்க்குணங்க ளென்காவண்ணம் செய்தலே பரிசுத்தமா மெனவும், இந்தப் பரிசுத்தமுடைய வர்களாய் ஆலயவழிபாடு தியானம் முதலியவற்றைச் செய்தல் வேண்டுமென் றும், இதனை விட்டு எவ்வளவு கழுவினாலும் மேலும் மேலும் நவத்துவாரங் கள் தோறும் மலத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டே யிருக்கும் சரீரத்தைக் கழுவுவது மட்டும் சுத்தமாகாது என்றும், அது சரீராரோக்கியத்தை மட்டும் தருவதாமென்றும், அகம்புற மிரண்டும் சுத்தமாயிருத்தல்வேண்டு மென் பதைக் காட்டவே பெரியோர் “சுத்தமாய் சுத்தமாய்” எனப் பொதுப் படக் கூறினொன்றும், அக்கருத்தை யறியாது அகச்சுத்தத்தை யறவே விட்டுப் புறச்சுத்த மொன்றையே கொண்டு அதனையே சுத்தம் சுத்தமெனச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது சிறிதும் பொருந்தாததோடு ஆன்றோர்க்கும் அவ மானத்தை யாக்குவிப்பதாமென்றும் கன்குணர்தல் வேண்டும்.

“மனத்திலோர் தூய்மையிலை வாயிலோரின் சொல்லிலை
கினத்தினில் செற்றம் நோக்கித் தீவிளி விளிவன் வானா
புனத்துழாய் மாலையானே! பொன்னிகூழ் திருவாங்கா!
எனக்கினி கதியென் சொல்லாயென்னை யாளுடையகோவே!”

(தொண்டர் பாதுகள்.)

“மகிழ்க! உலகமும் உன்னோடு சேர்ந்து மகிழும்”

பிரணவ சக்தி மதங்களின் ஒற்றுமை.

(அவதாரிகள் எழுதுவது.)

ஒங்காரமான பிரணவத்தை வில்லாகவும், ஆத்மாவை அம்பாகவும் பாவனை செய்து சலனமற்ற பக்தியோடு பிரமத்தை இலக்காக்கி எய்தால், பரமானந்தம் அடையலாமென்று முண்டகோபநிஷத் மொழிகின்றது.

எந்த இடத்தை அல்லது வாக்கைப்பற்றி மறைக னெல்லாம் கொண்டாகுகின்றனவோ, எந்த வாக்கை இயந்திர மந்திரங்கள் புகழ்கின்றனவோ, பிரமசரிய தத்துவத்தை அதுசரிக்கிறவர்கள் எந்த இடத்தை நாடுகின்றனரோ, அதுவே ஒங்கார மென்பது கடோப நிஷத்தின் முடிவு.

ஒங்காரத் தொனியைச் சர்வ சதா காலமும் உச்சரித்துத் தியானஞ் செய்கிறவர்களுக்கு எந்த லோகம் கிடைக்குமென்ற சத்திகாமனுடைய கேள்விக்கு அவனுடைய குருமூர்த்தியானவர் “மேன்மையான பரசத்தியும், தாழ்மையான அபர சத்தியும் ஒங்காரத்தில் அடங்கி யிருப்பதால், அவ்வோங்கார சப்தத்தை எப்போதும் தியானித்து வந்தவர்களுடைய பாப கர்மங்க னெல்லாம் நீங்கி சாமவேத மந்திரங்களால் பிரமலோகத்திற்குக் கொண்டுபோகப் படுவார்கள். அதாவது பாம்பானது தன் சட்டையை அகற்றி (கழற்றிப்) புகிய ரூபம் அடைவதுபோல” என்று பிரசுரோப நிஷத் கூறுகிறது.

“ஓம் என்பது ஆகாசமாகும்; அதுவே பிரமம்; அதுவே வேதம்; அறிய வேண்டிய சகலமும் இவ்வாக்குக் கொண்டதான்” என்று பிரகதாரணிய உபநிஷத்தும், “சகல வேதங்களிலும் நான்தான் பிரணவம். அதனால் பரமாத்மா ‘ஓம் தத் சத்’ என்று வர்ணிக்கப்படுகிறது” என்று பகவத் கீதையும் விளக்குகின்றது.

மேலும், மனுநரம சாஸ்திரத்தில், “ஒங்காரத்திலிருந்து பூலோகம், புவரலோகம், சுவர்க்கலோகம் முதலியவைகள் உண்டாயினவென்றும், பிராமணர்கள் வேத பாடங்களைத் தொடங்கும்போதும் முடிக்கும்பொழுதும் “ஓம்” என்ற பிரணவத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்றும், அப்படிக்கின்றேல் அவர்களுடைய படிப்பானது வியர்த்தமாய்ப் போய்விடுமென்றும், உபாத்தியாயர்கள், வர்த்தகர்கள், இதர தொழில் துறையுடையவர்கள் பிரணவத் தியான மில்லாமல் அதுஷ்டிக்கப்படும் விரதங்கள் நிதிக்கத்தக்கனவென்றும், புரோகிதர்கள் ஒங்காரத்தை மாலையிலும், இரவிலும் உச்சரித்துவந்தால், வேதத் தியானஞ் செய்ததினால் லண்டான பலன் பெறலாமென்றும், இந்த ஓமென்ற பிரணவ அக்ஷரத்தை மூன்று வருடம் இடைவிடாமல் தியானஞ் செய்கிறவர்கள் பரமாத்மா சார்ந்தியத்தை அடையலா மென்றும் மற்றும் விவரப்படுத்தி யிருக்கின்றது.

மதங்களில் பிரணவ ஒற்றுமை

பாரசீக மதக்காரருடைய முதல் தெய்வத்தினுடைய பெயர் அஹம் மஸ்த் என்பதாகும். இப்பெயரிலுள்ள (A-U-M.) அ-உ-ம என்ற எழுத்துக் கள் ஒங்காரத்தைத்தான் காட்டுகின்றன.

சைனா, ஜப்பான், திபெத் முதலான தேசங்களிலுள்ள புத்தமதப் புரோகிதர்களான லாமாக்களுடைய துவஜமாவது, “மனி-பத்மி-ஹோம்” என்பதாகும். இந்த வாக்கியங்களிலும் அ.உ.ம என்ற ஒங்கார சப்தமான பிரணவ அக்ஷரங்கள் அடங்கி யிருப்பதாய் அறியலாம்.

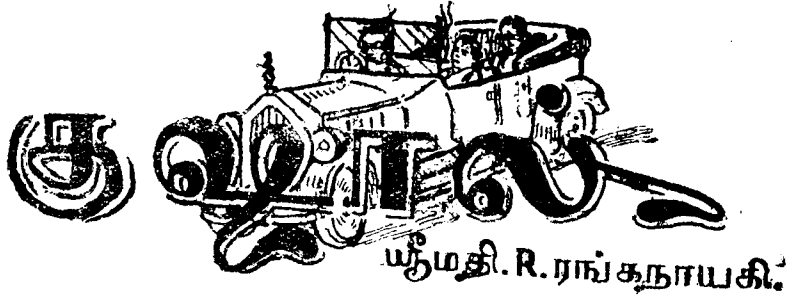
பூதர்களுடைய தெய்வத்தின் பெயர் யஹோவா என்பதாகும். இந்தப் பதத்திற்கு “ஹீப்ரு” பர்ஷியில் ‘உண்டு’ அல்லது ‘இருக்கிறது’ என்று பொருள். “யஹோவா” என்ற பதத்திலுள்ள இ-ஓ-ஓ அல்லது அ-இ-உ என்பன ஒங்காரத்தில் லயப்பட்டனவாகும்.

கிறிஸ்தவர்கள் சாதாரணமாக கடவுளைப்பற்றி சொல்லப்பட்டு வருகிற “யஹோவா ஆமென்” என்பதை ஆராய்ந்தாலும், அவைகளிலும் அ-உ-ம வென்ற பிரணவ அக்ஷரங்கள் அடங்கி யிருப்பதைக் காணலாம். இதனால் கிறிஸ்தவனுடைய அப்போஸ்தலர்களில் முக்கியஸ்தரான செயின்ட் ஜான் எழுதிய சுவீசேஷம் முதல் அத்தியாயம் ஒன்று முதல் ஐந்து வரையுள்ள வாக்கியங்களில் In the beginning was the word and the word was with God and the word was God என்பது முதல் முதலான வாக்காகும். இந்த வாக்கே கடவுளைப்பற்றியதாகவும், கடவுளாகவும் ஆகுமென்று சொல்லப்படுவதில், இங்கே “வாக்கு” என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதானது ஒங்காரமாகும். இந்த வாக்கிலிருந்துதான். “பிதா-புத்திரன்-பரிசுத்த ஆத்மா” என்ற திரிதத்துவம் உண்டாயிற்று. இத் திரிதத்துவம் “பிதாவான்—கடவுள், புத்திரனை ஜீவன், பரிசுத்த ஆத்மாவான் பிரம்மம்” என்பதாகும். இஃது திரிதத் தத்துவமாயும் (பிரம்மமாயும்) இருக்கிறது. இத் தத்துவம் பஞ்சபத மஹா வாக்கியங்களிலுள்ள “தத்பதம், துவத்பதம், அவிபதம்” முதலியவைகளோடு ஆராய்ந்து பரிசோதனை செய்தால் யாவும் தெளிவாய் அறியலாகும்.

மகம்மதியர்களுடைய வேதமான திருக்குரானில் கடவுளைப்பற்றி துதி செய்கிற “அலீம்—லாம்—மிம்” என்ற பதங்கள் மிகவும் புனிதமாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அரபி பாஷையில் “காரம்—அல்—டின்” என்பதில் “அலீப்” என்பதற்கு முன்னால் உச்சரிக்கப்படும்பொழுது “லா” என்ற அக்ஷரம் “காரம்—உட்—டின்” என்று உச்சரிப்பது சகஜமாகக்கொண்டு இந்த “அலீம்—லாம்—மிம்” என்ற வாக்கிலுள்ள ‘ல’காரம் உகாரமாய் மாறும் போது அ.உ.ம. என்ற ஒங்காரமாய்த் தீரும்.

முஸ்லிம்களுடைய கலிமாவான். (பரிசுத்தவாக்கான்) “லா இலாஹு—இல்லாலாஹு முகமதுரரூல் உல்லா” அல்லாவான் கடவுள் அன்றி வேறு தெய்வமில்லை. முகம்மது அங்கேரிக்கப்பெற்ற நபி நாயகமாகும் என்ற வாக்கியத்தில் ‘ல’ என்பதிலுள்ள அகாரமும், ‘ஹு’ என்பதிலுள்ள உகாரமும் மகம்மத் என்பதிலுள்ள மகாரமும் பிரணவமான ஒங்காரத்தினுடைய மூன்று வர்ணங்களாக மென்றே சொல்லவேண்டும்.

இம்மாதிரியாக ஒங்காரத்தி லுண்டாகி ஒங்காரத்திலேயே பிரதி பாகிக் கப்பட்டு ஒங்காரத்திலே முடிவாகிற சகல மதங்களும் அந்நியோநியமா யிருப்பதற்கு அறிகுறியாக வெளியாவதால் சகல மத கர்த்தர்களையும் இந்த ஒற்றுமை களைக்கொண்டு உய்த்துணர்ந்து மக்களாய்ப் பிறந்த எல்லாரும் மத துஷ்டனை கிறிதுயின்றி ஐக்கியத்தோடு உலகில் நல்வாழ்க்கை நடத்திவரப் பிரணவ சொருபியின் அதுக்கிரகம் உண்டாவதாக.



“தத்! தொஞ்சம்கூட நன்றியில்லை. வேஷம் முழுதும் மாற்ற வேண்டியதுதான். எத்தனை தடவை சொல்லுவது?—உனக்குக் கொரகாட்டுப்புடவை நன்றியில்லை நன்றியில்லை என்று? நேற்று வாங்கிய ‘ரோஸ்கலர்’ புடவையைக் கட்டிக்கொன்னக் கூடாதா?”

“போகட்டும்!—எப்படி இருந்தால் என்ன? நான் இப்போது சம்பந்தக் கலக்கலா போகிறேன்? இப்படியே நேராய்ப் போய்விட்டு வருவதற்குப் போதாதா?”

“ஆஹா! போதாமல் என்ன? இரண்டு மூன்று கலர் குறைவாய்ப் போய் விட்டது! அவையும் இருந்தால்—இந்திர ததுஸைப்போ லல்லவா பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பாய்? யார் யாருக்கு, எந்த எந்தச் சேலைகட்டிக் கொண்டால் நன்றியிருக்கும் என்பது அவாவர் புத்திக்கே தெரியவேணும்! எத்தனை நாளைக்கு மற்றவர்கள் ‘அதல்ல இது’ என்று சொல்லிக்கொண்டே இருப்பார்கள்?”

“நான் என்ன செய்தாலும் உங்களுக்குப் பிடிக்காது. நீங்கள் சரி என்று சொன்னது எந்தக்காலத்தில்? நான் எல்லாரையும்போல் அழகாகவா இருக்கிறேன்? அதல்லதான் உங்களுக்கு என்னைக்கண்டால் இவ்வளவு இளப்பம், போகட்டும் போங்கள்—என்ன செய்யலாம்.....”

“உள்ளதைச் சொன்னால் உனக்கு உடம் பெரிச்சல்! நீ பிடித்ததே பிடி. ஒரு நாளாவது நீ மற்றவர்கள் பேச்சைக் கேட்டதுண்டா? இன்றைக்கு மாத்திரம் புதிதா என்ன? மாமூல் வழக்கந்தானே!”

“வாங்கும்போதே ஏன் தெரியாமல் போயிற்று? எதற்காக வாங்கினீர்கள்?”

“உனக்குத் தெரியாதா எதற்காக வாங்கினேன் என்று? அடே அப்ப! அன்றைக்கு நீ—”

“ஆமா! என் தொந்தரவைப் பொறுக்க முடியாமல் வாங்கி விட்டீர்கள்! சரிதானா? உங்களுக்கு ஒன்றும் தோன்றாவிட்டால் என்னை வாட்டிவளைவெடுத்து விடுகிறீர்கள்?”

“இல்லையடி அம்மா! நீ கோபித்துக் கொன்னாதே! சும்மா தமாஷ்!—சாசம் ஆடினேன்! பல பேஷா யிருக்கிறது!”

“பேஷா யில்லாவிட்டால் போகிறது. சாசமாட நான் என்ன தேவடியானா?”

“ஓ! குற்றம்! குற்றம்!! நான் மறந்துபோய்ச் சொல்லி விட்டேன். மன்னித்துக் கொள்ளவேணும்—உன்னைச் சொல்லுவதில் என்ன இருக்கிறது...”

“ஆமா! பெண்களைப் பெற்றுவிட்டதற்கு எங்கள் அப்பா உங்களிடமெல்லாம் பேச்சுக்கேட்க வேண்டியதுதான். ‘அம்மா நல்லபெண் என்று பேர் வாங்கு’ என்று சொல்லுவாரே யொழிய இல்லாததும் பொல்லாததும் எங்களுக்குப் பழக்க வில்லையே அவர்! செத்துச் சுவர்க்கத்திற்குப் போயும் ஏன் இன்னும் அவரை நினைக்கிறீர்கள்?”

“ஆஹா! எவ்வளவு பெரியகாரியம் சாதித்திருக்கிறார்! உங்களைப் பெற்றதனால் அல்லவா அவர் சுவர்க்கத்துக்குப் போயிருக்கிறார்?”

“இல்லை! இல்லை!! உங்களைப் போன்றவர் அவருக்கு மருமகனாகத் தினமும் தீபாராதனை செய்வதால்தான்”

“வாஸ்தவம்”

“இல்லாவிட்டால், நமக்குக் குழந்தைகள் பிறத்த பிறகும்கூட ‘உங்கள் தகப்பனார் இப்பேர்ப்பட்டவர், அப்பேர்ப்பட்டவர்—எனக்கு அந்தத் தீபாவளிக்கு என்ன செய்து விட்டார்? இந்தத் தீபாவளிக்கு என்ன சாதித்து விட்டார்? அன்றைக்கு அப்படிப் பேசினார், இன்றைக்கு இப்படிப் பேசினார்—என்று எகிக்கொண்டே இருப்பீர்களா?”

“இல்லை யென்றால் உன்னோடு நான் எந்த விஷயத்தைத்தான் குறித்துப் பேசட்டும்? கம்பர்—கானமேகம் கவியங்களைக் குறித்துப் பேசச் சொல்லுகிறாயா? உலக ராஜ்ய விவகாரங்களைப்பற்றிப் பேசச் சொல்லுகிறாயா? உனக்கு எது தெரியுமோ அதைத்தானே பேசவேணும்”

“உங்கள் கம்பர்—கானமேகங்கள் எல்லாம் எனக்கு எதற்காக? ஏதோ நாமா—கிருஷ்ண என்று இப்படியே குங்குமம் மஞ்சளோடு காலங்கழித்தால் அதுவே போதுமானது. உங்களுக்கு வேறு வேலை இல்லையா என்ன? மேட்டுக்கு இழுத்துப் பள்ளத்தில் தள்ளப் பார்க்கிறீர்களே. என்முடவை நன்றியும் இல்லாததற்கும்—எங்கள் தகப்பனாருக்கும்—எனக்குப் படிப்பு இல்லாததற்கும் என்ன சம்பந்தம்?”

“வம்பும் வழக்கும்தான் என் ஜீவனம்! நீ எப்படியோ போ. உனக்கு இஷ்டமான புடவைகளைக் கட்டிக்கொள். எனக்கு எதற்காக அந்தக்கவலை!”

“உங்கள் சாமர்த்தியமே சாமர்த்தியம்! உங்கள் பேச்சைக் கேட்கவில்லை என்ற கெட்டபேர் எனக்கேன்? நீங்கள் எப்படிச் சொல்லுகிறீர்களோ அப்படி நடந்து கொள்ளுகிறேன். சொல்லுங்கள்.....”

“சொல்லுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? இதை நீயே படித்து அர்த்தம் செய்து கொள்”

“ஓதுவ தொழியேல்”

“இளைஞர்கட்கு உற்சாகமும் சுறுசுறுப்பும் அளிப்பது விளையாட்டே”



“எங்கே!—தந்திபோ விருக்கிறதே! அம்மம்! என்ன வேஷம்! என்ன பரிகாசம்! எனக்கு இங்கிலிஷ் தெரிந்தால் நான் ஏன் இப்படி இருக்கிறேன்? எங்கிருந்து வந்தது?—சொல்ல மாட்டீர்களா?”

“இல்லாத வாயடிக்கிறாயே—நீயே படித்துத் தெரிந்து கொள்ளேன்!”

“சரி! சரி!! சொல்லாவிட்டால் நல்லதாயிற்று. எப்போதும் கேலியும் பரிகாசமுந்தானா? விடுங்கள், நேரமாயிற்று, நான் போகவேணும்” என்று சோபாவிலிருந்து எழுந்திருக்கத் தொடங்கினாள்.

“படிப்பதைக் கேட்காமலா?”

“நீங்கள் ஒரே அடியாய்க் கிராக்கி பண்ணிக்கொண்டிருந்தால் நான் என்ன செய்வேன்?”

“கமலம் வருகிறான், 8-மணிக்கு ஸ்டேஷனுக்குப் போகவேணும்”

“வாஸ்தவமா?”

“என் பேச்சில் நம்பிக்கை இல்லை யென்றால் நீயே படித்துத் தெரிந்து கொள்ளேன்”

“என்மீது அவளுக்குப் பிரியமிருந்து, நானே படித்துத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்றிருந்திருந்தால், தமிழில் கொடுக்காமல் இங்கிலிஷில் என் தந்தி கொடுக்கிறாள்? கூடப்பிறந்த தங்கைக்குக்கூட நான் என்றால் பரிகாசம். காலம் கலிகாலம் அல்லவா?”

“போடி பைத்தியமே! யாராவது தமிழில் தந்தி கொடுப்பார்களா? பாவம் கமலம் இன்னும் சிறு பெண். நீ நினைக்கிறதுபோல் ஒன்றும் இல்லை. போகட்டும் நீ ஸ்டேஷனுக்கு வருவாயா, வரமாட்டாயா?”

“உங்கள் இஷ்டம்”

“என் இஷ்டம் என்ன இருக்கிறது? வருவது உன் தங்கைதானே?”

“வருவது உங்கள் வீட்டுக்கு அல்லவா?”

“ஆமாம்! எங்கள் வீட்டுக்குத்தான். உங்கள் வீட்டுக்கும் வந்து பார்த்துவிட்டுப் போகக்கூடும் அல்லவா? அதற்காகவாவது நீயும் கூட வாக்கூடாதா?”

“போதும்! கொஞ்சம் நிறுத்துங்கள் உங்கள் பரிகாசங்களை”

கமலம் திரிச்சியில் எஸ். எம். பி-க்குப் படித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். சந்திரசேகரம் கலியாணத்தின்போது கமலம் பன்னிரண்டு வயதுப்பெண்-சற்றுநேரம் சம்மா இருக்கமாட்டான். செவப்புக்கரை வந்த பச்சைப்பட்டி

“நாடெங்கும் வாழக் கேடொன்றும் இல்லை”

பாவாடைகட்டி, நீலநிற ஜாக்கெட் அணிந்துகொண்டு “அத்தான் குட்மார்னிங்” என்று கலியாணத்தன்று அடிக்கடி பரிகாசம் செய்து கூச்சல் போட்டுக்கொண்டிருந்த காட்சி, இன்னும் சந்திரசேகரத்தின் மனதை விட்டு அகலவில்லை. அப்போது மூன்றாவது பாரமோ என்னவோ படித்துக்கொண்டிருந்தான். கிளாசில் கற்ற இங்கிலிஷ் முழுவதையும் அத்தானமீது பிரயோகித்து—அவரை அரை நாழிகை சம்மா இருக்க விடமாட்டான். சந்திரசேகரத்துக்கு உடன் பிறந்த சகோதரிகள் யாரும் இல்லை. அதனால் கமலம் அவ்வளவு செல்லமா யிருந்தது அவருக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. எப்பெழுதும் இருவரும் ஒரிடத்தில் உட்கார்ந்து ஒருவருக்கொருவர் மொத்தி மோதிக்கொண்டே இருப்பார்கள்—சிறு குழந்தைகளைப்போல். கலியாணமானதிலிருந்து ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் ஆயிரம் தடவைக்குமேல் கொழுந்தியாளிடம் தோற்றுப் போயிருப்பார் சந்திரசேகரம்.

லக்ஷுமி குடும்ப நிர்வாகத்திற்கு வந்து வருஷம் நான்கு பூர்த்தியாகி விட்டது. மனைவி இங்கு வந்தபிறகு மாமியார் வீட்டுக்குப் போவதையே விட்டு விட்டார் சந்திரசேகரம். போவதற்கும் தகுந்த சந்தர்ப்பம் நேரவில்லை. சென்னையில் “பிராக்ஷ” ஸும் கூடியவரை ஒழுங்காய் நடைபெற்று வருவதால் எங்கேனும் போகலாம் என்றால் சாவகாசமும் கிடைப்பதில்லை. லக்ஷுமி வருஷத்துக்கு ஒரு முறையேனும் பிறந்த வீட்டுக்குப் போகாமல் இருக்கமாட்டான். அப்பொழுது தங்கையையும் பார்த்துக் கொள்ளுவான். சந்திரசேகரம் கமலத்தைக்கண்டு எவ்வளவு காலம் ஆயிற்றே...?

ஆனால், ஒருவருக்கொருவர் கடிதப் போக்குவரவு செய்து கொள்ளுவதில் மட்டும் தவறுவதில்லை. “இவருடைய உறவு அவளுக்கு என்னல்தானே? எனக்கேன் அவள் நேரில் ஒரு கடிதமாவது எழுதக்கூடாது?” என்று லக்ஷுமி அடிக்கடி கோபித்துக் கொள்ளுவது உண்டு. இவளது கோபத்தைச் சந்திரசேகரம் கமலத்துக்குக் கடிதமூலம் தெரிவித்து விடுவார். “நீ கலியாண மானவள். உனக்குத் தனி உரிமை கிடையாது. அதனால் உன் கேஷம் சமாதானங்களை அத்தான்மூலம் தெரிந்து கொள்ளுகிறேன். நான் உனக்குத் தனிக்கடிதம் எழுதுவதாவது, நீ எனக்குத் தனியாக எழுதுவதாவது அவ்வளவு நல்லதல்ல” என்று அக்காளுக்கு ஒரு உபதேச பதில் எழுதி விடுவான் கமலம். பிறகு லக்ஷுமி அந்தப் பேச்சையே எடுப்பதில்லை. “நமக்குத்தான் படிப்பில்லை. கமலம் நன்றாகப் படித்தவள். பெரிய உத்தியோகமும் செய்யப் போகிறாள்” என்று லக்ஷுமி பொறாமைப் படுவதும் உண்டு. கமலத்தினிடமிருந்து வந்த தந்தியைக்கண்டு சந்திரசேகரம் மகிழ்ச்சிக்கடலில் மூழ்கிவிட்டார். அவர் தனியாகக் குடும்ப நிர்வாகம் ஏற்படுத்திய பின் கமலம் வருவது இதுதான் முதல் தடவை. தான்வருவதை முதலில் கடித மூலம் தெரிவிக்காமல், பயணமாகிவிட்டுத் தந்தி கொடுத்திருக்கிறாள். எதிர்பாராத சந்தோஷச் செய்தியாதலால் அந்த மகிழ்ச்சி—உற்சாகம் அவரைப் பித்துப் பிடித்தவர்போல் செய்து விட்டது.

எழும்பூர் ஸ்டேஷனுக்குள் துழையும்போதே வண்டியும் தயாராக வந்து நின்றது. லக்ஷுமியை விரைவாக நடந்து வரும்படி கூலிக்கொண்டே போனார் சந்திரசேகரம். சிறிது தூரம் சென்ற பின் ஒரு இரண்டாவது

“தோழனோடும் ஏழமை பேசேல்”

வகுப்புக் கம்பார்ட்மெண்டிலிருந்து “ஹலோ” என்று சந்திரசேகரத்தின் தோளின்மீது ஓர் அடி விழுந்தது. திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டார் சந்திரசேகர். லக்ஷுமியும் சிரித்துக்கொண்டே பக்கத்திற்குச் சென்றாள் கண்டோர் மனங்கவரும் கமலம் கீழே இறங்கினாள். அவளுடைய வேஷத்தைக் கண்டவர்கள் “இவள் ஒரு ‘மெடிக்கல்ஸ்டுடென்ட்’ டாய் இருக்கவேண்டும்” என்று ஊகித்துக் கொள்ளுவார்கள். கமலம் சந்திரசேகரத்தின் கை குலுக்கி விட்டு “ஏன் அக்கா எல்லாரும் செளக்கியந்தானே?” என்று ஆவலோடு லக்ஷுமியின் தோளைத் தட்டிக் கொடுத்துக்கொண்டே கேட்டாள். லக்ஷுமி ஒன்றும் பேசவில்லை. தலையை வேறுபக்கம் திருப்பிக்கொண்டாள் பாவம்!

“என்ன அத்தான்! எப்படி யிருக்கிறீர்கள்? ஏது இப்போது பெரியருண்டோதரர் ஆகி விட்டீர்களே” என்று சந்திரசேகரத்தின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டே கேலிசெய்தாள் கமலம்.

“ஆமாம்! உன் வரவைக் கேட்டுப் பூரித்துப்போனேன்—சந்தோஷத்தாலே! எத்தனை தடவை வரும்படியாகக் கடிதம் எழுதியும் நீ வராததால் அத்தானை மறந்து விட்டாயோ என்னவோ என்று பேசிக்கொண்டோம்” என்று பதில் கொடுத்து விட்டு “இல்லை லக்ஷுமி என்று?” மனைவி பக்கம் திரும்பிக் கேட்டார் சந்திரசேகரம்.

“அதெல்லாம் இப்போது எதற்கு? எப்படியும் வந்து விட்டாள் அல்லவா?”

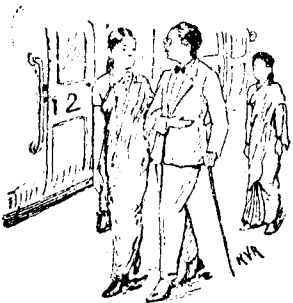
“இல்லை அக்கா! எனக்கும் உங்களை யெல்லாம் பார்க்கவேணும் என்ற ஆசை இல்லையா என்ன? வரலாம் என்றால் லீவே கிடைப்பதில்லை. எதிர் பாராமலே எங்களுக்கு இந்தவாரம் லீவ் கிடைத்தது. அதை எப்படிச் கழிப்பது என்றிருந்தேன். எங்கள் பக்கத்து வீட்டு நாயுடு செங்கற்பட்டுக்குப் பிரயாணமானார். நானும் அவரோடு புறப்பட்டு விட்டேன்”

“இத்தனைநாள் கழித்து முதல் முதல் வந்துவிட்டுப் பத்துநாளுங்கூடத் தங்காமலா போகப் போகிறாய்?”

“எப்படிப் போவானோ பார்க்கலாம். ஒருமாதம் எங்கும் அசைய முடியாது”

“என்ன? என்னோடு இரண்டுபேரும் சண்டைபோடவா வந்திருக்கிறீர்கள்?”

“சண்டை அல்ல. குஸ்தி”



மூவரும் சிரித்துக்கொண்டே காருக்கருகில் சென்றார்கள். போர்ட்டர் சாமான்களை யெல்லாம் காரில் வைத்துவிட்டான். சந்திரசேகரம் லக்ஷுமியைப்பின் சீட்டில் உட்காரச் செய்துவிட்டுக் கமலத்தை உட்காணவைக்கக்கை நீட்டினார். “நான் என்ன கலியாணப் பெண்ணாகையைப்பிடித்து ஏற்றிவைக்க?” என்று சொல்லிக்கொண்டே சந்திரசேகரத்தின் கையைத் தட்டிவிட்டான் கமலம்! எங்கே கமலம் அக்காள் பக்கம்போய் உட்கார்ந்து கொள்ளுகிறாளோ என்று சந்திரசேகரத்துக்குத் திகில்.

“ஆனால் ஏறிக்கொள் நோமாகிறது”

“நீங்கள் போய் முதலில் உட்காருங்கள். எனக்கு வந்து உட்காந்தெரியும்” என்றான் சிரித்துக்கொண்டே. ஒன்றும் பேசத்தோன்றாமல் சந்திரசேகரம் காரில் உட்கார்ந்து ஸ்டார்ட் செய்யத் தொடங்கினார். கமலம் பக்கத்தில் போய் உட்கார்ந்துகொண்டாள். கார் மவுண்ட் ரோட்டைச் சமீபித்ததும் கமலமும் சந்திரசேகரமும் இரண்டு நிமிஷம் ஏதோ ஆங்கிலத்தில் பேசிக்கொண்டார்கள். பிறகு கமலம் சந்திரசேகரத்தினிடம் சிகரட் ஒன்று வாங்கிப் பற்றவைத்தாள். லக்ஷுமி அதுவரை எதையோ யோசனை செய்து கொண்டிருந்து விட்டபடியால் கமலத்தைக் கவனிக்கவில்லை. குடும்பத்திலேவி அல்லவா? எதிர்பாராமல்—முதன் முதல் புதிதாய் வந்திருக்கிற தங்கைக்கு என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்று யோசித்துக்கொண்டு இருந்து விட்டாளோ என்னவோ பாவம்! திரும்பிப் பார்த்தாள் கமலத்தை! அளவு கடந்த சினம் பொங்கி விட்டது. ஒரே பாய்ச்சலில் கமலத்தின் கையைப் பிடித்து இழுத்து “என்னவேலை செய்கிறாயடி” என்று ஆவேசத்தோடு கேட்டாள்.

கமலம் மிகவும் நிதானமாயும் அலகூதியமாயும் பின்புறமாகத் திரும்பி “கான் டாக்டர் அல்லவா? உனக்கென்ன தெரியும் அதன் சுகம்” என்று சிரித்துக்கொண்டே சொல்லிவிட்டுப் பழையபடி உட்கார்ந்து கொண்டாள். சந்திரசேகரம் இந்த விவகாரத்தைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டே சிகரெட் பற்ற வைத்தார்.

பெளர்ணமி இரவு. தூய்மையான பால் நிலா. வெண்பொன் மேனியில் கொந்தளித்து முழங்கும் அலைகடல் பண்டு அமிர்தங்கடையத் திரும்பாற் கடலின் நினைவை ஊட்டிக்கொண்டிருந்தது.

பொன்னிற மேனியில் மெல்லிய வெண்ணிற விலக்சாரியை எழில் பெற உடுத்துக்கொண்டிருந்த கமலம் சந்திரிகையில் தேஜோமயமாக விளங்கினாள். பலவாணப் பூஞ்செடிகளின் சமீபத்தில் வெண்மணல்மீது உட்கார்ந்து கொண்டு.

“ஐய பிருந்தாவன ஐய நர லீலா

ஐய கோவர்த்தன சேதன சீலா”

என்ற பாட்டை அமிர்தஞ் சொட்டும் வீணைக் குரலில் பாடிக்கொண்டிருந்தாள். இச்சமயத்தில் ஆவிபோன்ற லேசான மேகங்கள் சந்திரனை மறைத்தன. அதனால் மங்கிப்போன நிலவு கமலத்தின் உற்சாகத்தைக் குறைத்து விட்டது. பாட்டை நிறுத்திவிட்டு எழுந்து தனக்கு இவ்வுடமான புஷ்பங்களைப் பறிக்கத் தொடங்கினாள். கடற்கரை ரஸ்தாவுக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் செழித்து வளர்ந்தோங்கிய மாச் செறிவில் பற்பல பறவை ஒலிகட் கிடையே குயில்கள் உற்சாகமாய்க் கூவிக் கொண்டிருந்தன. கமலம் தன் தனிமைக்கு வருந்தினாள். ஏன் இன்னும் வாவில்லை என்று சிந்தித்தாள். ஒருகால் வா மாட்டாரோ என்றும் நினைத்தாள்.

“கமலம்!”

“குதும் வாதும் வேதனை செய்யும்”

சுற்று முற்றும் திரும்பிப் பார்த்தான் கமலம். யாரும் தென்படவில்லை. சிறிது தூரத்தில் ஒரு பலகைக் கல்லின்மீது மறைவாக உட்கார்ந்திருந்தார் சந்திரசேகரர். இவர் வந்து அரைமணி நேரமிருக்கும். கடலின் குளிர்பூர் தென்றலையும், அமிர்த நிலவொளி இன்பத்தையும், கமலத்தின் தேனினும் இனிய திவ்விய மோகன கானத்தையும் உடல் குளிர, உள்ளங் குளிர, கண் குளிர, செவி குளிர நுகர்ந்து தம்மையே மறந்து போயிருந்தார். பிறகு கமலம் எம்படியோ அவரைக் கண்டு கொண்டாள்.

“அப்பப்ப! நீங்கள் தானா? எதற்காக இவ்வளவு திருட்டுத்தனம்? வரமாட்டீர்கள் என்றல்லவா இருந்தேன்?”

“பாவம் வெளியூர்ப் பெண்ணுயிற்றே எங்கே பயந்துவிடப் போகிறாயோ என்று வந்தேன்—இல்லை! இல்லை!! உன் பாட்டின் இன்ப சக்தி என்னை இழுத்துக் கொண்டு வந்து விட்டது!”

“எதற்கு உங்கள் வக்கீல் உருட்டை யெல்லாம் என்னிடம் விடுகிறீர்கள்?”

“இல்லை. பாட்டுக் கேட்கவே வந்தேன்”

“ஓஹோ! பாட்டில் அவ்வளவு ரவிகர் என்று இதுவரை எனக்குத் தெரியாதே!”

“என்னை ஜடம் என்றா நினைத்துக் கொண்டிருந்தாய்? அதுபோகட்டும், இவ்வளவு அழகாகப் பாட எங்கே கற்றுக் கொண்டாய்?”

“இதென்ன கேள்வி?—வாயினால் கற்றுக் கொண்டேன்”

“இன்னும் சொஞ்சுநேரம் பாடமாட்டாயா?”

“அம்மம்! எவ்வளவு ஆத்திரம்! அப்படி ஆசையுள்ளவர்கள் ஏன் முதலிலேயே வந்திருக்கக்கூடாது?”

“நான் கோர்ட்டிலிருந்து வருவதற்குள் நீ தனியாய் ஓடிவந்து விடுவாய் என்று நான் கனவா கண்டேன்?”

“எனக்கென்ன தலைவீதியா நான் முழுதும் வீட்டிலேயே புழுங்கிக் கொண்டிருக்க? லக்ஷுமியை அழைத்ததற்கு—அவள் பலகார பக்ஷணம் செய்யும் முறுக்கில் இருந்துவிட்டாள்”

“போனதெல்லாம் போகட்டும். கொஞ்சம் பாடு பார்க்கலாம்”

“பாடினால் பார்ப்பார்களா, கேட்பார்களா?”

“சரி! சரி!! வெறும் குழம்புத்தனத்தில் காலம் வீணாக்காதே”

“என்ன பாடச் சொல்லுகிறீர்கள்?”

“எனக்கு அதெல்லாம் தெரியாது. உன்னிடம்போல் எது பாடினாலும் சரி. நீயே என்னை ரவிகன் என்று சொல்லிவிட்டாயே”

“ரவிகர் என்றால் எங்கள் அராதியில் “சுத்த மடையர்” என்று பொருள்”

“கைப்பொருள் தன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி”

“ஏது! வர வர பெரிய அதிகப்பிரசங்கி ஆகிவிட்டாயே”

“கோபித்துக் கொள்ளாதீர்கள் அத்தான்! சுத்த மடையர் என்றால் சுத்தமாகச் சமைக்கும் சமையற்காரர் என்று பொருள். சமையற்காரர் மற்றவர்கள் ரவிக்கும்படியாகச் சமைத்துப் போடுவதினால் அவர்கட்கும் ரவிகர் என்று ஒரு பேர் உண்டு என்று எங்கள் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஒரு சமயம் சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம்”

“உன்னோடு பேச என்னால் முடியாது. பொல்லாத வாயாடியா யிருக்கிறாயே!”

“வாயாடி நீங்களா நானா என்பது நாளை பத்து மணிக்குக் கோர்ட்டுக்குப் போய்ப் பார்த்தால் தெரியும்”

“.....”

“இதென்ன இதற்குள் இவ்வளவு கோபம். சரி பாட்டிமா?”

“.....”

“நவீன ஜலதர—சியாம சுந்தர

மதன மோஹன தாம்!

ந-ய-ன காஞ்சன ஹிருதய ரஞ்சன

கோபி நீ வல்லப சாம்!”

இந்தப் பாட்டைக் கமலம் பரமானந்தமாய்ப் பாடினாள். கமலத்தின் குரலினிமை சந்திரசேகரத்தின் ஊடற் கனலை அணைத்துக் குளிரச் செய்துவிட்டது. சந்திரசேகரம் மந்திரத்தால் கட்டுண்ட பாம்புபோல் மயங்கி அசைவற்று உட்கார்ந்திருந்தார். நெடுநேரம் அவ்வுணர்ச்சி மாறவில்லை. ஒருவரையொருவர் ஆனந்தபாவசம் ததும்பும் கண்களில் ஊடுருவப் பார்த்துக் கொண்டு—உதடுகள் அசையாமல் சித்திரப் பதுமைகளிப்போல் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

“அம்மா! அதோபார் சித்தி—அப்பாவுங்கூட”

பாலசுந்தரி வழிகாட்ட லக்ஷுமியும் அப்பொழுதுதான் அவ்விடத்திற்கு வந்தாள். லக்ஷுமிக்கு வீட்டுக் காரியங்கள் முடிய அவ்வளவு நேரமாயிற்று. கொஞ்ச தூரத்திலேயே அவர்களிடம் பார்த்துக்கொண்டாள். கமலம்—சந்திரசேகரம் தோரணையும் நடவடிக்கைகளும் அவளுக்குச் சற்றேனும் பிடிக்கவில்லை. இருந்தாலும் என்ன செய்வான் பாவம்? அவர்களோடு பேச்சில் வெல்லமுடியாது என்பது லக்ஷுமியின் எண்ணம். மானங் காப்பதில் மிகுந்த அக்கரையுள்ளவன். பாலசுந்தரி ஓடிப்போய் கமலத்தின் மடியில் வீழ்ந்து அவளது தியானத்திற்குப் பங்கம் உண்டாக்கினாள்.

சந்திரசேகரம் யோக நிஷ்டையினின்றும் விழித்தெழுந்த மஹரிஷியைப்போல் திடுக்கிட் டெழுந்து புறப்பட ஆயத்தமானார்.

“வீரன் கேண்மை கூடம்பாகும்”

“வா நாமும் போவோம். குளிர் அதிகமா யிருக்கிறது” என்று சொல்வீர்களோ மகள் கையைப் பிடித்தாள் லக்ஷுமி.

“நான் சித்தியோடு வருகிறேன்”

“அவன் இப்போது வரமாட்டான். நாம் முன்னால் போவோம் வா”

“இதோ நானும் வருகிறேன். இங்கென்ன வேலை? எனக்குமட்டும் குளிர் ராதா!” என்று சொல்லிக் கொண்டே எழுந்தாள் கமலம்.

“அம்மா! பார்த்தாயா? நான் சொல்லவில்லை, சித்தியோடு வருகிறேன் என்று” என்று ஆனந்தக் கூத்தாடினார் பாலசுந்தரி.

“அப்படியா?—எனக்கு அவ்வளவு கூடத் தெரியவில்லையே. சங்கீதம் படிக்கின்றவர்கள் குளிரில் ராகம் அப்பியாசம் செய்தால் நன்றாய் விருத்தியாகும் என்று சொல்லுவார்கள். அதனால் உன் சித்தியும் ஜாஸ்தியாகக் குளிர் வருகிறவரை இருப்பாளோ என்னவோ என்று நினைத்தேன்”

“உனக்கேன் இவ்வளவு வயிற்றெரிச்சல்? வாடி சுந்தரி போகலாம்” என்று நடந்தாள் கமலம்.

பாலசுந்தரி ஆடிக்கொண்டும் குதித்துக்கொண்டும் கமலத்தின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு நடந்தாள்.

“அதோ பா! அந்த ரோஜாச் செடியின் ஒரே கிளையில்தானே அவ் விரண்டு புஷ்பங்களும் மலர்ந்திருக்கின்றன. ஒன்று ஒரு பெண்ணின் தலைக்குப் போனால் அது கசங்கி வாடி வீதியில் எறியப்படுகிறது. மற்றொன்று கோவிலின் சுவாமி அருச்சுனைக்குப் போனால் கடவுளின் முடியில் விளங்கி எல்லோராலும் போற்றப்படுகிறது. அதை எல்லாரும் கண்களில் ஒற்றிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஒரே வயிற்றில் பிறந்தாலும் எல்லோருக்கும் அதிர்ஷ்டமும் ஒன்றாகவா இருக்கிறது?”

“சரி! சரி!! நிறுத்தடி உன் வேதாந்தத்தை.”

* *

“வெறும் தரித்திரம்! இப்படியென்று தெரிந்திருந்தால் முதலிலேயே போகாமலிருந்திருக்கலாம்” என்றாள் கமலம் ஆடைகளை மாற்றிக்கொண்டே.

“கனவு கண்டோமா என்ன?—இருந்தாலும் படங்களுக் கென்ன அழகாகவே இருந்தன” என்றாள் லக்ஷுமி.

கமலம் இக்க வார்த்தைகளைச் செவியில் போட்டுக் கொள்ளாதவன்போல் “என்னமோ எனக்கு இன்றைக்கு ஒன்றும் பிடிக்கவே இல்லை அத்தான்! “ரோஸ் பிளாஸ்த்” துக்கு அவ்வளவு நல்லபேர் இருக்கிறதே, பின் ஏன் இங்கே அழைத்துக்கொண்டு போனீர்கள்?” என்றாள்.

“பேருக்கென்ன, பிரமாதமா? எல்லாம் பணம் செலவழித்து விளம்பரம் செய்தால் பேர் கிடைத்து விடுகிறது. ஆனால் இந்த வருஷத்தில் நான் இப்பேர்ப்பட்ட பிலிம் பார்த்ததே கிடையாது. இன்றெழுந்து யார் முகத்தில்

விழித்தேனோ” என்று சிறுராகம் இழுத்துக் கொண்டே பதில் தந்தார் சுந்திரசேகரம். “சுந்தரியைப் படுக்க வைத்துவிட்டு வருகிறேன்” என்று லக்ஷுமி பின்கட்டு அறைக்குச் சென்றாள். சுந்திரசேகரத்துக்குத் தூக்கம் தள்ளியது. உடனே படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டார். கமலம் சோபாவில் சாய்ந்து கொண்டு ஏதோ ஒரு இங்கிலிஷ் நாவலை வாசித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

சற்றுநேரத்தில் சுந்திரசேகரம் துள்ளி விழுந்தார். ஒன்றும் தோன்றவில்லை. ஏதோ ஒரு சப்தம் தமது உறக்கத்தைக் கலைத்துவிட்டது மட்டும் தெரிந்தது. எழுந்து உட்கார்த்தார். சற்று முற்றும் பார்த்தார். கமலம் சோபாவில் உட்கார்ந்துகொண்டு தம்மை நோக்கிப் பலமாகச் சிரித்துக் கொண்டிருந்ததைக் கவனித்தார்.

“என்ன அத்தான்! எந்த உலகத்தில் இருக்கிறீர்கள். பலே தமாஷ் செய்கிறீர்களே! அப்பப்ப! இதென்ன குறட்டை! எங்கே என்னை உள்ளே இழுத்துக் கொள்ளுகிறீர்களோ என்று பயந்துபோனேன். அவ்வளவு நேரம் அலாரம் அடித்தும் உங்கள் தூக்கம் தெளியவில்லையே! கும்பகர்ண அவதாரமா என்ன?”

“எதற்காக எழுப்பினாய் கமலம்?”

“இதற்குள் என்ன இவ்வளவு தூக்கம் அத்தைப் பாட்டியைப்போல்! நன்றாக முகத்தைக் கழுவிக் கொண்டு வந்து உட்காருங்கள். இன்றைக்கு வாங்கிக் கொண்டு வந்த கிராமபோன் பிளேட்டுகளை வைக்கலாம்”

“இப்பொழுதென்ன அவசரம்? நாளைக்கு வைத்துக் கொள்ளக்கூடாதா?”

“ஏன் உங்கள் தூக்கத்தை நாளைக்குத் தள்ளி வைத்துக் கொள்ளக் கூடாதா”

“சரி! உன்னிஷ்டம்போல் செய்—என்ன செய்வது?” என்று சொல்லிக் கொண்டே கமலத்தின் அருகில்போய் உட்கார்த்தார். கமலம் முதலில் தென்னிரத்தியாவில் பிரவித்தி பெற்ற சங்கீத வித்துவான்களின் வாய்ப்பட்டு, புல்லாங்குழல், பிடில், நாகசுரம், ஆர்மோனியம் முதலிய பிளேட்டுகளை வைத்தான். சுந்திரசேகரத்துக்கு உறக்கமெல்லாம் பறந்து, உற்சாகம் கிளம்பிவிட்டது. கமலத்தின் குதூகலத்துக்கும் கணக்கில்லை. காவடிச்சிந்து, திருப்புகழ், இந்துஸ்தானி, வேடிக்கை முதலிய பிளேட்டுகள் பாடும்போதெல்லாம் இரண்டுபேரும் பரஸ்பரம் பார்த்துக்கொண்டும், சிரித்துக் கொண்டும், ஒருவர் மேல் ஒருவர் சாய்ந்துகொண்டும் ஆனந்த பரவசத்தில் மூழ்கினார்கள். பின்னர் இங்கிலிஷ் பிளேட்டுகளை வைத்தான் கமலம். அதில் ஒன்று டான்ஸ் பிளேட்டு.

“என்ன அத்தான்! எப்படி இருக்கிறது” என்றாள் மந்தகாசத்தோடு.

“ஐ இதற்குத் தகுந்தாற்போல் ஆடினா லல்லவா எப்படி யிருக்கிறது என்று நான் சொல்லுவேன்”

“ஆடமாட்டேன் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா?!”

“துண்ணிய கருமமும் எண்ணித்துணி”

“போனகம் என்பது தானுழந்துண்டல்”

“அப்படி யொன்றும் நான் நினைக்கவில்லை. நீ டான்ஸ் ஆடக் கற்றுக் கொண்டிருப்பதாகவுங்கூட எனக்குக் கேள்வி”

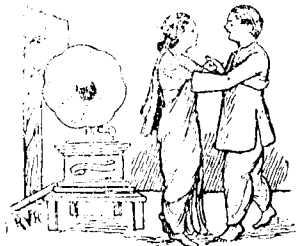
“நீங்களும் வந்தால் இரண்டு பேரும் ஆடலாம்”

“உங்கள் லக்ஷுமியைக் கலியாணம் செய்துகொண்ட எனக்கு டான்ஸ் ஆடவும் தெரியுமோ? உன்னை.....”

“சரி! சரி!! உங்களுக்கு வேலை என்ன? முக்கால் பிளேட்டு முடிந்துவிட்டதே!”

“முடிந்துவிட்டால் என்ன? இன்னொருதரம் வைக்கிறது!” என்று சொல்லிக்கொண்டே மறுபடியும் அதே பிளேட்டை வைத்தார் சந்திரசேகரம். கமலம் புன்முறுவல் தவழ்ந்த முகத்தோடு உற்சாகமாய் டான்ஸ் ஆடத் தொடங்கி விட்டாள். சந்திரசேகரத்தின் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லை இல்லை. அவருக்கு இந்த உலகத்தில் இருப்பதாக ஞாபகமும் இல்லை. சந்திரசேகரத்தின் குறிப்புக்களாலும் மொழிகளாலும் அவருக்கும் டான்ஸ் ஆடப்பிரியம் என்பதைக் கமலம் தெரிந்து கொண்டாள். பிறகு இன்னொரு இங்கிலீஷ் பிளேட்டைவைத்துக் கமலம் வற்புறுத்தச் சந்திரசேகரமும் டான்ஸில் கலந்து கொண்டார்.

லக்ஷுமி இவர்களுடைய திருவிளையாடல்களை யெல்லாம் ஒரு மணி நேரமாய்க் கவனித்துக்கொண்டு வந்தாள். அறைக்கு வெளியில் கூடத்தில்



போட்டிருந்த ஒரு பெஞ்சின்மீது மறைவாக உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தாள். சந்திரசேகரம் ஆடத் தொடங்கியதும் லக்ஷுமி மனம் பொறுக்கவில்லை. முகம் வெளுத்துப்போய் அறைக் கதவின் பக்கமாக நின்று எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். இரண்டுபேரும் லக்ஷுமியைக் கவனித்தார்களோ இல்லையோ ஆட்டத்தைமட்டும் நிறுத்தவில்லை. லக்ஷுமிக்கு ஆவேசம் பொங்கிவிட்டது. சரோ

லென்று உள்ளே நுழைந்தாள். நுழைந்ததும்,

“அம்மா! உன்னை என்னவோ என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். மகாவேலைக்காரியா யிருக்கிறாயே” என்றாள்.

சந்திரசேகரம் துள்ளி விழுந்தார். அதுவரை அவருக்கு லக்ஷுமியின் நினைவோ அவள் வீட்டில் இருக்கிறாள் என்ற எண்ணமோ ஒரு சிறிதும் தோன்றவில்லை. ஏதோ பெரிய குற்றவாளியைப்போல் அறையினின்றும் வெளியே வந்து கூடத்தில் உட்கார்ந்தார். கமலம் சிரித்தாள். கமலத்தின் சிரிப்பு லக்ஷுமியின் சினக்கனலுக்கு நெய்யாய் விளங்கியது.

“அக்கா! அத்தான் எவ்வளவு அழகாய் டான்ஸ் ஆடுகிறார்! இந்தச் சங்கதி இதுவரை எனக்குத் தெரியாது. நீ குடும்பத்துக்கு வந்த பிறகு ஆட்ட பாட்டமெல்லாம் நிறுத்தி, எங்கே பகவத் கீதையைக் கையில் தூக்கிக்

“நல்லிணக்க மல்ல தல்லற்படுத்தும்”

கொடுத்து விட்டாயோ என்று எண்ணியிருந்தேன். நல்ல வேளையாய் அப்படி ஒன்றும் இல்லை” என்றாள் கமலம். லக்ஷுமி இந்த வார்த்தைகளை லக்ஷியம் செய்யவில்லை. சந்திரசேகரம் பக்கமாகத் திரும்பி அகத்திலுள்ள கோப மெல்லாம் முகத்தில் காட்டினான். அவர் அதற்கு முகம் கொடுக்க முடியாத வராய் வேறொரு இடத்திற்குச் சென்று விட்டார். கமலம் லக்ஷுமியின் ஆவேசத்தையும் கோபத்தையும் நன்கு தெரிந்தும் லக்ஷியம் செய்யாதவளாய் “என்ன அக்கா! காபிவைத்துக் குடிக்கலாமா” ஏன் பேசமாட்டேன் என்கிறாய்” என்று கேட்டுக்கொண்டே விளையாட்டுக் குழந்தையைப்போல் அவளது கையைப் பிடித்தாள்.

“இதெல்லாம் என்ன? சம்சாரி வீடா அல்லது.....”

“அம்மம்! இதற்குள் என்ன இவ்வளவு கோபம்? இப்பொழுது என்ன மூழ்கிப் போய்விட்டது? உன் மனம் இப்படி யிருக்கும் என்று நான் நினைக்கவே இல்லை”

“நினைக்கவே இல்லையா? யாராவது கண்டால் காறி உமிழ மாட்டார்களா?”

“எதற்காகக் காறி உமிழ்வார்கள்? யார் பொருளை யார் திருடிவிட்டார்கள்? உனக்கு எல்லாம் அதிசயமாகவே தோன்றுகிறது போலிருக்கிறதே! நானும் ஏதோ தெரியாமல் வந்துவிட்டேன். அதற்குத் தகுந்த மரியாதை தான் இங்கும் கிடைத்தது”

“வெட்கம்—மானத்தை உதிர்த்து விட்டவர்களுக்கு மரியாதை என்ன வேண்டியிருக்கிறது?”

“சரி! அதிகப் பேச்சுப் பேசாதே! உன் வீட்டுக்கு வந்தது என்மேல் குற்றம். இனிமேல் தெரியாதா?”

“உங்கள் வேஷங்கள் எல்லாம் எனக்குத் தெரியுமடி! நீ எனக்காகவா வந்தாய்? யார்மீது காசலோ அவருக்காக வந்தாய்”

“ஆமாம்! வாஸ்தவமான பேச்சு!”

“அப்பா உயிரோடிருந்தால் உன் நடவடிக்கைகளுக்காக உயிரை விட்டிருப்பார்”

“ஓஹோ! எனக்கு இந்தச் சங்கதி தெரியவில்லையே! நானும் மற்றவர்களைப்போல் இருப்பதாகவே எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன்”

“உன்னோடு பேசுவதே தப்பு—” என்று சொல்லிக்கொண்டே லக்ஷுமி கூடத்துக்குள் போகத் துணிந்தாள். கமலம் வீடில்லை. புடவையைப் பிடித்துப் பின்புறமாகவே இழுத்துக்கொண்டுவந்து சோபாவில் உட்காரவைத்து விட்டுத் தானும் பக்கத்தில் நின்று கொண்டாள். இரண்டுபேரும் சிறிதுநேரம் மெனமம் சாதித்தார்கள். லக்ஷுமியின் கண்களில் நீர் ததும்பிக் கொண்டிருந்தது.

“நாங்கள் இரண்டு பேரும் சந்தோஷமாக டான்ஸ் ஆடிக்கொண்டிருந்தோ மென்ற உனக்கு இவ்வளவு ஆக்கிரோஷம்—கோபம்! எவ்வளவு தெரியாத்தனம்!”

“எனக்கா தெரியாத்தனம்? குலஸ்திரீகளின் தர்மம் என்ன? சதுர் ஆடிக் கொண்டிருப்பதா? உன்னோடு வாதிக்க என்னால் முடியாது! கொஞ்சம் வாயை மூடிக்கொண்டிரு.”

“நீயும் ஒரு பெரிய வக்கீலுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு இந்தப்பட்டணத்தில் எப்படித்தான் சாலைந்து வருஷமாய்க் காலக்ஷேபம் செய்து வருகிறாய் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. அத்தான் உன்போக்கைக் கண்டு பொறுத்துக்கொண்டிருப்பது பெரிய ஆச்சரியமே. அவர் மிகுந்த உற்சாக புருஷர்—உச்சிக் குடுமிப் பேர்வழி இல்லை. சாலையில் எழுந்ததும் விபூதிப்பட்டை தீட்டி, தேவார திருவாசக பாராயணம் செய்வவராயிருந்தால்—அப்பொழுது உன் சபாவமும் நடவடிக்கைகளும் அவருக்குச் சரியாயிருக்கும் அவர் உல்லாசமாயும், குஷாலாயும் வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும் என்று மிகவும் ஆசைப்படுகிறார். நீயோ பழையகாலத்துப் பாட்டியைப்போல் சமையலறையை விட்டு வெளியே வரமாட்டேன் என்கிறாய். அவர் என்ன செய்வார் பாவம்!”

“போனது போகட்டும் இனிமேல் உன்னைப் பார்த்துக் கற்றுக்கொள்ளுகிறேன்”

“நீ எத்தனையோ கற்புக்கரசிகளின் சரித்திரங்களை மனப்பாடம் செய்திருப்பாய். கணவனை செய்வம் என்று நமது இந்துமதம் போதிக்கிறது. கணவன்மாருக்கு எல்லா வகையிலும் உற்சாகம் கொடுப்பதே மனைவிகளின் கடமை. வாயில்லாத விக்கிரகங்களுக்குத் தேங்காய் பழம் வைத்துப் பூஜிக்கிற குருட்டுப் பக்தியே அத்தானிடமும் வைத்திருக்கிறாய். உன் அர்த்தமற்ற பக்தி யாருக்கு வேணும்? அத்தானின் குறிப்பறிந்து, அதற்குத் தகுந்தாற்போல் நடந்து கொள்ளவேணுமே யல்லது...”

“அந்தச் சில்லரை ஆட்டங்களும் வேஷங்களும் போட என்னால் ஆகாது”

“அது யாருடைய குற்றம்? மெல்ல மெல்லப் பழகிக்கொள்ள வேணும்!”

“.....”

“இன்னொரு விஷயம்—உனக்கு இவ்வளவு பொறமை நல்லதல்ல. உன் உடன் பிறந்த சொந்தத் தங்கையையே இவ்வளவு கடினமாகப் பேசுகிற நீ, யாரையும் இப்படித்தானே பேசுவாய்! ஒரு ஆணை பெண் பேசுவதே தோஷமா? இதுவுங்கூட இக்காலத்தில் தெரிந்து கொள்ளாமல் இருந்தால் எப்படி?”

“அதற்காகவா நான்.....” என்று லக்ஷுமி ஏதோ சாந்தமாய்ச் சொல்ல வாயெடுக்கும்போது கமலம் குறுக்கிட்டுக் கூறுகிறாள்.

“நான் எதற்காக வந்தேன் என்ற ரகவியம் உனக்குத் தெரியாது. உங்களை யெல்லாம் பார்க்கவேணும் என்ற ஆசை எனக்கு நீண்ட நாளாய் உண்டு. என்றாலும் இப்போது ஒரு முக்கிய விஷயத்தைக் கருதியே வந்திருக்கிறேன். நீ என் உடன்பிறப்பு, அத்தான் உன் நாயகர். உங்கள் இருவர் மீதும் எனக்கு அன்பு உண்டு. ஆனால் அவரிடத்தில் எனக்கு ஒரு தனி உற்சாகம்—அன்பு! நீ அத்தான் இஷ்டப்படி நடக்கவேணும். அவருடைய தோரணையை—போக்கை அர்த்தம் செய்து கொள்ளவேணும். அவருக்கு எப்போதும் சந்தோஷம் ஊட்டிக்கொண்டே இருக்கவேணும். அப்பொழுது உங்கள் இருவரையும் சமமாகவே நான் பாவிப்பேன். இந்தப்பாடம் போதிக்கவே நான் வந்தேன்.”

“தொழுதுன் சுவையின் உழுதுன் இனித”

வெற்றிலையின் பயன்.

இந்துக்களின் இல்லங்களில், மஞ்சள் குங்குமங்கட்கு எத்தகைய முதன்மை இருக்கிறதோ அத்தகைய முதன்மை வெற்றிலைக்கும் உண்டு. சபா சப காரியங்களிலும், ஆரம்ப விழாக்களிலும் வெற்றிலைக்கு மிகுந்த கௌரவம் உண்டு. வெற்றிலையில் பிணி தீர்க்கும் மருந்துத் தன்மை விசேஷமா இருக்கிறது. இதனாலேயே சாதாரண உபயோகத்திலும், விருந்து முதலிய விசேஷ சந்தர்ப்பங்களிலும் வெற்றிலை பயன்படுமாறு முன்னோர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தியாவின் எல்லாப் பாகங்களிலும் வெற்றிலை உண்டு. வெற்றிலை பலவிதப்படும். சில தடித்தும் சில மென்மையாயும் இருக்கும். நமது தமிழ் ஜில்லாக்களில் மென்மையான இனத்தளிர் வெற்றிலை சிறந்ததெனக் கருதப்படுகிறது. கஞ்சம் விசாகப்பட்டினம், கீழ்க் கோதாவிரி ஜில்லாவின் சில பாகங்கள் முதலிய விடங்களில் பழுப்பு வெற்றிலை விசேஷம் என்று கருதப்படுகிறது. இவ்வாறு கருதப்படுவதற்கு அவ்வவ்விடங்களில் விளையும் வெற்றிலையின் குணவேற்றுமையே காரணமாயிருக்கலாம்.

இந்தியாவில் பொதுவாக ஒவ்வொருவரும் வெற்றிலை பாக்குப்போட விரும்புகிறார் என்று கூறலாம். சமீபத்தில் லண்டன் சர்வக்ஷி மகாநாட்டுப் பிரதிநிதிகளுக்குக்கூட வெற்றிலை பாக்கு ஆகாய விமானத்தில் கொண்டு போகப்பட்ட தாமே! வெற்றிலைபாக்குப் போடும்போது முதலில் சிறிய வெற்றிலை ஒன்றைப் போட்டு மென்ற பிறகு பாக்கைப் போடவேண்டும்.

“வெற்றிலைக்கு முன்னே வெறும்பிளவை வாயிலிட

நற்றிருவாம் மங்கை நடப்பனே”

என்றார் ஒரு தமிழ்ப் புலவரும். முதலில் ஒரு வெற்றிலையை மென்று பாக்குப் போட்ட பிறகு தேவையான வெற்றிலைகளைப் போட்டுக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு வெற்றிலைகளைப் போடும்போது முதலில் இரண்டு தடவை வரும் உமிழ்நீரைக் கீழே உமிழ்ந்து விடவேண்டும். பின்னர் ஊறும் உமிழ்நீர் ஆரோக்கியத்துக்குக் காரணமாயிருக்கும்.

வெற்றிலை இன்னும் எத்துனையோ வகையில் பயன் தருவதாயிருக்கிறது. வெற்றிலையைச் சந்திர நெருப்பில் வாட்டிக் கன்னங்களில் ஒட்ட வைத்தால் தலைவலி நீங்கும். தூர்நாற்றம் வீசும் புண்களுக்குக் கட்டுவதில் வெற்றிலை பெரிதும் உபயோகப்படுகின்றது. விசேஷமான சாரீர சம்பத்து ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதற் பொருட்டுச் சங்கீத வித்துவான்கள் வெற்றிலைக் கொடியின் வேரை மெல்லுவார்கள். வெற்றிலையில் விளக்கெண்ணெயைத் தடவி, குடுகாட்டி, கட்டிகளுக்குப் போட்டால் செளக்கியம் உண்டாகும். வெற்றிலைகளை வாட்டிப் பிழிந்த சாற்றை, வேளைக்கு அரை அவுன்ஸ் கொடுத்துக்

“மீதுண் விரும்பேல்”

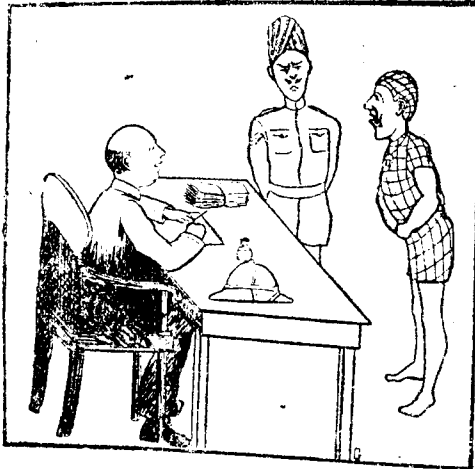
கொண்டு வந்தால் ஜாரம் விரைவில் நீங்கிவிடும். வெற்றிலைச் சாற்றைக் கண்களில் பிழிந்தால் கண்வலி, ஏனைய நேத்திர ரோகங்கள், மாலுக்கண் முதலிய நோய்கள் நிவர்த்தியாகும். வெற்றிலைச் சாற்றைத் தலைக்கு உபயோகித்துக் கொண்டு வந்தால் மூளைக்குப் பலம் உண்டாகும் காம விகாரத்தைத் தணிக்கும்.

வெற்றிலைக் காம்பை வினக்கெண்ணெயில் தோய்த்துக் குழந்தைகளின் ஆசனத்தில் செருகின் கஷ்டம் இன்றி மலங்கழியும். வெற்றிலையை வாட்டி, கடுகெண்ணெய் தடவித் கட்டினால் கழுத்துப் புண்கள் எல்லாம் நீங்கிவிடும். வெற்றிலைச் சாறு குழந்தைகளின் இருமல், காயம், ஸ்லேஷம், ஜாரம் முதலியவற்றை நீக்கும்.

வெற்றிலைச் சாற்றில் சிறிது கஸ்தூரி கலந்து கொடுத்தால் தலை மயக்கம் தெளிவடையும்.

வெற்றிலையில் வினக்கெண்ணெய் தடவி வாட்டி நெஞ்சில் பற்றுப் போட்டால் குழந்தைகளின் இருமல், பெருமூச்சு முதலியன அடங்கும். வலதுபுற மார்பில் பற்றுப் போட்டால் அந்தப் பக்கத்தில் உள்ள வலி நீங்கும். ஈரல் பலம் பெறும். ஈரல் சம்பந்தமான நோய்கள் எல்லாம் நிவர்த்தியாகும்.

(இது டாக்டர். எஸ். சேஷகிரி ராவ் எஸ். ஐ. எம். அவர்கள் “ஆனந்த போதினி” தெலுங்குப் பதிப்பில் எழுதிய கட்டுரையின் மொழி பெயர்ப்பாகும்.)



ஜெயில் அதிகாரி:—என்னப்பா நெ. 17—நீ இன்னும் மூன்று நாளை யில் விடுதலை செய்யப்படுவாய்! சந்தோஷமாய் ஊருக்குப்போகலாம்.

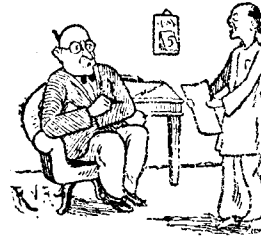
17-ம் நெ. கைதி:—“ஸ்வாமி! நான் என்ன தப்புச் செய்தேன்? என்னை ஏன் போகச் சொல்லுகிறீர்கள்?”

“குற்றம் பார்க்கிறீர் சுற்றம் இல்லை.



“சங்கீதப் பாட்டு”

ட்ராமாப் பாட்டுகள்—புதிய வர்ணமெட்டுகள் லக்ஷியில்லாமல் பாடும் தான்றோன்றிக் கவிராயன் ஒருவன் கட்டத்தில் ஒரு கட்டுக் காகிதங்களைச் சுருட்டி வைத்துக் கொண்டு ஒரு சங்கீதப் புத்தகப் பதிப்பாளியர் வீட்டுக்குப் போனான்.



“ஐயா! வாருங்கள் நமஸ்காரம். தங்களுக்கு என்ன வேணும்?”

நமது கவிராயனுக்கு முதலில் என்ன சொல்லுவது என்று தோன்றவில்லை. பிறகு எப்படியோ ஒரு தினுசாய்ச் சமாளித்துக் கொண்டு நடுக்கத் தோடு கூறுகிறான்.

“நான் சில புதிய வர்ணமெட்டுகளோடு கூடிய பதங்கள் பாடியிருக்கிறேன். நீங்கள் அதைப் புத்தக ரூபமாப்ப் போட்டால் நல்ல விற்பனையாகும். நானும் சந்தோஷப்படுவேன்.”

பதிப்பாளியர்:—“ஓ! அப்படியா? சந்தோஷம். எங்கே ஒரு பாட்டுப் பாடுங்கள் பார்க்கலாம்?”

உடனே கவிராயன் வாயை ஆ என்று திறந்து இடிமுழக்கம்போல் கர்ஜிக்கத் தொடங்கினான்.

பாட்டும் முடிந்தது. பதிப்பாளியர் திக்பிரமை கொண்டு மெனனஞ் சாதித்தார்—ஒன்றும் பேசவில்லை.

கவிராயன்:—“சரி! ஏனக்கு என்ன சன்மானம் செய்வீர்கள்?”

பதிப்பாளியர்:—(ஒரு பெரிய பெருமூச்செறிந்து) சன்மானமா? நான் பதிப்பாளியன்—மாஜிஸ்ட்ரேட் அல்ல.”

பிரசங்கியார்:—“எல்லாம் அறிந்தவர் உலகத்தில் ஒருவரும் இல்லை. சரஸ்வதியுட்குட இன்னும் படித்துக்கொண்டிருக்கிறானாம். எனக்கு இன்னும் ரயில்வண்டி எப்படி ஓடுகிறது என்று தெரியாது”

ஒருவன்:—“ஏன்? ஒரு அணுக்கொடுத்து பிளாட்பாரம் டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டால் தெரிகிறது.

“பூலையுங் கொலையுங் களவுத் தவிர்”

“ஒட்டு”

ஒரு வாத்தியார் வகுப்பில் “உருவமற்ற பொருள்” என்றால் என்ன என்பதைப் பறைப்பறிப் போதித்தார். தாம் போதித்ததை மாணவர்கள் அர்த்தம் செய்து கொண்டார்களா இல்லையா என்று அறியும் பொருட்டு வகுப்பை நோக்கிக் கூறுகிறார்:

“நானேக்குப் பள்ளிக்கூடம் வரும்போது நான் சொன்னதை விளக்கிக் காட்டத் தகுந்த ஏதேனும் ஒரு பொருளை ஒவ்வொருவனும் தவறாமல் கொண்டு வரவேண்டும்.”

மறுநாள் புத்திசாலியாகவுள்ள ஒரு பையனைப் பார்த்து வாத்தியார் கேட்கிறார்.

“எங்கே ராமச்சந்திரா! நீ என்ன கொண்டுவந்திருக்கிறாய்?”

ராமச்சந்திரன்:—“இதோ பாருங்கள் சார்! இந்தக் கழியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்”

இவன் இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டு கழியை வாத்தியார் கையில் கொடுத்ததைக் கண்ட பையன்கள் எல்லாரும் கொல்லென்று சிரித்தார்கள். வாத்தியார் பையன்களை அடக்கிவிட்டுத் தாமும் சிரித்துக் கொண்டே “இதென்னடா இது? இதுவா உருவமற்ற பொருள்?”

ராமச்:—“இல்லை சார்! அதன் இரண்டு முனையையும் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்.”

வாத்தியார்:—(அவன் சொன்னபடியே பிடித்துக் கொண்டு) “சரி! இனி என்ன செய்யவேண்டும்?”

ராமச்:—“ஒரு முனையிலிருந்து இன்னொரு முனைக்குக் கைகளை மாற்றி வையுங்கள் சார்!”

வாத்தியார் கைகளை மாற்ற முயற்சித்தார். சுழி இரண்டு கைகளிலும் ஒட்டிக் கொண்டது. பையன்கள் கைகொட்டிச் சிரித்தார்கள்.

ராமச்:—கைகளைப் பிடித்திருப்பது உருவமற்ற பொருளில்லையா சார்!”

**

பொம்மன்:—“நான் மாமிசத்தைக் கையால்கூடத் கொடுவதில்லை என்று தீர்மானித்திருக்கிறேன். காய்கறிகளின் விசேஷமே விசேஷம்!”

திம்மன்:—“ஏன்? என்ன சங்கதி? உடம்புக்கு ஏதேனும் ஒத்துக்கொள்ள வில்லையோ?”

பொம்மன்:—அப்படி யொன்றும் இல்லை. கசாப்புக் கடைக்காரன் இனி கடன் கொடுக்க முடியாது என்று கண்டிப்பாய் மறுத்துவிட்டான்.

“பாலோடாயினும் கால மறித்துன்”

“அபிமானம்”



எஜமான்:—“எண்டாப்பா! இருக்கமாட்டேன் என்கிறாய்? நாங்கள் உன்னை வேறாக நினைக்கவில்லையே! குடும்பத்திலே ஒருவனாக அல்லவா நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்?”

வேலைக்காரன்:—“உண்மைதான் எஜமான்! நீங்கள் சொன்னதில் கொஞ்சங்கூடப் பொய்யில்லை. குடும்பத்தாருக்கும் சம்பளம் இல்லை—எனக்கும் சம்பளம் இல்லை. அதனால்தான் நான் போகிறேன்.”

“பீஸ்”

வக்கீல்:—“கள்ள நோட்டுகள் செய்தான் என்ற ஒரு வழக்கில் நான் ஆஜராகி வாதித்து எதிரிக்கு ஜெயங்கிடைக்குமாறு செய்தேன். ஆனால் அவன் அதிர்ஷ்டசாலி—நான் துதிர்ஷ்டசாலி.”

நண்பர்:—“என்ன சங்கதி!”

வக்கீல்:—“அந்த நோட்டுகளை எனக்கே பீஸாகக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டான்.”



“உருளைக் கிழங்கு”



கணவன்:—“என்னடா! உருளைக் கிழங்கு பாதி வெந்தும் பாதி வேகாமலும் இருக்கிறது?”

மனைவி:—“ஓஹோ! அதற்கு இவ்வளவு கூச்சல் ஏன்? வெந்த பாதியைச் சாப்பிட்டு விட்டு வேகாத பாதியை விட்டு விடுங்கள்?”

**

இச்சகம்பேசி:—“அது என்னமோ! உங்களிடத்தில் ஒரு வசிகரம் இருக்கிறது—என் மனதை இழுத்துவிடுகிறது.”

மற்றவர்:—“சரிதான்! நான் பணக்காரன் என்று சொல்லுவது சுத்தப் பொய்—அது உண்மை அல்ல”

**

ஒருவன்:—“சென்னை மூர்மார்க்கெட்டில் எல்லாச் சாமான்களும் வெகு சகாயமாய் வாங்கலாமாமே!”

மற்றவன்:—“ஆமாம்! பரமபதங்கூடக் காலனா!”

“ஒளவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற் கழிவு”

“ திக்கு ”

பார்வதிப் பாட்டிக்குத் திக்கில்லை. கூவரம் செய்துகொன்னலாம் என்று நாவிலினை எதிர்பார்த்து மொந்து விசைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான். நேரமோ அகாலமாகிவிட்டது. பக்கத்து வீட்டுப் பெண் குழந்தைகள் வந்தார்கள். மூத்தவன் கேட்கிறான்:

“ ஏன் பாட்டி! விசைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய்?”

பாட்டி:—நான் என்னம்மா செய்வேன்? திக்கில்லாதவர்களுக்குத் தெய்வந்தான் துணை. புருஷனில்லாத பிழைப்பு என்ன பிழைப்பு? அம்பட்டினை அழைக்கக்கூட ஆளில்லாமல்போய் விட்டதே! அவர் உயிரோடிருந்தால்—என்ன காரியம் செய்யாமற் போனாலும் அம்பட்டினையாவது அழைத்துக் கொண்டு வருவாரே!”

பெண்:—“அவர் உயிரோடிருந்தால் அம்பட்டன் எதற்கு பாட்டி?”

“ பரிதாபம் ”

ஒரு சாஸ்திரியார் மிகவும் மெலிந்து இளைத்துப் போன ஒரு சாஹிபை வழியில் சந்தித்தார்.



சாஸ்திரியார்:—“ஐயோ பாவம்! நான்கன் இளைத்துப்போனதுபோல் தோன்றுகிறதே ஏன்?”

சாஹிபி:—(தன்னைப் பரிசுசம் செய்வதாக நினைத்தக் கோபங்கொண்டு) “இளைக்கிறேன்—இன்னும் இளைக்கிறேன்! நான் சாகிறேன்! உனக்கு எதற்கோய் அந்தக் கவலை? என் ஜோலுக்கு நீ ஏன் வா வேணும்?”

**

பண்டிதர்:—“அடே ராம! தமிழ்மொழியில் எத்தனை சந்திகள் உண்டு?”

ராமு:—மூன்று சந்திகள் சார்!”

“அவைகள் எவை?”

“ஜலசந்தி, பூசந்தி, முச்சந்தி”

**

“இரவு முழுவதும் எனக்குத் தூக்கமே கிடையாது”

“ஐயோ பாவம்! உடம்புக்கு என்ன?”

“உடம்புக்கு ஒன்றும் இல்லை. ஒரு பாக்கியில் இராக்காவல்நாளுயிருக்கிறேன். இப்பொழுதுதான் வேலை கிடைத்தது. —லி. ரா.

பண்டித மோத்திலால் நேரு

வாழ்க்கை வரலாறு

பண்டித மோத்திலால் நேரு, காஷ்மீர் தேசத்தைச் சேர்ந்த சாஸ்வதீய பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். டில்லிமா நகரில் 1861-ம் ஆண்டு மேமீ பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார் இவர் பிறப்பதற்கு முன்னரே காலஞ் சென்றுவிட்டார். அதனால் இவருடைய மூத்த சகோதாரும், டில்லியில் பரபல நியாயவாதியா யிருந்தவருமான பண்டித நந்தலால் நேருவின் ஆதரவில் இவர் வளர்ந்து கல்வி பயின்று வந்தார். பன்னிரண்டு வயது



பிறந்த நாள் 1861ஆம் மேமீ 12வ

இறந்த நாள் 1931ஆம் பிப்ரவரிமீ 6வ

வரை டில்லியிலும் பிறகு கான்பூர் உயர்தரக் கலாசாலையிலும், அலகாபாத் மூர் கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றார். அக்காலத்தில் “ஹைக்கோர்ட்டு லா பரீக்ஷை” என்று ஒரு பரீக்ஷை இருந்தது. அதில் அவர் முதன்மையாகத் தேறினார்.

நியாயவாதத் தொழிலில் நேருவுக்கு மூன்றுண்டுகளுக்குள் நல்ல பேர் உண்டாயிற்று. வெகு சீக்கிரத்தில் வட நாட்டில் உள்ள ஹைக்கோர்ட்டுகளில் லெல்லாம் அவர் தோன்றி, அரிய பெரிய வழக்குகளை மேற்கொண்டு நடத்தி

“நேருடன் பகைக்கின் வேருடன் செகும்”

வெற்றியடைந்தார். ஒத்துழையாமை இயக்கம் தோன்றுவதற்கு முன்பே அவர் தேசிய விஷயங்களில் பெரிதும் ஈடுபட்டிருந்தார். 1907-ம் ஆண்டில் முதலாவது ஐக்கிய மாகாண மகாநாட்டிற்குத் தலைமை வகித்திருந்தார். ஐக்கிய மாகாணக் கமிட்டியின் தலைவராக ஏழாண்டுகள் இருந்து அரிய ஊழியம் புரிந்தார். மார்ச்—பின்போ சீர்திருத்த காலத்திலிருந்து நேரு ஐக்கிய மாகாண சட்ட சபையின் அங்கத்தினராக வீற்றிருந்தார். இம்பீரியல் சட்ட சபையிலும் அங்கத்தினராக இருந்தார். மக்களுக்கும் தேசத்துக்கும் நலம் பயக்கும் தீர்மானங்களை நன்கு பரிசீலனை செய்து—தமக்குச் சரி என்று தோன்றுபவைகளை ஆதரிப்பார். இன்றேல் தாஷுணியம் பாராட்டாமல் எதிர்ப்பார். “இன்டிபென்டென்ட்” என்ற ஒரு தேசிய தினசரிப் பத்திரிகையின் பரிபாலகர்களுள் ஒருவராக விளங்கி, அதற்குப் பொருளுதவியும் விஷய தானமும் புரிந்து ஆதரித்துவந்தார். 1919-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 27-ந் தேதி அமிர்தசரசில் கூடிய காங்கிரஸ் மகாசபையில் தலைமை வகித்து அருமையான—தேச பக்தி நிறைந்த சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். “அரசாங்கத்தார்-கையாண்டு வரும் கொள்கை இந்திய நலத்துக்குப் பாதகமானது. இனி பாரத தேசத்தின் பரிபூரண சுதந்திரத்திற்குப் பாடுபட முன்வந்து தியாகம் செய்ய வேண்டியது நமது கடமை” என்று தெரிவித்தார். பல புதிய யோசனைகளையும் அச்சபையில் வெளியிட்டார்.

பஞ்சாப் படுகொலையைப் பற்றி காங்கிரஸ் மகாசபையார் விசாரணை நடத்தியபொழுது மோத்திலால் நேரு அல்லும் பகலும் அதிர்ச்சேர்ந்து உழைத்தார். மகாத்மா காந்தியடிகள் ஒத்துழையாமை இயக்கம் கண்ட பொழுது தேசபந்து தாஸரும், நேருவும் அதில் சேர்ந்து பாடுபட்ட தொடங்கினர். நேரு ஐக்கிய மாகாணத்தில் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்தார். ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் சேர்ந்த கால் முதல் மோத்திலால் நேருவின் வாழ்க்கை ஒரு புது ஒளி பெற்றது. ஐரோப்பிய நாகரிகத்தில் மூழ்கியிருந்த இவரிடத்தில் இந்திய நாகரிகம் நர்த்தனம் செய்யத் தொடங்கிற்று. மிகவும் எளிய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார்.

கயாவில் நடைபெற்ற காங்கிரசில் தலைமை வகித்த தேசபந்து தாஸர் சட்ட சபைப் பிரவேசத்தை ஆதரித்தார். அதைக் காங்கிரஸ் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதனால், காங்கிரஸுக்குள்ளாகவே “சுயராஜ்யக் கஷி” என்று ஒரு கஷி ஏற்படுத்தப்பட்டது. தேசபந்து தாஸ் இருக்கவரை பண்டித மோத்திலால் நேரு அக்கஷியில் காரியகரிசியா யிருந்துவந்தார். தேசபந்து தாஸர் காலமானவுடன் நேரு சுயராஜ்யக் கஷியின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றார். இந்தியர்கட்குச் சுய சிர்ணய சக்தி இல்லை என்று ஆங்கிலேயர் பழி கூறிவந்தனர். சர்வகஷித் தலைவர்களும் அவரது தலைமையில் ஒரு கமிட்டியாகச் சேர்ந்து ஒரு யாதாஸ்து தயாரித்தனர். அதற்கு “நேரு யாதாஸ்து” என்று பேர். காங்கிரஸ் சுயேச்சைத் தீர்மானத்துக்கு முன்னர் அது அகேசமாய்ச் சர்வஜன சம்மதம் பெற்றிருந்தது. இப்பொழுதும் அதை உலகக் கொண்டாடுகிறது. பண்டித மோத்திலால் நேரு கல்கத்தா காங்கிரசிலும் தலைமை வகித்தார். நேரு இனமை முதலே பெரிய ஆசார சீர்திருத்தக்காரர். வடகாட்

டில் மிகவும் முக்கியமாகக் கருதப்படும் கோஷா முறையை ஒழிக்க சாஸ்வத் பண்டித வம்சத்தில் நேருவே முன்னணியில் நின்றார். அவர் 1899-ம் ஆண்டில் சீமையிலிருந்து திரும்பியபோது பிராயச்சித்தம் செய்ய மறுத்துவிட்டார்.

பண்டித மோத்திலால் நேருவும்—ஜவஹரிலால் நேருவும் ஒத்துழையாமைக் காலத்திலும், இப்பொழுது நடைபெற்றுவரும் சத்தியாக்ரிக இயக்கத்திலும் செய்துள்ள தியாகங்கள் அபாரமானவை. ஏராளமாக வருவாய்வந்து கொண்டிருந்த வக்கீல் தொழிலை தேசத் தொண்டினியித்கு நிறுத்திவிட்டார். தம்முடைய ஒரே குமாரரைப் பன்முறை சிறை செல்லவிட்டார். தாமும் இரு முறை சிறை சென்றார். இவருடைய மருமகளும், பண்டித ஜவஹரிலால் நேருவின் மனைவியுமான ஸ்ரீமதி. கமலா நேருவும் சிறை சென்றார். ஸ்ரீமதி. கமலா நேருவின் தாயாரும் சிறை சென்றார். நேருவின் மருகர் ஆர். எஸ். பண்டிதரும், ஜிளையமகள் ஸ்ரீமதி. கிருஷ்ணகுமாரி நேருவும் சிறை சென்றனர். தமது பிரவித்திபெற்ற மாளிகையான “ஆனந்தபவன்”த்தைக் காங்கிரஸுக்குத் தந்தம் செய்து அதற்கு “சுயராஜ்ய பவனம்” என்னும் நாமமும் சூட்டினார். இத்தகைய மகாணைப் பாரத மாதா இழந்துவிட்டாள்! அவரது பூதவுடல் மறையினும் அவருடைய புகழுடல் எங்கும் நிகழிபுரந்து பாரத மாதாவின் கோரிக்கையை விரைவில் பூர்த்தி செய்யும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

குறிப்பு:—பாரத அண்ணையின் அரும் பெரும் புத்திரர்களுள் தலை நிறந்த தியாகமூர்த்தியான பண்டித மோத்திலால் நேரு அவர்கள் 6-2-31-ம்உ வெள்ளிக்கிழமை காலை லக்ஷுமணபுரியில் காலஞ் சென்றுவிட்டார் என்ற செய்தி கேட்டு நாடு துக்கக் கடலுள் ஆழ்ந்துவிட்டது. இந்திய மக்களின் மாபெரும் தலைவர் பண்டித மோத்திலால் நேரு அவர்கள் நாட்டு விதலையின் பொருட்டுச் சிறைக் கோட்டம் நண்ணி—அங்கே கோய்க்கோடப்பட்டார். அது காரணமாக அரசாங்கத்தார் அவரைச் சிறைவீடு செய்தனர். அவரது உடல்-நலம் நாளுக்கு என் கீழ் கோக்கியே வந்தது. ஆனால் இவ்வளவு விரைவில் இந்த நெருக்கடியான நிலைமையில் அவர் காலஞ் சென்றது இந்தியாவுக்கே பெரிய நஷ்டமாகும். சென்ற மாதம் அஞ்சா நெஞ்சு படைத்த வீரர் மௌலானா மகமதலியைப் பறிகொடுத்து வருந்தும் பாரதமாதா இப்பொழுது பண்டித மோத்திலால் நேருவையும் இழந்துவிட்டாள். என்னே காலத்தின் கோலம்! உயர் பெருந் தலைவர்—தியாகமூர்த்தி—அரசியற் பேரறிஞர்—பண்டித மோத்திலால் நேருவின் பிரிவுக்கு யாம் வருந்துகின்றோம். அவரை இழந்து வருந்தும் அவரது குடும்பத்தாருக்கு எமது அதுதாபத்தைச் செலுத்துகின்றோம். ப—ர்.

“இல்லற மல்லது நல்லற மல்ல”

“சுயர் தேட்டைத் தியார் கொள்வர்”



கிருஷ்ணஸிங் அல்லது துப்பறியும் சீடன்,

(558-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆண-தப்புசாய் முதலியார்.

அம்மாதா:—“ஒரு அதிசய சம்பவமாய்தான். நானும், என் வேலைக்காரியும் இன்னும் சில நண்பர்களும் ஒரு புராணப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டுவிட்டுத் திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தோம். நாங்கள் ஒரு மதில்சுவர் ஓரமாய் வந்து கொண்டிருக்கையில் மறுபக்கமிருந்த அகழிக் கரையிலிருந்த புதர்களிலிருந்து யாரோ எங்களை நோக்கி ஓடிவருவதைக் கண்டு நான் முதலில் பேய் என்றே பயந்துவிட்டேன். பிறகு அவன் எங்கள் முகத்தைக் கண்டபின் “என்னைக் காப்பாற்றுகங்கள்! காப்பாற்றுகங்கள்!” என்று அலறிக்கொண்டே என்னைப் பற்றினான். என்கூட வந்த ஆடவரிற் சிலர் அகழியிலிருந்து சுவர் எட்டிப் பார்ப்பதுபோல் தலைகள் மேலே கிளம்பி யதைக் கண்டதாய்க் கூறினார்கள். ஆனால் அவர்கள் அங்கு சென்று பார்த்த போது ஒருவரையும் காணோம். கற்பகம் திகிலால் அப்போது ஒன்றும் கூற முடியவில்லை. பிறகு கேட்டபோது தனக்கு மயக்க மருந்து முகவைக்கப் பட்டு ஸ்மரண யில்லாதிருந்ததால் ஒன்றும் தெரியவில்லையென்றும் சில நிமிடங்களுக்கு முன்தான் ஸ்மரணை வந்தபோது தான் அங்கிருப்பதை யறிந்ததாகவும் கூறினான்” என்றான்.

ஆனந்தவிக் யாவும் உணர்ந்து கொண்டான். கற்பகம் சரியானவர்களின் பாதகாப்பை யடைந்துவிட்டான் என்று கள்ளர் அறிந்தே குள்ளனைத் தேடிப்படி யனுப்பியிருப்பார்கள். பெரும்பாலும் கற்பகம் இம்மாதரோடு இவ் வீட்டிற்குள் துழைவதைக் குள்ளன் கண்டிருப்பான்; . ல்லது இம் மூதாட்டியை யறிந்து கொண்டு பிறகு விசாரித்து வீட்டைத் தெரிந்து கொண்டிருப்பான் என்று அவன் மனதிற்பட்டது.

இச்சம்பவங்களால் ஆனந்தவிக் கின் மனம் புண்பட்டு விட்டது. ஆனால் அவன் மனமுடைந்து கோழைத்தன் மடையாமல் தைரியத்தோடும் நம்பிக்கையோடுமே தன் விடுதிக்குச் சென்றான்.

அங்கு சென்றதும் இராஜவேலிடமிருந்து பளுவான கடிதம் வந்திருப்பதைக் கண்டு “ஓகோ அவன் காலத்தைச் சரியாகவே செலவழித்திருக்கிறான்”

“ஒதலின் நன்றே வேதியர்க் கொழுக்கம்”

கிருஷ்ணஸிங் அல்லது துப்பறியும் சீடன் 637

என்று சந்தோஷத்தோடு கடிதத்தைப் பிரித்து வாசித்தான். அதில் பின் வருமாறு இருந்தது:—

“ஜனங்கள் உலகநாதம் பிள்ளையின் அல்லது இங்கு அவர்கள் கூறுகிற படி.....என்பவளைப்பற்றி சலபமாகவே பேசும்படி செய்தேன். பலபேரும் எனக்குக் கூறிய சங்கதிகளை யப்படி யப்படியே கூறுவதற்குப் பதிலாக யாவற்றையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து என்னால் கூடியவரையில் கோவையாய் ஒரு கதைபோல் எழுதியிருக்கிறேன்.

நான் சில முக்கியமான சமாசாரங்களைக் கண்டறியத் தவறிவிட்டேன் என்று தோன்றுகிறது. ஆனால் அச்சங்கதிகள் இங்குள்ளவர்களுக்குத் தெரியா. தங்கள் மறு கடிதத்தில் வரும் கட்டளைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு அதன்படி நடந்து கொள்கிறேன். அதுகாறும் நான் இங்கேயே யிருப்பேன். என் மூட்டாள்தனத்தினால் எதிலும் தவறிவிடவில்லை யென்று நம்புகிறேன்.”

ஆனந்தவிக் அதற்குள் அடக்கம் செய்திருந்த கதையை வாசித்தான். புத்தி சூக்ஷ்மமும் அனுபோகமு முடைய ஒரு துப்பறிபவன் அவ்வளவு சங்கதி களையும் சில வார்த்தைகளில் சுருக்கிவிட்டிருப்பான். ஆனால் இராஜவேல் அனுபவத்திற்கு அம்மாதிரி யெழுதியதே நலம் என்று கருதினான். இவ்வளவு சீக்கிரத்திலேயே சங்கதி தெரிவித்தானே என்பதைப்பற்றி ஆனந்தவிக் மிக்க சந்தோஷமடைந்தான்.

அக்கதை சுத்தமாகவும் ஒழுங்காகவும் எழுதப்பட்டிருந்தது. இராஜவேலுக்குத் துப்பறியும் தொழிலிலும் உலக அனுபவத்திலும் இருக்கும் சொல்பப் பழக்கத்தை நோக்க அவன் இவ்வளவு வேலை செய்ததைப்பற்றி ஆனந்தவிக் மிக்க சந்தோஷமடைந்தான். அக்கதையின் தலைப்பில் பெயர்சுட எழுதப் பட்டிருந்தது. அக்கதை கீழ்க்கண்டவாறு இருந்தது:—

சுந்தரம்மாள் சரித்திரம்.

சுந்தரம்மாள் என்பவன் தன் வாலிபத்தில் தேவபுரியிலுள்ள கன்னிகைகளில் மிக்க வன்புடையவனாய் இருந்தான். அவளுக்குப் போட்டியாயிருந்த வன் மரகதம் என்றவன் ஒருத்தியே. மரகதம் தன் சினேகியைவிட அதிக அழகும் அகங்காரமு முடையவன். ஆனால் அதற்குத் தக்க காரணமில்லை. ஏனெனில் சுந்தரம்மாளின் பெற்றோர்கள் மிக்க செல்வந்தராய்ல்லாவிடினும், ஜன சமுசத்தில் மிக்க கௌரவமும் மரியாதையும் பொருந்தியவர்களாய் இருந்தார்கள். மரகதத்தின் பெற்றோர் அப்படியில்லை.

அப்படியிருந்தும் இவர்கள் இரண்டுபேரும் பாலியத்திலிருந்து சினேகமாகவே யிருந்தார்கள். ஒரு சமயத்தில் இருவர்க்கும் வீரோதமுண்டாகும் சந்தர்ப்பம் நேர்த்தது. யாவரும் அப்படியே நம்பினார்கள். ஆனால் அம்மாதிரி நேரிடாமலே போனது மிக்க ஆச்சரியமான விஷயமே.

இருவரும் பதினாறுவயதடைந்த போது, மரகதம் நவீனபுரிக்குச் சென்று வசந்த காலத்தை அங்கு கழித்துவிட்டு வந்தான். அவன் ஊருக்குத்

“ஐயம் புகிலும் செய்வன செய்”

திரும்பி வந்ததே, ஒரு செல்வவந்தனாகிய வாலிபனை மணம் செய்துகொள்வதாக ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு வந்திருப்பதாய் வதந்தி யுண்டாயிற்று.

அடுத்த வசந்தகாலம் நவீனபுரியிலிருந்து ஜெயராமன் என்ற நானயமும் யாவார்க்கும் பிரியமான சம்பாஷணையையு முடையவனான ஒரு அழகிய வாலிபன் தேவபுரிக்கு வரவே மேல்படி வதந்தி யாவராலும் உண்மையென்று நம்பப்பட்டது. அவன் உருவம் நடத்தை முதலியவைகளால் அவன் நவீனபுரியிலுள்ள உயர்ந்த குடும்பத்தில் பிறந்தவனென்று தோன்றியது.

அவன் அங்கு வந்தது முதல் சதா மரகதத்தின் சகவாசத்திலேயே காணப்பட்டான். அவன் எங்கு சென்றாலும் அவன் கூடவே யிருந்தான். அத்தகைய புருஷனை மணம்புரியப் போவதற்காக ஜனங்கள் அவனைப் புகழ்ந்து கூறத் தொடங்கினார்கள். அவன் அதற்குச் சற்றும் மறுத்துக் கூறவில்லை.

இது இப்படியிருக்க அவனுக்கு சுந்தரம்மாள் குடும்பத்தோடு மிக்க நேசம் ஏற்பட்டுவிட்டது. மரகதம் அவனை விட்டுப் பிரிவதேயில்லை. அதனால் சுந்தரம்மாள் எப்போது அவர்களுடைய எங்கும் போவதும் வருவதாமாயிருந்ததோடு ஒவ்வொரு சமயம் ஜெயராமனோடு தனியாய்க் கூட செல்வதும் வருவதுமாகக் காணப்பட்டான். சில சமயங்களில் சுந்தரம்மாள் தன் வீட்டிலிருந்து காதலர்கள் இருவர்களோடும் சென்று அவர்களை மரகதம் வீட்டில் விட்டுவிட்டு ஜெயராமன் துணையோடு தன் வீட்டிற்குத் திரும்பி வருவான்.

போகப் போக அடிக்கடி சுந்தரம்மாளும் ஜெயராமனும் மட்டுமே உலவப் போவதும். மரகதம் எப்போதோ ஒருதரம் கூடப்போவதுமாயிருந்தது. கொஞ்சகாலத்திற்குள் மரகதம் கூடப்போவதே நின்று விட்டது.

மரகதத்தின் குடும்பத்தைப்பற்றி நன்குணர்ந்த அனைவரும் இந்த இரண்டு பெண்களுக்கும் கொடிய விரோதம் நேரிடுமென்றே நம்பினார்கள். இரண்டு குடும்பங்களுக்குமே சண்டை நேர்ந்தாலும் அவ்வூரார் வியப்படைந்திருக்க மாட்டார்கள்.

இரண்டொரு வாரங்கள் கழித்து மரகதம் மறுபடி சுந்தரம்மானோடும் ஜெயராமனோடும் பகிரங்கமாய் வெளியில் வருவதைக் கண்டதே யாவார்க்கு முண்டான வியப்பிற்கு ஓர் அளவில்லை. இதன் பிறகு ஜெயராமன் சுந்தரம்மாள்மேல்தான் காதல் கொண்டிருக்கிறான் என்று வெளிப்படையாய்த் தெரிந்தது. சுந்தரம்மாள்மேல் அவ்வூரார் ரனைவார்க்கும் பிரியம். மரகதத்தையோ ஒருவருமே விரும்புவதில்லை.

ஜெயராமனுக்கும் சுந்தரம்மாளுக்குமே மணம் நடக்குமென்று யாவரும் நிச்சயமாய் நம்பினாலும், என்ன காரணத்தாலோ கலியாண ஒப்பந்தச் சடங்கு பகிரங்கமாய் நடக்கவில்லை.



"என்னும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தரும்"



தண்ணீரில் முழுகாத கப்பல்கள்:—

ஜர்மனி சேசத்திய எஞ்சினியர் ஒருவர் சமுத்திரத்தில் எக்காலத்தும் மூழ்கிவிடாத கப்பல் செய்யக்கூடிய முறை கண்டுபிடித்திருக்கிறார். உதாரணத்துக்காக அவர் மூன்று அடி நீளமுள்ள மாதிரிக் கப்ப லொன்றைச் செய்திருக்கிறார். அதற்கு இருபுறங்களிலும் சந்துகள் செய்திருக்கிறார். அதைத் தண்ணீரில் அழுத்தினால் அது மீண்டும் நீர் மட்டத்துக்குமேல் வந்து விடுகின்றது. அதிலுள்ள தண்ணீர் எல்லாம் சந்துகளின் வழியாக ஓடிவிடுகின்றது.

குறைந்த கட்டணத்தில்

ஆகாயவிமானம்:—

பிரத்யேக ஜனங்கள் பறக்க விரும்பும் ஆகாய விமானங்களின் கட்டணத்தில் மிகக் குறைவை ஏற்படுத்தும்பொருட்டுப் புதிய முறையில் ஆகாய விமானங்களைக் கண்டுபிடிக்க கிராய்டனில் முயற்சி செய்கின்றனர். மணிக்கு தூறு மைல் வீதம் செல்லக்கூடிய சிறு ஆகாய விமான மொன்றைக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றனர். அதில் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமாயின் ஒரு மைலுக்கு அரை பென்னிதான் ஆகுமாம்.

காகிதத்துக்குப் பதில் துணி:—

சரித்திர சம்பந்தமான புத்தகங்களுக்கும் நிகார்களுக்கும் சாசுவதமாக வைத்துக் கொள்ளும்பொருட்டு நிலை

யாக இருக்கக்கூடிய காகிதங்களைக் கண்டுபிடிக்க முயன்று வருகின்றனர். ஒருவர் இத்துறையில் முயற்சி செய்து காகிதம்போன்ற துணையைத் தயாரித்து வருகிறார். அது காகிதம் போலவே எழுதவும் அச்சடிக்கவும் பயன்படுகின்றது. அது பஞ்சியினால் செய்யப்பட்டதே. அத்தகைய காகிதத் துணி இப்போது அமெரிக்காவில் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதை இங்கிலாந்தில் செய்தால் இன்னும் குறைந்த விலைக்குச் செய்யலாமெனக் கருதப்படுகிறது.

உலகத்திலுள்ள

டெலிபோன் தொகை:—

உலகத்தில் டெலிபோனின் தொகை அதிகரித்து வருகிறது. இங்கிலாந்துதேச மொத்தத்தின் ஜனத் தொகை எவ்வளவோ அவ்வளவு டெலிபோன்கள் உலகத்தில் இருக்கின்றன. 1929-வது வருஷத்தின் கடைசி நாளில் உலகத்தில் மொத்தம் 34,400,000 டெலிபோன்கள் இருந்ததென்றும் 1929-ஆம் வருஷத்தில்மட்டும், 1,750,000 டெலிபோன்கள் அதிகரித்தன வென்றும் ஒரு பத்திரிகை கூறுகிறது. எனவே 1930-வது வருஷத்தில் இன்னும் அதிகரித்திருக்க வேண்டுமென்று தெரிகிறது. வட அமெரிக்காவில் தான் அதிகமான டெலிபோன்கள் இருக்கின்றன.

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

பிரமோதாநாஸ் பங்குனி—கலியுகாதி 5032, சாலிவாகனம் 1853,
பசு 1340, கொல்லமாண்டு 1106, ஷீஜரி 1349,
இங்கிலீஷ் 1931 நவம்பர் மார்ச்சு—ஏப்ரல்.

பங்குனி	மார்க்சு	வாரம்	திதி.	நகரத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	14	சனி	ஏகா52-15	உத்39-10	சித்60	[53, கௌரி வீரதம்]
2	15	ஞா	துவா58-3	திரு46-10	அ46-10ம	சர்வ ஏகா, மீனாவி நா-15-
3	16	திங்	திரு60	அவி53-35	சித்60	மருந்துண்ண
4	17	செவ்	திரு4-25	சுதை60	மா60	வருணி திரயோதசி
5	18	புத	சு●11-3	சுத1-23	சித்1-23அ	மாசசிவராத் திரி
6	19	வியா	அமா17-38	பூர9-0	சித்60	சர்வத்திர அமாவாசை
7	20	வெ	பிர23-55	உத்16-38	சி16-38அ	சரிநாள்
8	21	சனி	துதி29-43	ரே23-45	மா23-45சி	யுகாதி பண்டிகை
9	22	ஞா	திரு34-35	அஸ்30-3	சித்60	மேஷாயனம் நா-33-5
10	23	திங்	சுது38-33	பா35-23	சி35-23மா	ஆண்டோளன் திரிதிகை
11	24	செவ்	பஞ்41-10	சி39-30	சி39-30அ	மாசசுதர்த்தி வீரதம்
12	25	புத	சுத்42-15	ரே42-10	சித்60	கிருத்திகை, லக்ஷ்மி பஞ்சமி
13	26	வியா	சுத்41-35	மிரு43-13	மா60	சுவதி, விதை விதைக்க
14	27	வெ	அவ்39-25	திரு42-35	சித்60	கங்கோற்பத்தி
15	28	சனி	நவ35-20	புன40-15	சித்60	அசோகாவட்டமி
16	29	ஞா	தச29-50	பூச36-28	சித்60	கரிநாள், ஸ்ரீராம நவமி
17	30	திங்	ஏகா23-0	ஆயி31-23	சி31-23மா	சுப முகூர்த்தம் செய்ய
18	31	செவ்	து15-8	மகம்25-13	சித்60	சர்வ மத்வ ஏகாதசி
19	1	புதன்	திரு6-35	பூம்18-23	அயி60	வாமன துவாதசி
20	2	வியா	சுது57-35	உத்11-25	மா11-25சி	பங்குனி உத்திரம், கரிநாள், அவமா +ம் [ணம்]
21	3	வெ	பிர40-15	அஸ்4-30	அ4-30சித்	பௌர்ணமி, சந்திர கிரஹ
22	4	சனி	துதி32-43	சுவா52-53	அ52-53சி	சூரி
23	5	ஞா	திரு26-20	விசா48-58	மா60	ராகு
24	6	திங்	சுது21-28	அனு46-38	சித்60	புத
25	7	செவ்	பஞ்18-25	கே46-13	மா46-13அ	2-மீன-புத
26	8	புதன்	சுத்17-20	மூல47-45	மா47-45அ	15-கும்ப-சுக்
27	9	வியா	சுப்18-15	பூரா51-13	சித்60	17-மே-புத
28	10	வெ	அவ்21-3	உத்56-20	சி56-20மா	16-மகர-சனி
29	11	சனி	நவ25-28	திரு60	சித்60	சனி
30	12	ஞா	தச31-3	திரு2-53	அயி2-53ம	கே
31	13	திங்	ஏகா37-18	அவி10-18	சித்60	வியாதியஸ்தர் மருந்துண்
						சர்வ ஏகா. மேஷாவி நா-38
						-50 விஷு-புண்யகாலம்

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAB,
AT THE "ANANDA BODHINI" PRESS,
No. 6, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI ST., MADRAS.

கடந்த வருடங்களைக்காட்டிலும் இவ்வருடப் பஞ்சாங்கத்
தில் அனேக விஷயங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

92 பக்கங்கள் கொண்ட

பிரஜோற்பத்தி வருஷத்திய

(நேத்திர ஜீவகஷத்திராதி சாந்திர ஸௌரமான)

சர்வ முகூர்த்த

“ஆனந்தபோதினி சுத்த திருக்கணித பஞ்சாங்கம்”

எமது வானசாத்திரக் கணிதத்திலும், ஆங்கில வானசாத்திரக்
கணிதத்திலும் திறமை வாய்ந்த, ஸ்ரீமான் C. G. இராஜன் பி. ஏ.
(B. A. Mathematics) அவர்களால் இப் பஞ்சாங்கம் சுத்தமாகக்
கணிக்கப்பட்டது.

சிறுவர்களும், ஸ்திரீகளும் சுலபமாக அறிந்து கொள்ளும்படி
இதி நகரத்திரங்களின் நூழிகையோடு, முனி நீயியுழும் பக்கத்தில்
குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பஞ்சாங்கத்தில் இருக்க வேண்
டிய, நேத்திரம், ஜீவன், அமிர்தாதி யோகங்கள், விவாக சந்திரம்,
அகஸ் இராசியுருப்பு, விரதாதி விசேஷங்கள், தசாபுத்தி, கிரக சாரங்
கள், தசவிதப்பொருத்தங்கள், சகுணங்கள் முதலியவைகளோடு, நவ
நாயகர்கள் பலன் முதலிய வேறு விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டு
சோதிடர்களும் மற்றவர்களும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளும்படி
சோதிட பொது விஷயங்களும் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்
வருஷம் விசேஷமாக ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாயுள்ள
நட்சத்திர ஓரை, சந்திர உதையம், கிரக உச்சம், நவக்கிரக சி
யன் சுத்த ஸ்புடழம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இது ஜோதிடர்களுக்கு கிரக ஸ்புடழம் செய்ய உபயோகமாகும்.

பஞ்சாங்கம் 1-க்கு விலை அணு 2.

6-பஞ்சாங்கங்கள் 0—8—0. 12-பஞ்சாங்கங்கள் 0—14—0.

தனி பஞ்சாங்கம் வேண்டுமோர் விலையோடு தபால்கலி 2 அணு
சேர்த்த தபால் பிலைகளாக அனுப்பவும்.

25 பஞ்சாங்கங்கள் வேண்டுமோர் ரூ. 1—10—0 முத்தி
அனுப்பிவிட்டு தங்களுக்கு சமீபமான ரயில்வே ஸ்டேஷன் தெரி
வித்தால் பார்க்காக அனுப்பிவிடுவோம். ரயில் சார்ஜ் நீங்கள்
கொடுத்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

எமது பஞ்சாங்கமும் புஸ்தகங்களும் எல்லா ஊர்
புத்தக வியாபாரிகளிடத்திலும் கிடைக்கும்.

6-ம் நெ. 28-ம் நெ. பஞ்சாங்கங்கள்.

தனவசுஷமி கம்பெனியார் வெளியிடும் 6-ம் நெ.

28-ம் நெ. பஞ்சாங்கங்களும் எமது அச்சுக்கூடத்திலேயே
நல்ல விதத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

பஞ்சாங்கம் 1-க்கு அணு 1.

6-பஞ்சாங்கம் அணு 2½. 12-பஞ்சாங்கம் அணு 4.

ஷெ. வருஷத்திய தேவநு நம்மகெட்ட பஞ்சாங்கம்.

1-க்கு அணு 1. 6-க்கு அணு 2½. 12-க்கு அணு 4.

ஆனந்தபோதினி சூயின், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சருடைய சரித்திரமும், உபதேசங்களும்.

(நான்காம் பதிப்பு.)

(ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர், அவர் மனைவியாராகிய சாரதாமணி தேவியார், ஸ்ரீ விவேகானந்தர் ஆகிய மூவரின் உருவப் படங்களோடு கூடியது; உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.)

சாரதாமணி தேவியார் சரித்திரமும் சேர்க்கப்பட்டது; உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது; இதன் விலை ரூ. 1 12 0

சில வருஷங்களுக்கு முன்னர் கல்கத்தாவிலே ஞானமே திரண்டு ஓர் உருவெடுத்தாற்போன்று தோன்றி, சகல வேதாந்த சாஸ்திரக் கருத்துக்களையும் ஒதாதுணர்ந்து அறியாப் பருவத்திலேயே உலகப் பற்றுக்களைத் துறந்து, அரிய அற்புதங்களை யெல்லாம் செய்து பேரின்பத்தை யடைந்த மகாத்மா வாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சரை உலகத்தில் பெரும்பான்மையும் எல்லோரு மறிவர். அமெரிக்கா, ஐரோப்பா முதலிய அன்னிய நாடுகளுக்கும் சென்று, ஆங்காங்கே, 'இந்து மதமே அழிவற்ற மதம்' என்று அனைவரும் பிரமிக்கப் பிரசங்கங்கள் புரிந்து, இந்துமதக் கொள்கைகளை யெல்லாம் ஆங்காங்குள்ள பலர் மனதிலும் புகுவித்து, அவர்களிற் பலரை இந்து மதத்தில் சேர்த்து, திருவிஜயஞ் செய்துவந்த ஞான சிம்ஹமாகிய ஸ்ரீ விவேகானந்தர் இவர்களுக்கு இத்த இராமகிருஷ்ணரோ ஞானசிரீயர். இங்ஙனம் அவர்க்கும் இவர் குருவாயிருந்தனரென்றால் இவருடைய மகிமை அளவிற் கரிதாமென்பதைப்பற்றிக் கூறவும் வேண்டிமோ; இவருடைய துறைவப்பற்றிய சரித்திரமோ மிகவும் அற்புதமானது. இவர் உலகப்பற்றைத் துறந்த உத்தமஞானி. இவர் நன்றாக எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவராயிருந்தும் உயர்ந்த ஞானமார்க்கத்தை யுணர்ந்து தாம் அனுஷ்டித்ததோடு தம் சிஷ்யர்களுக்கும் எளிதில் வினங்கும்படி தக்க உதாரணங்களோடு அதனைப் பற்பல விதமாக உபதேசித்திருக்கின்றார். அவையெல்லாம் பந்தி, ஞானம், மோக்ஷம் முதலிய பெரிய விஷயங்களை யெல்லாம் சுலபமாக விளக்கிக் காட்டக் கூடியவைகள்.

பாரத வீரர்.

இது புண்ணிய பூமியாகிய பாரத தேசத்தில் மானம், குலம், கல்வி, பரோபகாரம், ஊக்கம் முதலிய மேன்மைபொருத்திய குணங்களிற் சிறந்து விளங்கிய நவ வீரர்களின் திவ்விய சரித்திரங்களைக் கொண்டது; இனிய செந்தமிழில், எளிய டையில், யாவரும் மனோற்சாகத்துடன் படித்தானந்திக்கும்படி எழுதப்பட்டது; முந்தையோன்ற அச்செழுத்துக்களில், 113 பக்கங்கள் கொண்ட இருளின் சைவரில், வெகு அழகாக அச்சிடப்பட்டது. மக்கள் உயர்தர ஒழுக்கங்களில் சிறந்து விளங்குவதற்கு இது ஓர் அனுகூலமானது. இதன் விலை ரூ. 10.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-31 வரை விலை ரூ. 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

1-கல் போட்டோகிராப் மோதிரம்.

இந்த மோதிரமானது எலக்ட்ரிக் தங்கத்தினால் செய்து மேல் பக்கத்தில் ஊதா, பச்சை அல்லது வெள்ளைக் கல் வைத்திருக்கும்.



இந்த மோதிரத்தின் பக்கத்தில் கடுகளவு பிரமாணம் வைத்து பூதக்கண்ணாடி அமைத்திருக்கும். அதைப் பார்த்தால் பெரிய உருவங்களாய் லேடிகள் சுவாமிகள், கட்டடங்கள் முதலானதும் வெகு வேடிக்கையாய்த் தெரியும். இது

வெகு ஆச்சரியமானது.

1-கல் போட்டோகிராப் மோதிரம் 1-க்கு விலை ரூ. 8
7-கல் " " " " " 10

ஹெட் ஏக் கியூர்.

இது எலக்ட்ரிக் பவர் அதாவது மின்சார சக்தி வாய்ந்தது. தலைநோய், ஒற்றைத் தலைநோய், வயிற்றுவலி, சூதகத்தினால் உண்டாகும் வயிற்றுவலி, மார்புவலி, இன்புளுவென்ஸா, மலேரியா என்னும் விஷ நோய்கள் இவைகளைக் கண்டிப்பதுடன், மேகவாய்வு, கைகால் பிடிப்பு, கீல் பிடிப்பு, சூலை முதலிய வியாதிகளை நீக்கும். குழந்தைகளுக்குக் காணும் வலி, மார்தம் முதலிய வியாதிகளுக்கு மிகவும் அனுகூலமானது.

இதன் விலை புட்டி 1-க்கு ரூ. 1.

ராம பாணச்

சூரணம்.

இந்த சூரணத்தால் சளி, இருமல், கபக்கட்டி இருமல், புக்கை இருமல், உஷ்ண இருமல், சீதள இருமல் இவை யாவற்றிற்கும்.. குழந்தைகளுக்கு இராக் காலத்தில் நெஞ்சில் கொருகொருப்பு இருக்குமாகில் அதையும் நிவர்த்தியாக்கும். இதை உபயோகிக்கவேண்டிய திட்டங்கள் டப்பியுடன் அனுப்பும் நோட்டீசில் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

ஒரு டப்பியின் விலை ரூ. 1.

சூடும்ப விநோதக் கதைகள்



அன்புள்ள மனைவியும் அறிவிலலாத புருஷனும்

இக்காலத்திற்கு 2கந்த 26 கதைகள் பல அழகிய சித்திரப்படங்கள் 800 பக்கம் விலை ரூ. 2/-

கருணாநிதி டி.போ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேன்கிரி தெரு, மதராஸ்.

நோய்க் கிடங்கொடேல்

நீங்கள் ஏன் தலைவலிகளுக்கு, ஜலதோஷம், பாரிசவாயு, கீல்வாயு முதலான பலவித நோய்களுக்கு உட்பட்டு அவஸ்தைப்பட வேண்டும்? சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் நோய் இருக்கிற இடம் தெரியாமல் இலகுவில் சொஸ்தப்படுத்துவது நிகரற்றதான்

Amrutanjan

அமிருதாஞ்சன்

ஸர்வ நோய்களுக்கு ஸித்தேளஷதம்



அமிருதாஞ்சன் அபூர்வமான மூலிகைகளிலிருந்து செய்யப்படுகிறது. தோலைப்பற்றிய சொறி சிரங்குகளுக்கும், வெட்டுக்காயம், இறுமல் முதலிய உபத்திரவங்களுக்கும் கைகண்ட மருந்து. விலை அணை 10.

படைத் தைலம்.

இது எல்லாவிதமான படைகளையும் போக்கும். விலை டப்பி 1-க்கு அணை 6.

மோஹனி தைலம்.

ஸ்திரீ புருஷர் உபயோகிப்பதற்கு பிரசித்தமானது. 5 துலாம் எண்ணெய் சேர 1-க்கு விலை அணை 12.

தந்த சூரணம்.

பல் துலக்க இது நல்ல தூள். பல் வியாதி, ஈறு வலி முதலிய நோய்கள் நீங்கும். விலை டப்பி ஒன்றுக்கு அணை 2.

எல்லா கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

அமிருதாஞ்சன் டிப்போ,

நெ. 6, தம்புசெட்டி தெரு, மதராஸ்.

எமது ஸிலோன் }
சப் ஏஜென்ஸி :- } 16, கீமன்ஸ் கேட், கோளம்பு.

அமெரிக்கன் ரோல்டு கோல்டு

மார்பு பொத்தான்கள்.

இப் பொத்தான்கள் அமெரிக்கா தேசத்தில் கிரிமெண்ட்ஸ் கம்பெனி யாரால் தயார் செய்யப்



பட்டது. இதன் பொன் நிறம் எப்பொழுதும் மங்காது எக்காலமும் சுவரன் பொன்னைப் போலவே

பிரகாசிக்கும். இதைப் பார்ப்பவர்கள் சுவரப்பொன்னால் செய்ததென்றே நினைப்பார்கள். 3-பொத்தான் சேர்ந்த செட் 1-க்கு விலை ரூபா 1-8-0.

இரகசிய சுகானந்தன்.

இது ஒரு அதிசயமான ரப்பர் குழாய். ஆண்கள் சம்போக காலங்களில் உபயோகிக்க ஸ்பெஷலாக தயார் செய்யப்பட்டது. பெண்களிடமிருந்து நோய்களை வாங்கிக்கொள்ளாமல் தடுப்பதற்கு இதைவிட வேறுவழி கிடையாது. இதை சம்சாரிகளும் உபயோகிக்கலாம். இதனால் கெடுதல் ஒன்றும் கிடையாது. இதன் விலை ரூ. 1.

பெண்களுக்கேற்ற கருவி.

அடிக்கடி கர்ப்பம் தரிப்பதைத் தடுக்கவேண்டுமானால் இந்த ரப்பர் கருவியை உபயோகிக்க வேண்டும். இக்கருவி மிகவும் மெல்லியதாகவும், சில்க்நெட். சில்க்டேப் முதலியவைகள் உட்பட இதன் விலை ரூபா 2-8-0.



இராஜலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

G. W. M. REYNOLDS.

BOLD TYPE EDITIONS.

	RS. AS.		RS. AS.
Mysteries of the Court of London	17 vols. 17 0	Pope Joan ...	3 vols. 1 12
Joseph Wilmot	8 " 5 0	Necromancer	3 " 2 4
Ellen Percy	8 " 5 0	Wagner, the Wehr Wolf	3 " 1 12
Mary Price	8 " 5 0	Soldier's Wife	2 " 1 8
Rye House Plot	4 " 3 0	May Middleton	2 " 1 8
Young Duchess	4 " 3 0	Faust ...	2 " 1 8
Omar	4 " 3 0	Leila ...	2 " 1 8
Rosa Lambert	4 " 3 0	Robert Macaire	2 " 1 4
Margaret ...	4 " 3 0	Mary Stuart	2 " 1 4
Loes of the Harem	4 " 3 0	Seamstress	1 0
Massacre of Glencoe	4 " 3 0	Alfred ...	1 0
Virgin's Kiss	4 " 3 0	Grace Darling	0 12
Canonbury House	3 " 2 4	Young Fisherman	0 10
Mysteries of Old London	3 " 2 4	Stories Told by a Gendarme	0 12
		Mysteries of Paris by Eugene Sue	1 0

SUPERIOR WATCH CO., P. B. No. 167, MADRAS.

ஞானத்தைப் போதிக்கும் நூல்கள்.

ராமர் அஸ்வமேத ரு. அ.	மஹாராஜா துறவு	1	0
யாகம் 1 4	ஞானசூரியோதயம்	1	0
அகஸ்தியர்தேவாரம் 1 4	வாதஸௌமியம்	1	0
ஞானக்கோவை 1 4	தோடகம்	0	8

நந்திதேவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஸ்திரீ புருஷ ஜாதகத் திறவுகோல்.

இதன் விலை அணா 8.

சகல சாஸ்திரங்களையும் கற்றுணர்ந்த நம் முன்னோர்கள் நமக்கு இம்மை மறுமைப்பயன்களைத் தருவனவாக அருளிச்செய்த நூற்களில் இது சிறந்ததாகும். மனிதர் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் ஆயுள், செல்வம், புகழ், புத்திரகளைத் திராதி சம்பத்து, சீலம், இன்பம் முதலியவைகளைப் பூரணமாக அறிந்து கொள்ளும்படி இந்த ஸ்திரீ புருஷ ஜாதகத் திறவுகோலென்னும் புத்தகம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சோதிடரை விநம்பாமலே ஒவ்வொருவரும் தாம் தாமே ஜாதக கணிதம் பண்ணவும், ஒன்பது கிரகங்களையும் பன்னிரண்டு இராசிகளில் அடைத்து ஆட்சி யுச்சம் இவைகளைக் கண்டு பலாபலன் சொல்லவும், இராசியில் 1-2-3-4-5-6-7-கிரகங்கள் ஒன்றாகக் கூடியிருப்பினும், இரண்டு மூன்று கிரகங்கள் சேர்ந்திருப்பினும் வேறு விதமாக மாறி மாறி யிருப்பினும் அவைகட்கு அனுபவமாகப் பலன் தெரிந்து சொல்லவும் உரிய மார்க்கங்களை இதலால் தெரிந்து கொள்ளலாம். இந்த ஸ்திரீ புருஷ ஜாதகத் திறவுகோலைக் கையிலெடுத்துப் பார்த்த ஒவ்வொருவரும் சோதிடர்களாவதற்குத் தடையிராது. இந்த நூல்போல் எந்த நூலுமிராது.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பேட்டி
நெ. 167, மதராஸ்.

சர்வ தேவதா வசியம்

(பீஜாக்ஷர யந்திரங்களடங்கியது.)

மனிதர், பேய் பிசாசுகளால் வருந்துன்பங்களினின்று நீங்கி, பகைவர் செய்யும் பில்லி சூனியம் மாரணம் முதலியவை தங்களிடம் ஏறுதபடி செய்தும், நோய் நொடிகள் அணுகாமல் தடுத்தும், தேவதைகளையும் மனிதர்களையும் வசப்படுத்தியும், எவ்விடத்தும் எக்காரியத்திலும் ஜெயம் பெற்றும், மிகுந்த ஐசுவரியத்தையும் செல்வாக்கையும் அடைந்தும் வாழ்வதற்கே பிரியப் படுவார்கள். இவற்றை எல்லாம் எளிதில் அடையக்கூடிய மந்திர யந்திரங்களும், அவற்றை அனுஷ்டித்துச் சித்திபெறக்கூடிய மார்க்கங்களும் இதில் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் ஒவ்வொரு தேவதைக்கு முரிய மந்திரங்களும், பூல மந்திரங்களும், யந்திரங்களும், பூஜைகளும், தண்ணீர் மந்திரித்தல், வேப்பிலை மந்திரித்தல், விபூதி பிடித்தல், பிசாசு விளக்கல், கழிப்புக் கழித்தல், மந்திரங்கட்டல் முதலியவைகளும், நகூத்திர பலாபலன்களும், அவற்றிற்குச் சாந்திகளும் வெகு தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. முதல் பாகமும் இரண்டாம் பாகமும் சேர்ந்து விலை ரூபா 1.

இராஜலட்சுமி, கம்பெனி, சௌகார்பேட்டை போஸ்டு, மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத
சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?



முறையாய்ச் செய்த
அயக்காந்த சேந்திராத்
தைக் காட்டிலும்
தேகபலத்தைத் தரும்
ஒளடதம் வேறென்ன
மில்லை.

விளம்பரம்.

இதைக் கண்ணுறும்
கனவான்களே!

7

இந்த லேகிய செந்
நூல்கள் சாமான்ய
மானவையல்ல. அபா
மான பலத்தைத் தாக்
கூடிய சக்தி அமைந்
துள்ளவை. உறுதியாய்
இவற்றை நம்பி வாங்
கிச் சாப்பிட்டால் ஒரே
தடவையிலேயே இவ
ற்றின் விசேட குணம்
நன்கு விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களால் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்காலும் அவர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்களும், சூலரோகம், குன்மரோகம், பித்தபாண்டி, கைகால் முடக்கு, ஒடுவாய்வு, பித்த ஏப்பம், நெஞ்சு தொண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிச்சம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுஹீனம், தேக உளைச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல், நீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீங்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சம்பந்த வியாதிகளைப் பத்தே வேளையில் போக்கி சப்த நரம்புகளுக்கும் முறுக்கேற்றி அபரிமிதமான இரத்தவீருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இதற்கு மிஞ்சின இலேகிய பஸ்பம் வேறெங்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு, நகக்கண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து, தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களே முதன்மையானவை யென்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நிற்க, இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாளாவது வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபார குணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்துவம் பொருந்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தரும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்ளவரே தாம் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்ளவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு நல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து நண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-நாள்களுக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட்டாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் நீங்கிவிடும். அப்படி நீங்கி குணம் ஏற்படாவிடில் நாங்கள் அதற்கு உத்தரவாதிகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகாரார்த்தமாக வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொன்மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கியதாபத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் நமது லேகிய செந்தூரங்கள் யாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜவாப்தாரியாயிருக்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதரம் தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தூரப்பியாசத்தினாலாவது, அதிக மனக் கவலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மற்றெந்தக் காரணத்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக ஷே லேகிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலியவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடையில்லை. வெளியூர்க் கனவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு நம்பிக்கைவைத்து ஒரே ஒருதரம் இவற்றைப் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள் அவசியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தப் பண்டங்களையும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம். மருந்து சாப்பிடும்போது பரி அதிக

மாய் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயற்றுக் குழம்பு, கறி, மார்க்கண்ட ரூப்பு, இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய்யாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் பவ காராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் எவைகளாயிருந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் ஊற ஊற, மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது வலுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றுமையாய் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால் அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேஜஸோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அனாவசியம். இந்தியா, பர்மா, விலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அரை ரூ. ஒரே தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூ. 4. பிளங்கு: சிங்கப்பூர், நெட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0. தபாற்கூலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருந்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0. சிங்கப்பூர், பிளங்கு, மலாக்கா முதலிய வெளி நாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருந்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர்ட் டிரேட் மார்க்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்!

அழகுதவள் சிரிப்பான்!!

இதில் துணியில்லையென்று நீநுப்பினீர்களுக்கு 100-ரூபாய் இலாம்.



நமது நாட்டிற்கு இது அஷ்டமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஓர் ஒளவுதமாகும். இது ஆங்கில யூனனி தமிழ் வைத்திய நிபுணர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நான்பட வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சற்றும் குறையாது. தேன், நட்டுவாய்க்காலி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் சுகமடைந்திருப்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவமானதால் இவதைப் பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. இது இரண்டுவித மருந்துகளடங்கியது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு அனுப்பப்படும்.

விலை:—இரண்டுவித மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு அரை 8. தபாற்கூலி அரை 4. டஜன் 1-க்கு ரூபா 5. ஏககாலத்தில் 3-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்கூலி இலாம். வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

கனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேசு மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்.

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய சிரேஷ்டமான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், சாலேஸ்வரம், காது நோய், தலைப்பாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்டாகும் சிரரோகங்கள், சரீரதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படும் விதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் நரைத்தமயிர் கருத்துவிடும். மூளையைச் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இது நிகரற்றது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத் தலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கருப்புப்பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சக்தியையும், முகவகேரத்தை யும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்த வர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்ளங்கை உள்ளங்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கிய மாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.



கூந்தல் வளரும் துளி.

இதை நல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்காயெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக்குப் பூசிவந்தால் கூந்தலானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேன்சோறு; சண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது; வழுக்கைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் மூளைக்கும். புட்டி 1-க்கு விலை அனா 12. தபாற்கூலி வேறு.



கண்ணோய் மருந்து.

இது கண்ணோய், கண்குத்தல், கூசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அந்திமூலை, பீளை கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புகைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணுக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஔஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு அனா 8. தபாற்கூலி வேறு.



கல்தூரி மாத்திரை



சரீரமானது யாதொரு அபாயத்தையும் அடையாதிருக்க விரும்புவோர் பிரதிதினம் ஆகாரத்திற்குப்பின் தாம்பூலத்துடனாவது தனியாகவாவது இதைச் சாப்பிட்டு வந்தால் இது தந்த நோய்களைத் தடுத்தும், அஜீரணம் பித்தவாய்வு, ஜலதோஷம் இவைகளைக் கண்டித்தும், ஜீரண சக்தியை உண்டாக்கி வாயிலுள்ள அசுத்த நாற்றத்தைப் போக்கி வாய்ப்புண் முதலியவைகளைத் தடுத்தும் சுகமுறச் செய்யும். கர்ப்ப ஸ்திரீகள் இதனை உபயோகித்தால் பிரசவகாலங்களில் உண்டாகும் ஜன்னி முதலிய ரோகங்களினின்றும் தப்பித்துக் கொள்ளுவார்கள்.

குழந்தைகள் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்டாகும் ஈளை, இருமல், சரம், தலைப்பாரம், நெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜலதோஷம் முதலியவைகளுக்கு வயதுக்குத் தக்கபடி இதில் ஒன்றுமுதல் 4. மாத்திரைகள் கொடுக்கச் சுகமுண்டாகும். இது சர்வ குடும்பங்களிலும் இருக்க வேண்டிய முக்கிய ஔஷதம். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அனா 12.



காப்கியூர் என்னும் ஷய அரி.

கபஇருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், க்யம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருந்த இருமல், தொண்டை நோய், சுவாசகாசம். கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான ஈழை இருமல். தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் காகரப்பு, இருமலினால் தூக்கம் பிடியாமை. குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்தில் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் அவ் வியாதிகொண்டிருந்தவரை துங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, காலே மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத் தேகத்தில் ஊரிய மேகரோகங்கள். மேகவாய்வு, தனுர்வாதம், முழங்கால்வாதம், குதிகால்வாதம். சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால் பிரலங்களில் மேகநீர் தங்கிய நோய்கள், கிரந்தி முதலிய கிரந்திப் புண்கள், துடைவாழை படைகள், நகக்கணுநோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அனேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் செளக்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், நெய், கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும், யேதி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதிகளைக் கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து. இதன் விலை ரூபா 1-8-0. தபாற்கூலி வேறு.



தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேசமேஸ்வரி தெரு, மதராஸ்.

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரேக திடமறிந்து மாத்திரையைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் சலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சுகமாய் பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அணுபும்பொழுது உபயோகிக்கும் முறை தெரிந்துக் கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அணு 4.



யுகலிப்டஸ் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபோக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வார்திபேதி, பிளேக்வியாதி, தேள் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகையறு, வெட்டுக்காயங்கள், நரம்புச் சருக்குகள், தீப் புண்கள், வெங் நீர் பட்டு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரணங்கள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்வுபிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்விடை உண்டாகும் கொடுமையான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி கண் எரிச்சல், கண் கட்டி; முதலிய நோய்களுக்குக் கைகண்ட ஓஷதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அணு 4.

1 ,, 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2-8-0

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டையாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3 நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டுபண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா. இதைப் பூசியபிறகு முக லட்சணமும் வசிகரமு முண்டாகிறபடியால் வடோதிகளும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் பாரச் லோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.



கள்ள நோய் நிவாரணி

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கெட மூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதினால் ஏற்படும் கள்ளநோய். நீரடைப்பு, சதையடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாய் ஏற்படும். நீர்க்கடுப்பம், குத்தலும். எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி நல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அதுபவ மருந்து இது. பத்தியம் கிடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1. தபாற்கூலி வேறு.

சீதபேதி (டிசென்டரி) பவுடர்

இரத்தபேதி, சீதபேதி, சீதமும் இரத்தமும் கலந்தபேதி, மலத்துடன் இரத்தம் வருதல், மூலக்கடுப்பு அடிவயிற்றுநோய் முதலான வியாதிகள் குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்வரையில் யாருக்கிருந்தாலும் 4-வேளையில் இது அவற்றைத் தப்பாமல் கண்டிக்கும். ஒரு புட்டியின் விலை அணு 8. தபாற்கூலி வேறு.



கர்ணபிந்து

காதில் சீழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கேளாதிருத்தல். காதில் நமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருந்தில் 2-துளி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவர, காதுள்ள நோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அணு 4.

வி. பி. தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்.

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய துடையின் இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் பட்டந்து இரவில் ஓயாத நமைச்சலைத் தந்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்து மாத்திரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அணு 4. தபாற்கூலி வேறு.



ஓட்டோ லீலா.

எல்லோருடைய மனதையும் பிரமிக்கச்செய்து பலர்க்கும் ஆனந்தத்தைத் தந்து இதற்கு நிகரான சுகந்தமான சென்ட் வேரென்று மில்லை.

யென்று ஒவ்வொருவரும் எண்ணும்படி செய்யும். இதில் ஆல்க ஹால் சாராயம் முதலியவைகளின் சம்பந்தமே கிடையாது. இந்த நீங்காத வாசனைத் திரவத்தை உங்களுடைய கைக்குட்டையிலாவது சொக்காய்களின் புறங்களிலாவது தடவிக் கொண்டால் சிறந்த பல புஷ்ப ஜாதிகளின் வாசனை கமழும். ஒரு நந்தவனத்தின் மத்தியில் நீங்கள் இருந்தால், அங்கு நின்று உண்டாகும் சுகந்த மணத்தை எவ்வாறு அனுபவித்துச் சுகிப்பீர்களோ அதனினும் பதின்மடங்கு சுகந்தத்தை இந்த அத்தரை உபயோகிப்பதனால் அனுபவிப்பீர்களென்பது திண்ணம்.



கிரயம் புட்டி 1-க்கு அணு 10. ஷே பெரிய புட்டி 1-க்கு ரூபா 1.

மயிர்போக்கும் சூரணம்.

இதில் கொஞ்ச மெடுத்துத் தண்ணீரில் குழைத்து உரோமமுள்ள விடத்தில் பூசி ஐந்து நிமிஷத்திற்குப் பிறகு ஒரு கடுகாகி கார்டினாலாவது, ஒலை துக்கினாலாவது வழித்தால் மேற்படி மருந்து தடவிய விடத்திலுள்ள உரோம முழுவதும் இலகுவாய் நீங்கி முழுவழிப்பாகிவிடும். வேக்காடு எரிச்சல் முதலாகிய உபத்திரவங்கள் உண்டாகா. புட்டி 1-க்கு அணு 8.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி.



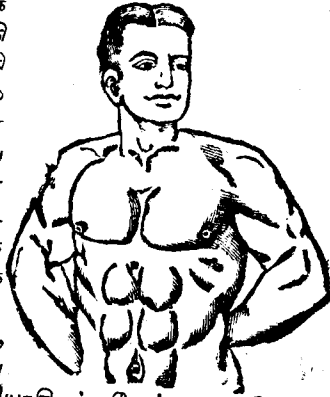
இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இதர பல் பொடிகளைப் போலிராமல், அதிச் சுகந்தமாகவும் பல் வலி, பல்லில் சொத்தை, நறு வளர்ந்திருத்தல், வாய் ரணம், வாய்நாற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் நன்றாய்த் துலங்கும்படி செய்யும். வாயில் சதா கமகம் வென்னும் மணத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை அரை 2. 6-டப்பிகள் அரை 10.

நாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை.

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக் குழந்தைக்கு அரை பில்லையும், மற்ற வர்களுக்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வயிற்றிலுள்ள சிறு கிருமிகள் யாவற்றும் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை அரை 6.

அயத்தங்கத் தராவகம்.

மித்திரர்களே! இந்த அபூர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக்கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியிலாவது வேறு எந்தக் காரணத்திலாவது இளைத்துப்போயிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவிருத்தித் தருவதில் இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கிலேய முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமையான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாயிருக்கும். இருமல் நோய்கண்டு அவஸ்தைப் படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடைவார்கள். இதனால் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.



இது, நரைத்த மயிரைக் கறுப்பாக்கும், உஷ்ணத்திலாவது, புழு வெட்டினாலாவது மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனால் நீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிசுடாகும். தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், நரம்புகளுக்கு அதிக வலுவைத் தரும். தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சூர்ப்பிக்கும். காயோசுத்தைக் கூணத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்துமங்களா லுண்டானும் ரோகங்களை நிவர்த்திக்கும். சக்தி தாதுக்களுக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும். மூலச்சூடு மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்ஜீவியை நல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது இரணியல்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேக திடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவன் 40 நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும் பகையில் அவனுடைய தேகம் வஜ்ஜிரமே யாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1-12-0.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதுரை.

புத்திர சந்தான எண்ணை.

கூண்மலடு சொன்னாலும் சொல்ல வாரும் அப்பனை பெண்மலடு யாரு மில்லை என்மலடாய்ப் போவதென்று கேட்பா யாகில் இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோரி சேர்ந்தால் ஊன்மிருந்தால் புழுதரித்தால் உதிரல் கெட்டால் ஓங்கார பிரணவத்தில் வாயு சேர்ந்தால் தானமதத்து விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால் தலையாட்டுப் பேய்பிணியால் தரியாதென்னே.



ஸ்திரீகளின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அவ்வப்போது வித்தைப் புசித்து விடுவதினாலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து சோறி பற்றி இரத்தங்கட்டி யிருப்பதாலும், கருக்குழி மதத்துக் கொழுத்திருப்பதாலும், மூலச் சுழியில் வாயு பித்தம் தங்கி யிருப்பதாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காச அளவு உள்ளங்கையில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாப்பிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் ஷூ குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச் சுத்தப்படுத்தி, மறுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனுபவமான எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

சிலருக்குக் கரு தரித்து 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து திடீரென்று உடைந்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெயால் நிவர்த்தியாகித் தீர்க்காயுமான கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருந்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் நிகரற்றது. இதில் கஞ்சா அபின் முதலிய லாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது முதிர்ந்த காரணத்தாலும், வரம்பற்ற போக துகர்ச்சியாலும் இழந்த பலத்தை இம்மருந்து ஆச்சரியப் படத்தக்க விதமாய் உண்டாக்கி ஒரு விதமான சுறுசுறுப்பையும் கொடுக்கும். இதுவன்றி வேறு எந்த நோயினாலுண்டான பலவீனமும் இம்மருந்தினால் நீங்கும். இரத்த விர்த்தியை யுண்டாக்கிக் கும்புக்கு உறுதியைக்கொடுக்கும் தன்மையில் இது கைகண்ட மருந்து. வயோதிகமே தெரியாது. களைப்பும் தோன்றாது. சோர்வையும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேகபலத்தைக் கொடுக்கும்.



இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், காந்தம் முதலிய உயர்ந்த உலோகச் சார்க்களும், சஞ்ஜீவீக்கு நிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்டுச் சிறந்த கைபாக செய்பாகங்களால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம் தானே தெரியும். 20-மாதத்திரைகொண்ட சிசு 1-க்கு விலை ரூபா 2.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதுரை.

சூதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பஹிஷ்டை (ருது) கிரமமாக வெளிப்படாமல் காலந்தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே யிருத் தல், வயிறுறுவலி, ஜூரம், மார்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறு நீர் பெருக்கெடுத்தல், மூர்ச்சையாகுதல், மார்பு பட்டவென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத் தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர் களுக்குக் காணும் ருது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத் தியை உண்டாக்கும்.



ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.



இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தவிர இரும்பலினால் உண்டாகும் இளைப்பையும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தைக் குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஒவ் வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக் கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக் கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

சாண்டோல் பால்பாரிகோ.

விருத்தாப்பியருக்கும் வீரிய விருத்தி கொடுக்கும்.

இந்த சஞ்சீவித் திராவகம் அநேக விதமான கஷ்ட வியாதிகளான பல மீனம், கை கால் ஓய்ச்சல், சோம்பல், திரேகம் மெலிந்துபோகுதல், ஜீரண அசக்தி, புளியேப்பம், பசி யின்மை, ஞாபகக் குறைவு, தைரியக் குறைவு, தாது விருத்தி இல்லாமல் இந்திரி யம் நித்திரையில் ஸ்கலிதமாய் தானே வருதலும், கண்டமாலை, வாய்வினால் மலச்சிக்கல், நரம்புத் தளர்ச்சி, தலைவலி, மார்பு நோய், இடுப்பு நோய் இவை முதலான வியாதிகளை ஒரு வாரத்திற்குள் போக்கடித்து தேக உருப்புகளு க்கு வலுவை யூட்டி சிங்கத்துக்கு நிகரான பலத்தைக் கொடுத்து



ஜீவாமிர்தமாகிய ரத்தத்தைச் சுத்தப்படுத்தும். இதுவரையிலும் யாவராலும் கண்டுபிடிக்கப்படாத விசேஷ வீரியவிருத்தி மருந்து. இது சரீரத்தில் மாந்த ரீகம்போல் வேலை செய்யும். இந்த சஞ்சீவி திராவகத்தைச் சாப்பிட்ட ஐந்து நிமிஷத்திற்குள் சந்தோஷமும் ஆச்சரியமும் செளக்கியமும் பெறுவது உண்மை. புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 2.

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

அற்புத எலெக்டிரிக் மோதிரம்.

அமெரிக்கா தேசத்தில் ஓர் மின்சார நிபுணரால் இப்பொழுது தூதன மாய்க் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது! இம்மோதிரத்தை பாலர் முதல் விருத்தர் வரை ஆண் பெண் இரு திறத்தார்களும் உபயோ கப் படுத்தலாம். இம் மோதிரத்திற்குள் எலெக்டிரிக் பவர் குறையாமல் எக்காலமும் நீடித்திருக்கும். தாங்கள் களைக் கொண்டு வெகு அழகாகவும், பார்வையாகவும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதை விரலில் அணிந்தவுடன் அதிலிருந்து மின்சார சக்தி தேகமெங் கும் பரவி பலத்தைக் கொடுப்பதோடு காய்ச்சல், வார்திபேதி, தொத்து வியாதிகள், வைகூரி, இன்புளையன்சா, க்ஷயம், குஷ்டம், பிளேக், தலைவலி, அஜீரணம், மூலம், அன்னத்துவேஷம், மலச்சிக்கல், வாதம், சூலை முதலிய கொடுமான வியாதிகள் அணுகாது. நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் பிரதி தினம் வந்து குவீர்த்துகொண் டிருக்கின்றன. மோதிரம் 1-க்கு ரூ. 1-8-0 வந்து குவீர்த்துகொண் டிருக்கின்றன. மோதிரம் 3-க்கு ரூ. 3-12-0



அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.



இந்தத் தீவ்விய ஓளவுதம், விஷ சுரம் முதலிய எத்தகைய ஜூரத்தி னாலும் தேகம் மெலிந்து வெளுத் துப் போனவர்களுக்கும், வேறு பல வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டுப் பல மற்றுப் போனவர்களுக்கும், தாது விருத்தி நாட்டங்கொண்டு பல மருந்துகளைச் சாப்பிட்டுக் குணமடை யாதவர்களுக்கு இது ஒரு அமிர்த மாகும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறு வோம். இம் மருந்தை உட்கொள் வதால் மல ஜலம் தாராளமாய்க் கழிந்து பசியின்மையைப் போக்கி ஜீரண சக்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதுவிருத்தி உண்டாகும். தேகம் சிவப்படைந்து முகம் வசிகரமாகும்.

இம் மருந்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்று, வலி வுள்ள மக்களைப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். ஆண் பெண் இருபாலரும் எக்காலத்திலும் உபயோகிக்கலாம்.

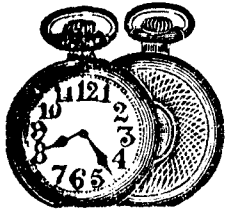
பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்சு தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 12-துளி வரையிலும். சிறியவர்கள் 2-முதல் 6.7-துளிகள் வரையிலும் காலை மாலை இரு வேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எல்லா எழைகளும் வாங்கி உபயோகிக்கும் பொருட்டே மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற் திடோம். ஒரு மாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து 0-12-0. தபாற் செலவு வேறு.

சுருதி டிபோ, நெ. 1/6 வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

இனம்!

இனம்!!

டேபில் டைம்பீஸ் இனம்!!!



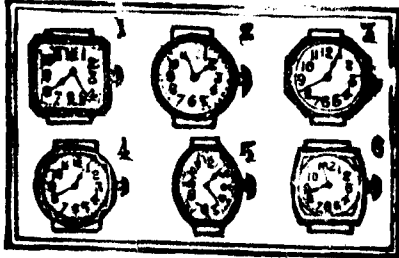
முனையில் இரிடியம் உள்ள 14 Kt.
தங்க நிப்பு போர்ட் Self-filling
பேளண்டன் பேனா இனம்.

எங்கள் 18 காரட் ரோல்டு கோல்டு பின்புறம்
விசித்திர வேலை செய்யப்பட்ட லீவர் பாக்கெட்
கெடியாரம் வாங்குகிறவர்களுக்கு மேலே சொல்லிய
படி பெளண்டன் பேனா இனமாய் அனுப்பப்படும்.
கடியாரம் விலை ரூ. 3-15-0. 5 வருஷம் உத்தரவா

தம். உடனே எழுதுங்கள்.

22-காரட் ரோல்டு கோல்டு புது மாடல் கைக்கெடியாரங்கள்

இதில் கண்டபடி எந்த வேஷ்
வேண்டுமானாலும் அனுப்பப்படும்.
வேலைப்பாடு மிகவும் உறுதி. கையில்
கட்டிக்கொண்டால் தங்க ஆபரணம்
போல் இருக்கும். ஒவ்வொரு கடி
காரத்திற்கும் ரோல்டு கோல்டு
அமெரிக்கன் கைச்சங்கிலி இனமாய்ச்
சேர்த்து அனுப்பப்படும். 5 வருஷம்
உத்தரவாதம். ரூ. 4-15-0 வி. பி. வேறு



கருணாநிதி டிபோ, ரெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நேரத்தியார்ப்பாட்டு அங்கவஸ்திரங்கள்

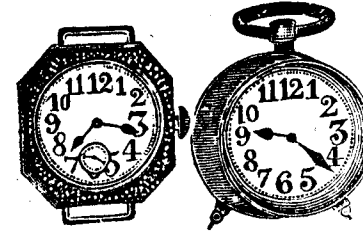
ஐந்தரை முழ நீளம் இரண்டரை முழ அகலம்



நகரிகமும் அழகும் வாய்ந்த இந்த நவீனப்
குட்டைகள் வேண்டியவர்கள் இச்சமயத்தில்
எளிதில் போக்காமல் இன்றைக்கே எழுதுங்கள்.
ஸ்டாக்கிலிருப்பவை செலவழிந்துவிட்டபின் 10
ரூபாய் கொடுத்தாலும் இப்படிப்பட்ட குட்டை
கள் கிடைக்கமாட்டாவென்பது உண்மை! உண்
மை!! மிகவும் நேர்த்தியான பளபளப்போடு
கூடிய பட்டினால் செய்யப்பட்ட இக்குட்டைகளை
சிரசில் சுழற்றிக்கொள்ளலாம். கமிஸ், சட்டை,
கோட் முதலிய சொக்காய்களின் மேல்போடும்
துப்பட்டாக்களாகவும், ஸ்திரீகளுடைய தாவணியாக
வும், சிறு பெண்பிள்ளைகள் தாவணியாகவும்,
அங்கவஸ்திரங்களாகவும் உபயோகிக்கலாம். இவற்
றில் பச்சை, வெள்ளை, சிவப்பு, வெண்சிவப்பு,
ரோஸ், ஊதா, நீலம், மஞ்சள், மேகவண்ணம் முத
லிய பல நிறங்கள் பொருந்தியவை உண்டு. வேண்டுமென்று கடிதம் எழுதி அனுப்பவும்.

அங்கவஸ்திரம் 1-க்கு விலை ரூபா 2—4—0.

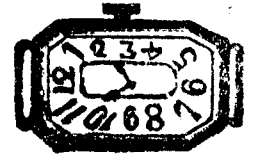
இராஜலட்சுமி கம்பெனி, சௌகார்பேட்டை போஸ்டு, மதராஸ்.



எங்கள் 22 காரட் ரோல்டு கோல்டு
“கோல்டன்” கைக்கெடியாரம் வாங்கு
கிறவர்களுக்கு மேஜையின் பேரில் வைக்
கக்கடிய ஒரு அழகான டேபில் டயம்
பீஸ் இனமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.
இரண்டும் 5 வருஷம் உத்தரவாதம்.
முத்துங்கள். விலை ரூ. 5-15-0. தபால்
சுவி பிரத்தியேகம்.

**விசித்திர ரெக்டாங்குலர் ஷேப்
ரிஸ்ட்லெட் கெடியாரம்.**

இக்கெடியாரத்தின் அழகு சொல்ல முடியாது.
வாங்கிப் பார்ப்பவர்களுக்கே தெரியவரும். இது
பட்டையாக இருப்பதால் கையில் கட்ட பொருத்த
மாக யிருக்கும். ரோல்டு கோல்டு 10 வருஷம்
காரண்டி யுள்ளது. இதன் விலை ரூபா 8—8—0



இத்துடன் ரோல்டு கோல்டு பொக்ளில் உள்ள
சிலக் பட்டை இனமாக அனுப்பப்படும். ஷே ரிக்கல் கேஸ் விலை ரூ. 7-12-0
கருணாநிதி டிபோ, ரெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

**புதிய கொக்கோக வசனம்
(உண்மையான இன்பநூல் இதுவே)**

இதைப்போன்ற பலவித புஸ்தகங்கள் வெளிவர்திருப்பினும், அவை
களில் விஷயங்கள் மனதில் பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இச்சிறு
நூலில் ஆண் பெண் இருபாலரும் சிற்றின்ப சம்பந்தமாகவும், இவ்வாழ்க்கை
சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மர்மங்களும் தெளிவான
நடையில், சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது
ஆரம்பிப்பு வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்கள
என்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புஸ்தகம்
விலை ரூபா 1—0—0. வி. பி. வேறு.

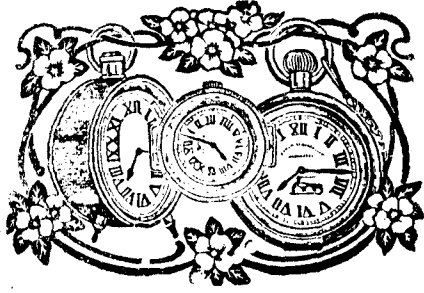
காதலர் கண்டு களிப்பதும் நூல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின்	ரதி சாஸ்திரம்	... 1 4 0
இரகசியங்கள்	சரீர மர்ம சாஸ்திரம்	... 1 0 0
இவ்வாழ்க்கையின்	மதனரதி ரஹஸ்யம்	... 1 0 0
இரகசியங்கள்	ரதிமதனசிருங்காரரகஸ்யம்	2 0 0
மணவாழ்க்கையின்	மாயாஜால் விநோதம்	... 1 0 0
மர்மங்கள்	மனோவசிய சாஸ்திரம்	... 1 8 0
மாதர் நீதி	ஸ்திரீ புருஷ ரகசியம்	... 1 8 0

விலாசம்:—ஆரியன் புக் டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

இரு கடிகாரங்கள் இனம்!

இப்படத்தில் காண்பித்திருக்கும் தங்கக் கைக் கடிகாரத்தை நீங்கள் வாங்கினால் உங்களுக்கு ஒரு பாக்கெட் கடிகாரமும் ஒரு டயம்பீசும் இனமாகக் கொடுக்கப்படும். எல்லாம் நன்றாக உழைக்கக் கூடியனவாகவும், சரியான காலத்தைக் காட்டக்கூடியனவாகவும், உத்தரவாத முன்னவையாகவும் இருக்கின்றன. தாமதித்தால் எல்லாம் விலையாகிவிடும். பிறகு அகப்படுவது அரிது. ஆதலின் உடனே எழுதுங்கள்.

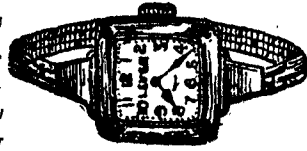


தங்கக் கைக் கடிகாரத்தின் விலை ரூபா 7-15-0 தான்.

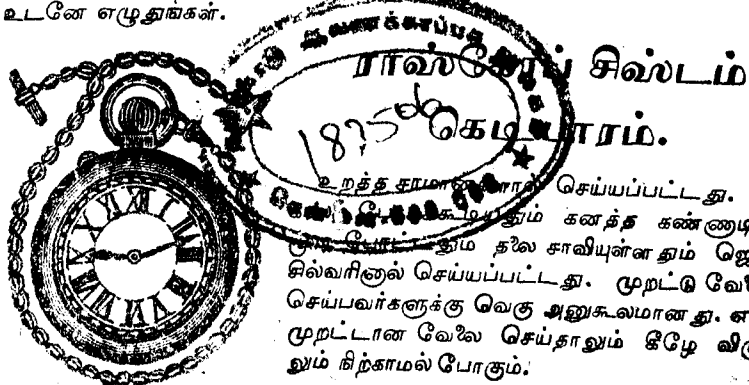
ரோல்டு கோல்டு

“பிடோ” லீவர் கைக்கெடியாரம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு “பிடோ” லீவர் கைக்கெடியாரம் பார்வைக்கு அழகாயிருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிலிண்டர் கெடியாரங்களைப்போல் கொஞ்ச நாள்களுக்குள் நின்று போவதல்ல. 5 வருஷமல்ல பத்து வருஷங்கூட ரிபேர் இல்லாமல் போகக்கூடிய கடிகாரம். இதை வாங்குவோருக்கு ரோல்டு கோல்டு கெடியார கைச்சங்கிலி இனமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். வாங்கிக்கொண்ட ஒரு வாரம் வரை சரியாக ஓடவில்லை யென்றால் வரபஸ் ஒப்புக்கொள்ளப்படும். 5 வருஷ காரண்டியுடன் அனுப்புகிறோம்.



இனம் சங்கிலியுடன் கெடியாரம் விலை ரூ. 5-12-0. ஸ்டாக் கொஞ்சம் உடனே எழுதுங்கள்.



ரோல்டு கோல்டு

“பிடோ” லீவர் கைக்கெடியாரம்.

உறத்த சாமான்களைச் செய்யப்பட்டது. வெகு காலமாக கணத்த கண்ணடியால் தலை சாவியுள்ளதும் ஜோர்மன் சில்வரின்னல் செய்யப்பட்டது. முறட்டு வேலைகள் செய்பவர்களுக்கு வெகு அனுகூலமானது. எவ்வித முறட்டான வேலை செய்தாலும் கீழே விழுந்தாலும் நிற்காமல் போகும்.

ரோல்டு கோல்டு விலை ரூ. 3-4-0. ஷே ஒஸ்தி சின்னது ரூ. 3-8-0.

கபீரியர் வாட்கு கம்பெனி, கெடியார வியாபாரிகள், மதுரை.

அநேக நற்சாட்சிப் பத்திரங்கள் பெற்ற (ரிஜிஸ்டர்ட்.)
“சகுந்தலா” கூந்தல் வளரும்
பரிமாள் தைலம்

ஆழாக்கு எண்ணெய் அடங்கிய

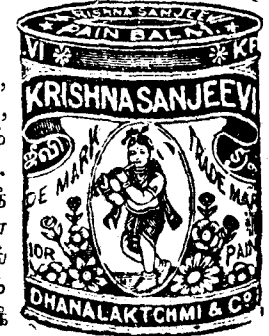


டின 1-க்கு விலை அரை 12.

இத்தலைத்தின் பரிமாள் எவருக்கும் இன்பத்தை யளிக்கும். இது கூந்தலை நீளமாக வளரச் செய்யும். மூளையின் கொதிப்பைத் தணியச் செய்யும் கண்களுக்குக் குளிரச்சிறைத் தரும். சிரசிலுள்ள பல வியாதிகளையும் நிவர்த்தி செய்யும். கண்ணில் நீர்வடிசல், தலையில் புண், மயிர் வெடிப்பு, மயக்கம், தலைச்சுற்றல், தேக நமைச்சல், சொறி, சிரங்கு, சுற்றாழை நாற்றம், மனோவியாகூலம், ரூபகமறதி இவைகளைப் போக்கடித்துத் தேக ஆரோக்கியத்தைத் தந்து வாசனையை உண்டாக்கும். இந்தத் தைலம், பல வனமூலிகைகளால் சாஸ்திரப்படி தயார் செய்யப்பட்டது. இதில் ஒரு டின் தைலம் வாங்கிப் பார்த்தால் இதன் அருமை விளங்கும்.

கிருஷ்ண சஞ்சீவி

தலைநோய், பாரிசு வாய்வு, சுளுக்கு, புண்தன், காயங்கள், வீக்கங்கள், கொப்பளங்கள், கட்டிகள், இருமல், மூச்சடைப்பு, தேள் கொட்டின விஷம் இவைகளைத் தீர்ப்பதில் இது முதன்மை பெற்றது. நோய்கண்ட இடத்தில் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவியைத் தடவி நன்றாய் இரண்டு மூன்று நிமிஷங்கள் வரை தேய்த்தால், அது மாயமாய் ஒடிவிடும். இவ்நுழைதகளுக்குக் காணும் சைத்திய நோய்களுக்கும் இதை உபயோகிக்கலாம். இதன் புட்டிகள் ஷயீரக் கணக்காகச் செலவழிந்து கொண்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், பிரயாணிகள் கையிலும் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவி இருந்தே தீரவேண்டும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அரை 8. டஜன் 1-க்கு ரூ. 5.



மதுரை: தனலட்சுமி கப்

பெட்டி நெ. 167, மதுரை.

“ ஆனந்தபோதினி ”



ஆனந்தபோதினி 1-ம், 6-ம், 7-ம், 8-ம், 9-ம், 10-ம், 13-ம், 14-ம், 15-ம் வருடப் புத்தகங்கள் முழு காலிகோவில் நேர்த்தியாக பைண்ட் செய்யப்பட்டவை.

ஒவ்வொன்றும் விலை ரூபா 1-6-0; தபால் கூலி பிரத்யேகம்.

ஒரு வருடத் தனிச் சஞ்சிகைகள் 12-ம் விலை ரூ. 1; தபால் கூலி வேறு. 1-வது வருடப் பைண்ட் புத்தகம் விலை ரூபா 1-12-0, தபால் கூலி வேறு.